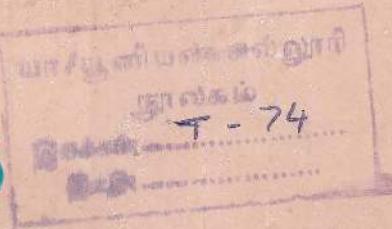

தொப்பியங்கள்

(ர ஹ)

144

ஆசிரியர்·

வித்துவான் க.சொக்கண்சங்கம் எம்.ஏ
(சொக்கன்)

தமிழ் வளர்ச்சிக்கழகம்

1. 20

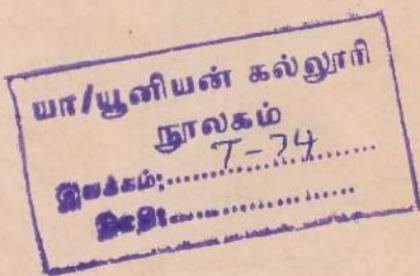
(20)

PRINCIPAL
UNION COLLEGE
TELLIPPALAI

தொடரியங்கள்

[‘ர’, ‘ற’]

D - 11

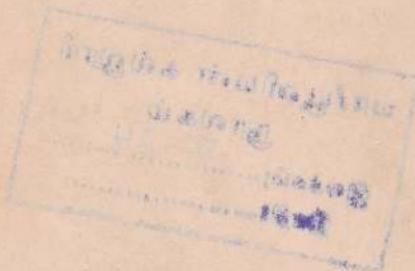
வித்துவான் க. சொக்கலிங்கம் எம். ஏ.
(சொக்கன்)

வெளியீடு

தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம்,
தமிழ்நாடு.

வெளியிடும் நாள்:- 1995-03-15

வெளியிடுவோர்:- தமிழ் வளர்ச்சிக்கழகம்,
தமிழ்மூர்.

அச்சப் பதிப்பு:- தாசன் அச்சகம்
மகேந்திரா வீதி.
யாழ்ப்பாணம்.

விலை ரூபா

அணிந்துரை

ooo

எம்மஞ் தாய் மொழியாம் தமிழ்மொழியை எழுத்துப் பிழை சொற்றிழை பொருட்பிழையின்றிப் பயன்படுத்த இயலாதவர் தொகை கற்றவர்களிடையேயும் அன்மைக் காலமாக மிகுந்து வருகிறது.

'ர'கர, 'ற'கர, 'ழ'கர, 'ஷ'கர, 'ன'கர, 'ன'கர வேறுபாடுகள்பற்றித் தெரிந்து கொள்ளாததனாலேயே பெரும்பாலான எழுத்துப்பிழைகள் ஏற்படுகின்றன. எழுத்துப்பிழையைப் பொருட்படுத்தாது விட்டால் அது சொற்பிழையாக, பொருட்பிழையாக மட்டுமல்ல, பொருள் மாற்றத்தையே ஏற்படுத்திவிடும்.

'ர'கர, 'ற'கர, 'ழ'கர, 'ஷ'கர, 'ன'கர, 'ன'கர வேறுபாடுகள்பற்றியும், அவற்றாலேலமும் பொருள் வேறுபாடுகள் பற்றியும் தெளிவினை ஏற்படுத்துவத ஹூடாகத் தமிழ்மொழியைக் கற்கின்ற மாணாக்கரிடையே எழுத்துப் பிழைவிடும் தன்மையைக் குறைத்து விட்டலாம் என்ற எண்ணத்தில் தமிழ்நினர் சொக்கன் அவர்களின் அயரா முயற்சியில் இந்நால் ஆக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்நாலே 'ர'கர, 'ற'கர வேறுபாடுகளையுடைய சொற்களை அகர வரிசைப்படுத்தி ஓவ்வொரு சொல்லை யும் பயன்படுத்தி எடுத்துக்காட்டாகத் தொடரியங்களை யும் அமைத்திருப்பதானது மாணாக்கர்களுக்கு 'ர'கர, 'ற'கர வேறுபாடுகளை எனிதில் விளங்க வைப்பதாக அமைந்திருக்கின்றது.

அதனோடு பிறமொழிச் சொற்களை வேறுபடுத்திக் காட்டியிருப்பதும் மொழித்தூய்மை பேண நினைப்பவர் களுக்குப் பெருந்துண்ணயாக அமைகின்றது.

இந்நாலையும் அடுத்து வரவிருக்கின்ற ‘மு’கர ‘எ’கர ‘ல்’கர, ‘ன்’கர ‘ன’கர வேறுபாடுகளை விளக்கும் நுல்களையும் மாசூக்கர் வாஸ்சியிப் படித்துப் பயன்பெற வேண்டும் என்ற அவாவோடு முதற்படியாக இந்நாலை வெளியிடுவதில் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் மட்டுற்ற மகிழ்ச்சி கொள்கிறது.

வெ. இளங்குமரன்
பொறுப்பரனர்,
தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம்,
தமிழ்மூம்.

முகவரை

இந்நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரை, மொழி கற்பித்தலிலே கையாளப்பட்டுவந்த முறை எழுத்து, சொல், தொடரியம் என்ற படிமுறை ஒழுங்கில் அமைந்தது. புதியமுறை இதற்கு நேர மாறானது. தொடரியம், சொல், எழுத்து என்ற ஒழுங்கு இன்று கையாளப்படுகின்றது. பழைய முறையிலே கற்றோர் எழுத்துப் பிழைகளோ, சொற்பிழைகளோ, தொடரியப்பிழைகளோ பெரும்பாலும் ஓடுவதில்லை. எழுத்துக்களின் ஒலி வேறு பாட்டையும், சொற்களின் அடிநிலைகளையும் (Roots) அறிந்து கொண்டு, அடிப்படை இலக்கண அறிவோடு மொழியைக் கற்றதன் பயனே, இந்தத் தேர்ச்சி எனலாம். புதிய முறையிலே கற்போர் எழுத்தின் வடிவத்தை, ஒலி வேறுபாட்டை, சொல் வைப்பை, தொடரிய ஒழுங்கை அறிபக்கடிய வாய்ப்புகள் பெறாதநிலையிலே, அவர்களின் மொழிக் கையாளுகை பிழைகள் பல மனிந்து காணப்படுவதை நாம் கணக்டாகக் கண்டு வருகிறோம்.

“மக்கள் நடைமுறைப்படுத்திவரும் மொழியே உயிருள்ள மொழி. எழுத்து மொழி செயற்கையானது. அது இலக்கணத் தின் தேவையை அவானி நிற்பது. அதனைக் கைவிட்டுப் பேச்சு மொழியையே எழுத்து மொழியாகவும் கையாளல் வேண்டும்... அதுவே இயல்பானது. எழுத்துப்பிழை, சொற்பிழை என்பன பெரிதுபடுத்தப்பட வேண்டியனவல்ல. அவ்வாறு பெரிதுபடுத்துவதால் மொழியின் வளர்ச்சி ஆன்றும்” என்ற குரல், மொழியியலாளரிடமிருந்து எழுகிறது. அந்தக் குரலே மேலோங்கிளால், அதனையே மொழி கற்பித்தலிலே முதன்மையாகக் கையாள்டால், எமது மொழி எதிர்காலத்தில் என்னாகும் என்பதும் தமிழறிந்தோரின் கேள்வியாக முனைத்து நிற்கக் காண்கின்றோம்.

ஆய்வு நிலையிலும் ஆக்க இலக்கிய நிலையிலும் மொழியியலாளரின் கோட்டாடு ஏற்புடையதாகலாம். ஆனால், தொடக்க நிலை, இளநிலை, உயர்நிலை மாணாக்கருக்கு அளிக்கப்படும் மொழிக்கல்வியிலே, அது புகுந்துவிடுமேயானால், பேரிடை யூறுக்கே வழிவகுக்கும் என்பதை நாற்பதாண்டுகளுக்கு மேலாகத் தமிழ் கற்பித்த எனது பட்டறிவு கொண்டு அழுத்தத்திருத்த மாகக் கூறவிருப்புகின்றேன்.

எழுத்தின் ஒலிவடிவத்தை மொழியியலார் ஒலியன் (Phoneme) என்பர். எழுத்தொலிபற்றிப் அறிவியளை எழுத்தொலியியல் (Phonemics) என்பர். தமிழிலே எழுத்தொலியியலுக்கு இன்ன யாகப் பிறப்பியல் உள்ளது. ஒலியானது, மொழி (சொல்)க்கு முதற்காரணமாய் அமைக்கியில் அது எழுத்தாகின்றது என்பது தமிழிலக்கணவியலாரின் முடிபு. இந்த ஒலியானது எவ்வறப்படக் கணள் இடமாகக்கொண்டு எவ்வாறு வெளிப்படுகின்றது என்பதைத் தொல்காப்பியமும் நன்னாலும் தத்தமக்குத் தோற் றியவாறு புலப்படுத்துகின்றன. இவற்றில், தொல்காப்பியம் கூறும் எழுத்துப் பிறப்பு முறையை மொழியியலார் பெரும்பாலும் பொருத்தமானது என்று ஏற்றுக்கொள்வர்.

இவ்வாறு பிறக்கின்ற எழுத்துக்களிலே பெருமளவு மயக்கத் தையும், அந்த மயக்கத்தினால் ஏற்படும் சொற் ரிமூக்களையும் மாணாக்கருக்குத் தருவன 'ர' கர 'ற' கர, 'ழ' கர 'ள' கர 'ல' கர, 'ண' கர 'ன' கர வேறுபாட்டுச் சொற்களே. இவற்றிலே குறிப்பிடத்தக்க எண்ணிக்கை கொண்ட சொற்களை அகர வரிசையில் ஒழுங்கு செய்து, அவற்றின் பொருளையும் தருவது மொழிப்பாட் நூல்களின் வழக்கமாயுள்ளது. எனது பட்டறிவி என்றே, இத்தகைய சொற்களின் போருளை அறிந்துகொள்வது மட்டும் தமிழ் கற்கும் மாணாக்கருக்குப் போதியதன்று என்னும் முடிவே ஏற்பட்டது.

குறித்த ஒலி வேறுபாட்டுச் சொற்களின் பொருளை நன்று வேறுபடுத்தி விளங்கி, அவற்றின் பொருட்டுப்பாட்டுக்களை வான் தொடரியங்களையும் மாணாக்கர் ஆக்கிக்கொள்வதற் கான் பயிற்சிகளும் வழங்கப்படல்வேண்டும் என்றுணர்ந்தேதன். இதன் பயணாகவே முதலில் 'ர'கர 'ற'கர வேறுபாட்டுச் சொற்களை அகர வரிசையில் ஒழுங்குபடுத்தி, அவற்றின் பொருளையும் தந்து. பொருட்டுப்பாட்டுக்கான தொடரியங்களையும் அமைத்து இந்நாலினை எழுதியுள்ளேன்.

முதலில் 'ழ'க'ர'ள'கர வேறுபாட்டுச் சொற்களை அறிமுகஞ் செய்வதே பொருத்தமும் பயன்பாடும் மிக்கது என்று அறிஞர் ஒருவர் அறிவுறுத்தினார். எனக்கு அது பொருத்தமாகத் தோன்றவில்லை. தமிழ் அரிச்சுவடி ஒழுங்கில், 'ர' கரத்தின் பின்னரே 'ழ'கரம் வருவது ஒன்று. 'ண'கரம் 'ர'கரத்தின் முன்னர் அமைத்தாலும், மெய்யெழுத்திலும் உயிர்மெய்யெழுத்திலும் இருதியில் அமைவது 'ன'கரம். எனவே முதலில் 'ர'கர 'ற'கர வேறுபாட்டுச் சொற்களை அறி முகஞ் செய்து, அடுத்து, 'ழ'கர 'ள'கர, 'ல'கர வேறுபாட்டுச் சொற்களையும்

இறுதியில் ‘ண’கர ‘ன’கர வேறுபாட்டுச் சொற்களையும் அறிமுகம்செய்யும் வகையிலே அடுத்த இருநூல்களையும் எழுதி வெளியிடுவது எனது நோக்கம்.

எ, ஒ, ற, ன, ம என்ற ஐந்தெழுத்துக்களும் வடமொழியிலே இல்லாத தமிழுக்கே சிறப்பான எழுத்துக்கள். எனவே ந, ற, ன என்ற எழுத்துக்கள் அமைந்த சொற்கள் தூய தமிழ்ச்சொற்களாய் விளங்குவதையும், ‘ர’ அமைந்த சொற்களிலே குறிப் பிடத்தக்க விழுக்காட்டுச் செரந்த வடசொற்களாய் உள்ளமையையும் இந்நூலாக்கத்தின்போது அறியும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. எனவே இவ்வரிக்கையில் முதலாவது நூலிலே, ‘ர’கர வேறுபாட்டுச் சொற்களிலே பெரும் எண்ணிக்கையில் வடசொற்களும், பொருளும் இயன்ற அளவில் விளக்கமாகவும், மாற்றத் தமிழ்ச்சொற்களாகவும் தரப்பட்டுள்ளன. (எனினும் ‘இரமணியம்’ – வணப்பு, கவர்ச்சி) இரட்சியப்பு - (காத்தல்) இரட்சணியம் - (காப்பு) பிரமுகர் (நன்கு தெரியப்பட்டவர்) முதலாக மேலும் பல சொற்கள் புதியனவாகக் கிணந்தத் வண்ணமேயுள்ளன!)

நாளிதழ்கள் (Dailies), தாளிகைகள் (Magazines), புதுமங்கள் (Novels) முதலான புதிய வருகைகளால் எண்ணுக்கணக்கற்ற வடசொற்களும், பிறமொழிச்சொற்களும் தமிழில் வந்து குவிந்தவண்ணமாயிருக்குக் காலம் இக்காலம். இவ்வாறு வருவன வற்றைக் களைந்து இயன்ற அளவு தூய தமிழ்ச்சொற்களை மாணாக்கருக்கு அறிமுகஞ்செய்யவும் இவ்வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்தியிருக்கின்றேன்.

வேர்ச்சொற்களாகிய அடிநிலைகளை ஆராய்ந்து ஒரு சொல் வின் பிறப்பினையும் பொருளையும் அறியும் முறையினைச் சொற்பிறப்பியல் (Etymology) என்பர். இது மிகவும் கடினமான தும், பல அமையங்களிலே பயன்றதும் பொருத்தமற்ற முடிவைத் தருவதுமென மொழியியலார் இதனை உவர்ப்பதுமண்டு. எனினும் இம்முயற்சியினாலே எழுத்துப் பிழைகள் பெருமளவு ஏற்படாது போக வாய்ப்புண்டு என்பதால், ஆசிரியர்கள் தாமறிந்த அளவிலே சில சொற்களுக்காவது அடிநிலைகளை எடுத்துரைப் பது மாணாக்கக்கூட்டுப் பயன்தருவதாகும்.

எடுத்துக்காட்டாகப் பின்வரும் சொற்களை நோக்கலாம்.

I வறட்சி என்ற சொல் வரட்சி எனவே பெரும்பாலாராஜும் எழுதப்பட்டு வருகின்றது. ஆனால் ‘வற்’ என்ற வேர்விருந்து தோன்றி உரை எழுத்துப்பேறு பெற்று வறட்சி என்ற சொல்

அமைந்தது. வறு, வறுக்தல், வறுமை, வறட்சி, வற்றல் என்பன இவ்வாரே தொன்றின. எனவே வரட்சி என்பது பொருட் பேறில்லாத வறிய சொல்!

II கொள் என்ற விண்ணயடி 'ஐ'கர எழுத்துப் பேறு பெற்றுக் கொண் ஆயிற்று. கொருத்துதல், கொருத்தல், கொருவுதல் (தீக்கொருவினான்) என்று அமைந்து வருத்தல் முறை.

விளக்குக் கொழுத்தினான், நெருப்புக் கொழுத்தினான் என்பன குறித்த பொருளாங் தரமாட்டா. ஒரு பொருளோடு வேறு பொருளை இணைத்தலுக்கும் கொருவுதல் என்ற சொல்லே ஏற்பட்டது.

உடல் பருத்தல், கொழுத்தல், (கொழுத்தவன்) என்ற சொல்லாற் பெறப்படுவதாகும்.

எனவே, இவ்வகையிலும் சொற்களுக்கான பொருளை உறுதிசெய்ய வாய்ப்புண்டு. இதனை ஆசிரியர்களின் உள்ள அக்கு (சிந்தனைக்கு) விடுகின்றேன்.

ஆக, எனது நோக்கத்தைக் கல்வி மேம்பாட்டுப் பேரவை யினரின் கூட்டம் ஒன்றிலே எடுத்துரைக்கு, எவ்வித பொருட் பயன்யும் எதிர்பாராது இந்நால் வரிசையினை ஆக்கித்தருவ தாகவும், அதனை வெளியிட்டுத் தமிழ் மாணாக்கருக்கு உதவு மாறும் வேண்டியேன். எனது வேண்டுகோளை முழுமன்றத்துடன் அவையினர் ஏற்றுக்கொண்டனர். கல்வி மேம்பாட்டுப் பேரவை யினதும், தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தினதும் பொறுப்பாளர் திரு. வெ. இளங்குமரன் எனது வேண்டுகோருக்குச் செயல்வடி வங் கொடுக்க மகிழ்வுடன் முன் வந்தார். அவரின் விரைவான நடவடிக்கையின் பயனாக இன்று, தொடரியங்கள் வரிசையில் முதல்நால் வெளியாகின்றது.

இந்நால் எட்டாம் ஆண்டு தொடக்கம் பதினேராம் ஆண்டு வரையுள்ள வருப்புக்களிலே தமிழ் கருகும் மாணாக்கருக்குப் பயன்படுமாறு எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியர்களும் மாணாக்கர்களும் இதனை உவந்து ஏற்பார்கள் என்று நம்புகின்றேன்.

கல்வி மேம்பாட்டுப் பேரவையினருக்கும் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தினருக்கும் இவற்றின் பொறுப்பாளர் வெ. இளங்குமரன் அவர்களுக்கும், தாசன் அச்சகத்தினருக்கும் எனது உளமார்ந்த நளமிருந்ததாகுக்.

வழிகாட்டி

● வாக்கியம் என்ற வட சோல்லிற்கு இணையான தமிழ்ச் சொல் தொடரியம்

● இந்துவிற் கூடாளப்படும் சொற்களஞ்சியத்திற்குக் கூட அந் தமிழ் அகராதி’- (கழகப் புலவர் குழுவினர் தொகுத் தது: திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நாற்படிப் புக்கழகம், சென்னை - 1985) பயனாயிற்று.

● சொற்களின் கீழ்ப் பிறைவடினினுள்ளும் தொடரியங்களின் கீழ்ப் பிறைவடினினுள்ளும் தரப்பட்ட எழுத்துக்களின் விரிவு பின் வருமாறு:

அ. ‘பெ’ பெயர்ச்சொல்

ஆ. ‘வி’, வி. சோ - வினைச்சொல்

இ. ‘தொ. பெ’ - தொழிற் பெயர்

ஈ. ‘உ. சோ’ உரிச்சொல்

உ. ‘வ. சோ’ - வடசொல்

ஊ. இ. சோ. - இடைச்சொல்

எ. தி. சோ. - திசைச்சொல்

விரப்பியல்

‘ஏ’ நாறுனி மேல்நோக்கிச் சென்று மேல்வாயைத் தடவுத வாலே பிறக்கும்

‘ஏ’ நாறுனி மேல்நோக்கிச் சென்று மேல் வாயைத் தொடுவ வாலே பிறக்கும்

(தொட்காம்பியக் - எழுத்தநிலையம் - விரப்பியல் நூற்பாட் - 94 - 95)

1. 'ஏ' கா 'ந்' கா வேறுபாட்டுச்
சொற்கள், தொடரியங்கள்

அரம்- அராவும் கருவி

(பெ) "அரம் போன்ற கூரிய நுண்ணறிவு கொண்டவராயினும் மக்கட் பண்பில்லாதவர் மரம்போல்வர்" என்பது வள்ளுவர் வாய்மொழி.

.. பாதாள உலகம்

(பெ) மண்ணுலகம், விண்ணுலகம், அரவுலகம் என மூன்று வகைகள் உள்ளன என்று எம் முன் ஜோர் நம்பினர்

அறம்-(வ. சொ)நருமம்

(பெ) அறத்திஸ் வழி நடந்து மறங்கடிதல் எல்லாரும் கண்டப் பிடிக்க வேண்டிய ஒன்றாகும்

.. - கடமை, ஒழுக்கம்

(பெ)- முதுமைக் காலத்திலே பெற்றோர் அல்லற் டாது அவர் கண்டப் பேணுதல் மக்களுக்கு அறமாகும்

.. - பாடப்படுவோருக்குத் தீங்கு பயக்கும் டாடல்

(பெ)- முற்காலப் புலவர் சிலர், தமக்குச் சினம் ஊட்டியவர் மீது மறப்பாடி அவர்களை ஒறுத்தனர். (ஒறுத்தல் - தன்டித்தல்)

அரவு- பாம்பு

(பெ) கரவினை உள்ளத்தினுள்ளே மறைத்துப் புறத்தே இனி யவர் போல நடிப்பவர் அரவு லும் கொடியவராவர்.

.. - நெட்டெடமுத்துக்கு அறிதுறியாகக் குற்ற ரெறமுத்தைத் (உயிர்மெய்) தொட்டர்ந்து இடப்படும் வரி வடிவம்

எழுத்துச் சீர்திருத்தம் செயற்படுத்தப்படுவதன் பயனாக இன்று எல்லா உயிர்மெய் நெட்டெடமுத்துக்களுக்கும் அரவுகள் இடப்படுகின்றன. ("ரா'னா" முதலியன எடுத்துக்காட்டுகள்)

"அரவு- ஒலி.

(பெ) இடியரவு கேட்ட அரவுபோலக் குண்டு வீச்சு வானுரதி களின் வருகையால் மக்கள் அஞ்சி நடுங்கினார்கள்.
(அரவும்) - ஒலி; பாம்பு)

அறவு- ஓழிவு, நீக்கம்

(தொ, பெ) எனக்கும் என்னுடைய நெருங்கிய நண்பனுக்குமிடையே நிலைய நட்பிஸ் அறவு ஏற்பட்டது.

அறவு- அறுபட்ட இடம்

(பெ) நிலக்கண்ணியிற் சிக்கியவரின் வலக்காலில் அறவுண்டாட்கி அந்த அறவு அவருக்குப் பெருந்துண்பத்தை அளித்தது.

.. - அவா

(பெ) பேரினம் என்பதாற் செகுக்குக் கொண்ட அரசு, சிரி பான்மை இந்த்தினரை ஆடக்குவதிலே அறவுடையதாய்க் காட்சி தருகிறது.

அரன்- (வ. சொ, 'ஹ' என்பதன் திரிபு) சிவன்

(பெ) அரன் அருள் வேண்டி அடியார்கள் அவனை வழிபட்ட டார்கள்.

அறன்- அறம் என்பதே பொருள். 'ன்' மொழியிற்றுப் போலி.

அரா- பாம்பு

(பெ) நஞ்சடைய அராக்கள் புற்றில் மறைந்து வாழ்கின்றன.

அறா நீங்கா, அறமாட்டா

(வி) - உரிமை வாழ்வில்லாதவரை எங்கள் தொல்லைகள் அறா.

.. - இந்தக் கயிறுகள் நன்கு திரிக்கப்பட்டுள்ளமையால், எனில் அறா.

அரி- (வ.சொ. ஹி என்பதன் திரிபு) திருமால்

(பெ) அரி காத்தற் கடவுளாகக் கொள்ளப்படுகிறார்.

.. - சிங்கம் (வ.சொ. சிங்ஹ என்பதன் திரிபு)

(பெ) - அரி விலங்குகளிலே வலிமையும் துணிவும் மிக்கது.

(துளசி, அரசிசி, பாம்பு, தவணை, வண்டு, மலை, கள்,

குதிரை மூலாக வேறும் பல பெருள்கள் உள்ளன)

.. - அரியென்னேவல் (தன்வினை)

(வி)- "காப்சுறிகளை, விரைவாக அரிய என்று அன்னத் தனக்குப் பணித்தார்".

(அரிதல் - தொ. பெ. அரித்தான், அரித்த, அரித்து - லி) மேற்குறித்த பொருள் (பிறவினை)
.. வீ “மாணவ அரி” என்று இல்ல த்தனவி பணியாளுக்கு கட்டளையிட்டால் க
(அரித்தல் - தொ. பெ. அரித்தாள், அரித்த அரித்து லிர
அறி- அறியென்னேவல்

(பெ) “நான் கற்பிப்பதை நீ மீட்டல் செய்யாவிட்டால், தேர் வில் தோன்னியே அடைவாய் என்பதை அறி” என்று ஆசிரியர் பாணாக்சனுக்குக் கூறினார்.

அறிவன்- வெட்டு - ஸ

(பெ) அங்கென் புறாக்களைப் பிடிக்க வலை விரித்தான் (நான் உன் கழுத்தை அரியன், அவன் உன் கழுத்தை அரிவான் என்று ஒழுகேய தன்றை. ஒன்னிலை ஏதையேற்றுக் களாகவும் வரும்)

அறிவன்-அறிஞன்

(பெ) அறிவனின் அறிவுக்கு முன்பு மன்னனின் மேஜர்ன் கையூது தாழ்வானதாகவே கொள்ளப்படும்.

,,- கப்மா-ஸன்

(பெ) அறிவன் ஆக்கிய கொடுவாய்க்கத்தி மிகும் கூறுமார்களு.

,,- இறைவன் (கீன், திருமல், அருகன், புத்தன்)

(பெ) அறிவினின் அருளால், குமரன் அறிவனாயினாள். (புதன், செவ்வாய் ஆகிய கோள்களுக்கும் “அறிவன்” பொதுப் பெயர். நான் உண்ணை அறிவன், அவன் என்னை அறிவன் என்று ஒழுகேய தன்றை, முன்னே ஒலை வீணை ஒற்றுக்களாகவும் வரும்.)

அறிவு- அரிதல்

(தொ. பெ) முகிலவின் வயலில் நீணை அறிவு இடம்பெறும் (அரித்தான் அரித்த, அரித்து - லி)

அறிவு- அறிதல்

கற்றுக்கொடுக்கும் கேட்டு கீ, பீட்டறிதல் கூற்று மூர்வினா?

ஆமே சிறந்த அறிவு கிட்டும்.

(அறிந்தான், அறிந்த, அறிந்து - ஈ)

அரிவை- இருபத்தெந்து அகவை (வயது) கொண்ட பெண் (பெ) தெங்க (வ. சொ) கொடுமையால் அரிவையர் டலர் திருமணமாகாமல் வாழ்கின்றனர்.

((தி) அரிவை என முன்னிலை விழைசீர்தாகவும் வரும்)

அறிவை- ‘ஐ’ என்று இரண்டாம் வேற்றுமையுகுபேற்ற பெயர்.

(பெ) ஏட்டுக்கல்வி ஒன்றே அறிவை அடைவதற்குரிய வழி என்று கருதுவது தவறாதும்.

(தி) அறிவை என முன்னிலை விழைசீர்தாகவும் வரும்)

அரு- (வட-சோல்) உருவமற்றது-

(பெ) கிலபெருமானுக்கு அரு, உரு, அதுவுரு என மூவகைத் திருவடிவங்கள் உள்ளன.

அரு- (ம்) அரிய (பெறுவதற்கு அருமையாயுள்ள)

(ஐ) அரசினரின் பொருளாதாரத் தடையினால், தமிழ்மக்கள் தமக்கு வேண்டிய அடிப்படைப் போருள்களை அருவிலை கொடுத்து வாங்கும் நிலை நேர்த்துள்ளது.

அறு- அறு என்னேவால்

(பெ) “அந்தத் தீயவனது டதாடர் பினை அறு” என்று தந்தை மகனுக்கு அறிவுரை வழங்கினார்.

அருநு- அண்ணம்

(பெ) அருகு அருகாகவுள்ள வீடுகளில் வாழுத்தபோதிலும் அவர்கள் இருவரும் தங்கள் உள்ளங்களாலே தொலைவாகவே யுள்ளனர்.

அறுகு- ஒருவகைப் புல்லினம்

(பெ) பெரியோர் மணமக்களை “அஉல் போலத் தழைத்து அறுகுபோல் வேருங்கி நீண்ட நாள் வாழும்” என வாழுத்தினார்.

அரும்பு- பூவின் முனை

(பெ) பலநாளிட அரும்புகளைக்கு இதருமிகு மதுவள் தீவிடுகிறது.

கண்டித்தார்.

அரும்பு - முனைகொள்

(வி) எமது மல்லிகைக் கொடியில் முனைகள் அரும்பின.

அறும்பு - ஜோடூமை

(பெ) படையினரின் அறும்புகளைத் தாங்கவியலாத மகள் தமது ஊரிலிருந்து புலம் பெயர்ந்தனர்.

அறுவி - (மஸலயிலிருந்துள்ள மும்) நீர்

(பெ) உலகிலேயே மிகப்பெரிய நீரருசி அமெரிக்காவிலுள்ள நயாசராவாகும்.

அறுவி - வெட்டி விடு (ரவஸ்)

(வி) “தீய நண்பரோடு உன்மகன் கொண்டுள்ள தொடர் பினை அறுவி” என்ற அவன் தந்தைக்கு ஆசியர் அறி வழுத்தினார்.

(அறுவித்தான், அறுவித்த, அறிவித்து - வி)

அறு - பாதி

(பெ) சிவபெருமானின் உடலின் அரைப்பங்கு உமாதேவியாருக் குரியது.

இடுப்பு - எனது அரையிலே சொறி சிரங்கு உட்டாயிற்று

அறை - வீட்டின் ஒரு பகுதி

(பெ) கொழும்பு மாநகரிலே, குடிக்கலிக்கு (வரடகைக்கு)ச் சிறிய அறைகள் கிடைப்பதும் அரிதாகவுள்ளது.

“ (ஒருப்பு, அறிவுக்) குறைபாடு.

(பெ) 1. செவியறையுடையவரைச் செவிடன் என்பர்.
2. கோவலைக் கொல்வித்த நெடுஞ்செழியனை “அறி வறை போகிய பொறியறை நெஞ்சத்து இறை முறை பிழைத்தோன்” என்று கண்ணகி தூற்றினாள்.

(வி) அடி, தாக்கு

சிங்கொண்ட தந்தை மகனின் ரண்ணத்தி: அறைந் தார்

“ இடுத்துரை

(வி) நான் அறைத்த அறிவுக்கான் என் நண்பனுக்குச் செவிடன் காதில் அதிய சங்குபோலாயின.

ஆர் - மிகுதியாக

(வி) நீண்டநாள் உணவுண்ணாதிருந்தவன் உணவு கிடைத்த

பொழுது வயிறார் உண்டு மகிழ்ந்தான்.
(ஆர்தல்- தொழிற்பெயர்- துய்த்தல் (அருபவித்தல்) என்னும்
பொருள் தகும். ஆர்ந்தான், ஆர்ந்த, ஆர்ந்து- வி).

ஆற் - தனிய

(வி) அவனது சினம் ஆற் தெடுநேரம் சென்றது.

ஆற் - அழகு

(பெ) கல்வி அறிவு பெறாது ஆரியுடையோன் என்று செய்க
குதல் அறியாமை.

(அருமை, மேன்மை, சோழன், குதல், தோல்வி தீதாகப்
பலபொருள்கள் உள்)

ஆறி- (குடு, சினம் முதலியன) தனிந்து, ஓய்வாகி , வி)

(1) இராபனின் அறிவுகரகளைச் செனிமடுத்த இலக்குமணன், தனது சினம் ஆறி நின்றான்.

(ஆறியது, ஆறிய ஆறி, வி.செ:)

(2) நீண்ட தொலைவு நடந்து கண்டத்த வழிப்போக்கன் மரநிழவில் இளைப்பாறினான்.

ஆரும்- அழகுறும் (வழகுடைய)

(பெ) “சிறையாரும் மடக்கிளியே, இங்கே வா” என்று
திருஞானசம்பந்தர் கிளியை அழைத்துப் பாடினார்.

ஆறும்- தனியும்

(வி) தமிழ்ம் விடுதலைப் புலிகள் மண்மீட்பில் வெற்றி
யடைந்த பின்னரே அவர்களின் உரிமை விடாய் ஆறும்.

ஆறர்- மதிஸ்

(பெ) யாழ்ப்பாணத்தின் பழமை வாய்ந்த கோட்டையின்
ஆரைகள் விடுதலைப்புலிகளால் இடித்தழிக்கப்பட்டன.
“ அச்சுமரம்

(பெ) வண்டியின் ஆரை முறிந்ததால் வண்டியிற் சென்றோர்
நிலத்தில் விழுந்தனர்.

(ஒருவகைக் கீரை, புற்பாய், ஆத்தி ஆசிய பொருள்களுக்குள் உள்)

ஆறை- சிறு குன்று

(பெ) பழமை வாய்ந்த குன்றமைந்த ஊர் பழையாறை
எண்பட்டது.

இரை- என்னேவல்

அவனிடம் மணிப்பு வேண்டி(நி) இர
(இரத்தல்- தொ.பெ., இறந்தான், இரந்த, இரந்து-
(வி.சொ)

இறை- இறந்துபோ

(மீ) எறிகணை தாக்கி இறந்த மணின் உடலை கண்டு
தாய் அடியற்ற மரம்போலச் சாய்ந்தார்
(இறத்தல்- தொ. பெ. இறந்தான், இறந்த, இறந்த
வி. சொ)

இருப்பு- (தன்னிடம் உள்ள) பொருள்

(பெ) முதிய கலத்திலே தொழிலிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற மணி
வண்ணன் தமது கையிருப்பிலிருந்து செலவு செய்தார்.
“இருத்தல், இருப்பிடம்,
(பெ) படையினர் தம்முடைய இருப்புக்களிலிருந்த வண்ணம்
குடியிருப்புக்களை நோக்கி ஏறிகணைகளை வீசினர்.

இறுப்பு- அளிப்பு

(பெ) வரியிறுப்புக் குறித்த காலத்திற் செய்யாதவர் ஒருப்புக்குள்
ளாவர்.

இரும்பு- உலோகத்தில் ஒரு வகை

(பெ) இரும்பிலும் உருக்கு, கூடிய வலுவுடையது.

இறும்பு. சிறுகாடு

(பெ) பறவை வேட்டுக்காக வேட்டுவார் இறும்பிஸ் அவைந்து
திரிந்தான்.
(சிறுமலை, வண்டு, மலை, ஸியப்பு முதலாக பொருள்
கணும் உடை)

இரை- விலங்குகள் பறவைகளின் உணவு

(பெ) நரி இரரதேடி அவைந்தது
(இரைந்தான், இரைந்த, இரைந்து-வி)
(மீ) பண்புடையோர் இரைந்து பேசார்.

இறை- கடவுள்

(பெ) இறையருள் வேண்டிச் சமயகுரவர் பாடிய பாடங்கள்
'இருவருட்பா' என வழங்கும்.

யா/யூனியன் கல்லூரி
நூலகம்
இலக்கம்:
திருதி:

-9-

இறை அரசன்

(பெ) அரசனின் சிறப்புச்களை விளக்கித் திருவன்னாவர் யாத்து
குறட்பாக்கள் 'இறைமாட்சி' என்ற அதிகாரத்துள்
அடக்கப்பட்டன.

.. - சிறிய கால இடைவெளி.

(பெ) கைகேயியின் அழைப்பை ஏற்று ஓர் இறை ப்பொறு
தும் தாழ்த்தாது இராமன் அவன் இருந்த இடத்திற்குச் சென்றான்.

.. விரலிடுக்கு.

(பெ) இறைகளில் ஏற்பட்ட சிரங்கிணால் அவன் பெருந்துன்பத்
திற்குள்ளானான்.

.. குடிமக்கள் செலுத்தும் வரி.

(பெ) எமது மாநகரில் மேற்கொள்ளவிருக்கும் சீர்திருத்தங்களுக்கு
வேண்டிய நிதியினை மக்களிடமிருந்து இறையாகப் பெற
முடிவு செய்யப்பட்டது

(சீர்கு, சிவன், நோய், விடை, சீழைம, உன் உத
வாகப்பல பொருள்கள் உள்)

நீர் முதலியவற்றை இறை. (எவல்)

(வி) - "தோட்டக்குத்துக்கு நன்றாக இறை" என்று நான் தான் மக
னுக்குப் பணித்தார்.

சரல் - வயிற்றிலுள்ள ஓர் உறுப்பு

(பெ) தமிழ்னி சரந் புற்று நோயால் வருந்தினார்.

சறல் - நெருக்கம்

(தொ.பெ) இவங்கைக் காடுகளில் மரங்கள் சுற்றாகக் காணப்
படுகின்றன.

(துங்பம், சின்னல் ஆகிய பொருட்களும் உள்)

உரம் - வலிமை

(பெ) உடலுரம் இருப்பினும் உள்ளத்தில் உரம் இல்லாவிட்ட
டால் எச்செய்கையும் தணிவோடு செய்தல் இயலாது.

,, (பயிருக்கு இடப்படும்) பசனை

(பெ) பயிர்வளர்ப்பில் உரம் இற்று முதன்மையான இடம்
வகிக்கின்றது.

உறம் - அடையோம்

(வி) நாம் எச்செய்கையும் ஆய்ந்தொய்ந்து பார்த்துக் கொம்
தால் தோல்வி உறம் (உதோம்)

உரல் - (அரிசி முதலியவற்றை இடித்து) மாவாக்க உதவும் கருவி

(பெ) “உரலில் அகப்பட்டது உலக்கைக்குத் தப்புமா?”. என்பது பழமொழி.

உறுல் - அடைதல்

(சோ-பெ) “நான் இருக்கும்வரை நீங்கள் துன்பம் உறல் வேண்டியதில்லை” என்று மகன் தாய்க்கு ஆறுதல் கூறி னன்.

(உறுதல், உறுதக, [சோ,பெ] உற்றான், உற்ற, உற்று ஸி)

உரவு - வலிமை, அறிவு

(பெ) மனவரவுடையவன் கல்வி தீரும் உரவுடையவானால் அவனை வெல்வது யார்க்கும் அறிது.

உறவு -

(பெ) அன்னைப்பு - மனுச்சோழன் உறவு பகை, நொதுமல் என்று பாராது முறை வழங்கினான்.

உரி - மரத்தண்டினமேற்றோல்

(பெ) துணியாலான ஆடைகள் கண்டு இடிக்கப்பட முன்பு மக்கள் இலை குழைகளாலும், மரவரிகளாலும் தம்முடைய உடல்களை மறைத்து அணிந்தார்கள்.

உரி - தமிழிலுள்ள நால்வகைச் சொற்களில் ஒன்று

(பெ) பெயர், வினை, இடை, உரி; எனக் தமிழ்ச் சொற்கள் நான்காக வகுக்கப்படல் தமிழிலக்கண மரபு.

... அவிழ்

(ஸி) துரியோதனனின் வேண்டுதலின்படி அவன் தமிழ்யான துச்சாதனங்பாஞ்சாலியின் துசிலை உரிய முற்பட்டான்

உறி - தூக்கி

(பெ) உறியிலிருந்த வெண்ணெண்டியீ கண்ணன் களவாடினான்

உரு - (வ. சொ) வடிவம்

(பெ) அங்குத் தோன்றும் உரு குற்றியோ மகனோ?
... சினங்கொள்

(ஸி) நாடாளவேண்டிய இராமன் காடாளவேண்டும் என்று கைகேயி பணித்ததை அறிந்த இலக்குமணன் உருத் தெழுந்தான்.

உருக்கு - கலப்பு உலோகம்

(பெ) உருக்கு இரும்பிலும் வலுவிற் கூடியது.

.. தியில் இட்டு உருக்கு (மனத்தை) உருக்கு

(வி) மாலைக்கால மஞ்சள் வெயில் “தச்சம் உருக்கித் தழுல் குறைத்துத் தேணாக்கி எங்கும் பரப்பியதோர் இங்கிதமாகப்” பாரதிக்குக் காட்சி தந்தது.

(உருக்கம், உருக்கல் தொ.பெ. உருக்கினான் உருக்கிய, உருக்குவி,

உறுக்கு - அச்சுறுத்து

(வி) குறும்பு செய்த குழந்தையைத் தாய் உறுக்கினாள்.

(உறுக்கல் - தொ.பெ, உறுக்கினான் உறுக்கிய, உறுக்கி-வி

உரை - கூற்று, பாடல், விளக்கம்

(பெ) அமைச்சரின் உரையை அரசன் செவிமடுக்கவில்லை.

(பெ) திருக்குறளுக்கு அது ஆக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து பல

.. கும் தத்தமக்குத் தோன்றியவாறு உரைகள் வழுத்துள்ளனர்.

.. (நி) கூறு

(வி) உனக்கு உள்ள குறைகளை எடுத்துரை “என்று ஆசிரியர் மாணாக்கரைக் கேட்டார்.

(உரைத்தல் - தொ.பெ, உரைத்தான் உரைத்த, உரைத்து வி.)

உறை - பொருளுக்கு இப்படும் மேற்போர்வை

(பெ) மலர்விறி அழுக்கான தவையணையுறையைக் கழற்றிப் புதிய உறை இட்டான்

.. கட்டிப்பு

(வி) தேங்காய் நெய் பனிக்குளிரால் உறைந்து கட்டிப்பட்டது.

(உரைதல், தொ.பெ, உரைந்தது, உறைந்த, உறைந்து வி.)

.. (நி), வாழ்

(வி) இராமனை நோக்கிக் கைகேயி “நீ பதினான்காண்டு காட்டில் உறை” என்று கட்டளையிட்டாள்.

ஊரல் - மெல்ல நகருதல்

(தொ.பெ) ஆமையின் ஊரலைக்கண்டு மயன் ஏளனம் செய்தது.

(ஊர்கை, ஊருகை, தொ.பெ, ஊர்ந்தது, ஊர்ந்த, ஊர்ந்து - வி)

ஊறல் - (நீர்) ஊறல்

(தொ. பெ) கிணற்றை இறைக்க இறைக்க நீர் ஊறலைப்போன்று
கற்கக் கற்க அறிவு ஊறிப் பெருகும்
(ஊறுகை, தொபெ, ஊறியது, ஊறிய, ஊறி, வி)

ஊறிட கடல்வாழ்சிற்றுயிரி

நா (இயு) குத்துக்கரையிலே ஊரிகளின் மேலோடுகள் பெருமளவிற்
காணுப்பட்டன.

ஊறிட, யகிட்டு

இறைக்க கிணற்றில் நீர் ஊறி வரும் வரை தேன்மொழி
காத்திருந்தான்.

ஏரியூ-கீனிஞ்சிஸ் (கடல் வாழ் உயிரிகள்)

(பெ) சிறுமியர் ஏற்களைப் பொழுக்கி விளையாடுகின்றனர்.

ஏறல்-

வெளி இல்லிகுமீண்டிலு சூசீ சினம் ஏறலைக்கண்ட இராமன் அவ
ன் ஒன்றினுறையிலை கூறி அமைதிப்படுத்தினான்.
ஏஞ்சிட்டு எங்கூடை மூன்றிடம்

(பெ) பேரினவாதப் படையினர் தமிழ்மக்கள் வாழ்ந்த
வீடுகளுக்கு எரி முடியனர்.

கீதாரி தீண்டித்தீ. ஜீபு (ஏரித்தித்து, ஏரித்த, ஏரித்து-வி. சொ)

கீதிரி - குத்துகை, கீத்துகை கூட்டுரை

(வி) கீத்துரைக்கீத்துவி எல்லோப்புறுத்திகளைகளால் அப்பால்
மக்கள் பலரீ சாவுக்கும் உடலூறுகும் ஆளாயினர்.
பிழிய்புக (குதியதுவினாலையாற்றுத்தாங்கித்து, ஏரித்து-வி. சொ)

ஏங்கட்டு

எரி - பெரிய நீர்த்தேக்கம்

ஆய்புதுவிச்சூல்க்குடை கிள்ளோசியை குவை உவகிலே யிகப்
(வி) பூதீயகாத்திட்டுகை, கூத்துகை,

எரி - எருத்தின் திமில்

கிள்ளோசிச்சூல்புதுவுக்காலை கிள்ளோசியை நுகம் அழுத்த
அதே குதியினால் கீத்துக்கை முடிகிறது

எறி - ஏறுபவர்

கூத்துகை கூடு

குதியுதாங்குதீங்கருப்புக்கை முறையிலை அழுத்துவரு
க்குத்து முறையும் கிள்ளோசியை கூத்துகை, கூடு

(வி - கூடு)

* - மேற்செல்ல

(வி) வாழ்க்கையில் உயர வேண்டுமானால் பல தடைகளை யும் மேற்கொண்டு முன்னேற்றப் படிகளில் ஏறிச் செல்லல் வேண்டும்.

இரு - ஒன்று என்னும் என்

(பெ) ஒரு நாழிகை என்பது இருபத்து நான்கு மணித்துளிகள் கொண்டது.

இரு - தண்டனை கொடு

(வி) தீமை செய்தாரை ஒழுத்து அவருக்குத் தீங்கு செய்யாது நன்மையே செய்து அந்த நன்மையினையும் உடன் மறந்து விடுமாறு திருவள்ளுவர் அறிவுரை கூறுகிறார். (ஒறுத்தல், தொ.பெ. ஒறுத்தான், ஒறுத்த ஒறுத்து வி)

இருவு - நீங்கு

(வி) தீயசெயல்களை ஒருவி நல்ல செயல்களைக் கடைப்பிடிக்க இளமையிலேயே முயலுதல் வேண்டும்.

இருவு - நினைவு

(பெ) இறந்தபோன தன் மகனின் ஒருவினால் அவனுடைய தாய் எப்பொழுதும் வருந்திய வண்ணம் இருக்கிறாள்.

கர - ஒளித்திரு

(வி) பாண்டவர் ஓராண்டுவரை தம்மை வெளிப்படுத்தாது விராட நாட்டிற் கரந்துவரைந்தவர்.

(கரத்தல், ஒளித்தல், கரப்பு-ஒளிப்பு தொ.பெ கரந்தது, கரந்த வி.சொ)

கற - கற என்னேவல்

(வி) i. இந்தப்பச ஒரு படி பால் கறக்கும்
ii. கடன் கொடுத்தவன் கடன் பெற்றவனிடமிருந்த அனைத்தையும் வட்டி என்ற பெயராற் கறந்து விட்டான்.

கரி (வ. ரொ) யானை (கரத்தை உடையது)

(பெ) கரிகள் மதங்கொண்டு காட்டை அழித்தன.

கரிப்பு - அழுகனவகளுள் ஒன்று (காரமானது)

(பெ) மிளகாய்த்துளை அதிகமாக இட்டதாற் கூழப்பு கரித்தது.

(வீரப்பு என்பதற்குக் கசப்புச்சலை என்ற பொருளும் உண்டு.
எ.டு- உப்பு கரித்தது)

.. சான்று (சாட்சி)

(பெ) பொய்க்கரி கூறிக் குற்றம் செய்யாதவரைக் குற்றவாளி யாக்குதல் மன்னிக்க முடியாத பெருங்குற்றம்

.. எரித்து எஞ்சியிருப்பது

(ஷ) தெட்டர்வண்டிகளை (புறகவண்டிகளை) முற்காலத் தின் நிலக்கிளபக்க தோண் இபக்தம் முறை நில வியது (மரவைரம், கழுதத, கந்தல், விருந்தினன், நஞ்ச முத விய பொருள்களும் உண்வன)

கறி - மினாகு

.. முத அமையான உணவோடுசீர்த்துக் கொள்ளும் துணை உணவுவகை

(பெ) ஏலம், கறி முதலியன உணவுக்கு மணமும் சுவையுக அளிப்பனவாரும்.

(பெ) கறிவகை-விட்டுத்தலவைர் தாம் அளிக்கப் போகும் விருந் திற்குப் பல கறிகள் சமைக்கும்படி பணியாளருக்குக் கட்டளையிட்டார்.

(கறி என்பதற்கு இறைச்சி எனவும் பொருள் கொள் ளப்படும்.)

(‘காய் கறி’ என்ற சோற்றொடர் சமைத்தற்கு முன் னுள்ள காய், கிழங்கு, கீரா முதலியவற்றையும் குறிக்கும்)

.. (முறுக்குப் போன்ற சிற்றுண்டிகளை வாயிலிட்டு மெல்லு)

(வி) அவன் கடலையைக் கறித்த ஒரைச் செரிதாய் எழுந்தது.

கரு - குல்

(பெ) கருக்கொண்ட முகிக்கன் வானிலே திரண்டு மழை பொழிந்தன.

.. கெய்வம், உணவு, விலங்கு, பறவை, இசைக்கருவி முத வியவற்றைக் குறிப்பது.

(பெ) மழுந்தமிழுப் புலவர்களின் பாடல்களிலே முதல், கரு, உரி என்ற முன்றும் தவறாது இடம் பெறும்.

.. பாடுபொருள்

(பெ) இந்த நாடகத்தின் கரு நன்றாக அமையவில்லை.

கறு - சினங்கொள்

(வி) அரசியலில் எப்பொழுதும் பொய்க்கையே அனித்து விடும் அமைச்சரின் மேடைப்பேச்சினைக் கேட்ட மக்கள் அவர்மீது கறுத்தெழுந்தனர்.

“ கருமையாகு ”

(வி) வெயிலிலும் மழையிலும் அலைந்த ஏதிலாரின் (அகதி களின்) உடல்கள் கறுத்துவிட்டன.

கரை - கடல், ஆறு, குளம் முதலியவற்றின் எல்லையிலுள்ள மணற்பரப்பு

(பெ) பெருமழை பெய்ததால் ஆறு கரைபுரங்கு ஒடியது.
,, எல்லை

(பெ) நாட்டுரிமை, மொழிபுரிமை என்பவற்றை இழந்த ஈழத் தமிழரின் தொல்லைகள் கரைகடந்ததாலேயே இன்று அவர்கள் அரசினை எதிர்த்துப் போராடுகின்றனர்.

“ கரையென்னேவல் ”

(வி) நீரில் உய்யு கரைந்தது.

கறை - மறு, கறள்

(பெ) இரும்புப் பெட்டியில் வைத்திருந்த ஆடைகளிலே இரும் புக்கறை படிந்தது.

” - வசை, இழிவு

(பெ) ஒழுக்கக்கேடு ஒருவனின் வாழ்வில் நினையான கறையினை உண்டாக்கின்றும்.

” - கப்பம்

(பெ) முற்காலத்திலே சிற்றாசர் பேராசருக்குக் கறை செலுத்தி அவர்களின் அடிப்பளிந்து வாழ்ந்தனர்.

காரி - கரிய நிறமுடைய பசு

(பெ) பாற்பண்ணையில் உள்ள பக்களில் ஒன்று காரி:
(பகு - வடசௌல், ஆ - தமிழ்ச்சௌல்)

” - கடையழுவள்ளல்களில் ஒருவன்

(பெ) காரி, காரி, குமண், ரேகார், ஆய் என்போர் சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த வள்ளுக்கள்.

(காரி - காரனுக்குப் பெண்பால், இவை வடசௌற்கள் ‘ஆள்’ என்பது பொருள். ஏ.டி வேலைக்காரி, சூய யற்காரி)

காறி - காறி(த்துப்புதல்)

(வி) மிடற்றில் அடைத்துக்கொண்டிருந்த சழியை வெளிப் படுக்க அவன் காறித் துப்பினான்.

கிரி - (வ.சொ) மலை

(பெ) உலகிலுள்ள கிரிகளிலே இமயகிரியே மிகவும் உயர்ந்தது.

கிறி - விரகு (தந்திரம்)

(பெ) சிவபெருமானின் திருவிளையாடலைப் பாட முற்பட்ட மணிவாசகர், 'சேட்டாயோ தோழி கிறி செய்தவாறோ ருவன்' எனக்குறித்தார்.

கீரி ஒருவகை விலங்கு

(பெ) கீரியும் பாம்பும் போல இடைவிடாது சண்டையில் ஈடுபட்ட கணவனும் மணவியும் மணவிலக்கு வேண்டி முறைமன்று சென்றனர்.

கீறி - (கீறுதலை குறித்து வந்த விணையெச்சம்).வரைந்து

(வி) 1. இருவரிடையே ஏற்பட்ட அடிப்பிடியின்போது ஒருவன் மற்றவனின் முகத்திலே நகத்தாற் கீறிவிட்டான்.
2. படம் வரைதலைப்படம் கீறுதல் என ஏ ம் வழங்க வர்.

குரங்கு - ஒருவகை விலங்கு

(பெ) டார்வினின் கூர்ப்புத் கொள்கை மனிதன் குரங்கிலிருந்து தோன்றியவன் எனக் கூறுகின்றது.

குறங்கு - தொடை

(பெ) தாய், தன் குழந்தையின் குறங்கிலே மெல்லத் தட்டி அதனைத் தயிலச் செய்தாள்.

குரு -(வடகொல்) ஞானம் அளிக்கும் ஆசான்

(பெ) தாய், தந்தை, குரு, அரசன், தமையன் ஆகியோர் வணங் குவதற்குரிய ஜம்பெருங் குரவராவர்

குறு(ம்) - சிறிய

(வி) குறுநடை நடந்த குழந்தையைத் தாய் அங்போடு வாரி அனைத்தார்.

குருகு - பறவை

- (பெ) புலரிப் பொழுதிலே குருகுகள் மரங்களிலிருந்து கலகல் வென எழுப்பும் ஒலி மிக இனிமையாகிறது.
- (இல்லை, குருக்கத்தி' நாசரை, கைவளை, கோழி, நீர்ப் பறவை, வெண்ணை, லெங்கு முதலாகப் பல பொருள் கொண்டது. (க. த. அ.)

குறுகி - அனுகி

- (வி) முற்காலத்திலே புலவர்கள் அரசர் முதலான புரவலர்களைக் குறுகி அவர்புகற் பாடிப் பரிசில் பெறும் மழுகி கம் இருந்தது.

குரை (நாயின்) ஒலியெழுப்பு

- (வி) 'குரைக்கும் நாய் கடிக்காது' என்பது பழக்கமாய்

குறை - குற்றும்

- (பெ) எவ்வரையும் குறைக்குற முன்பு ஒருவன் தனது குறையை அறிந்து அதனைப் போக்க முயல்வது நன்று.

.. - என்னியிருப்பது

- (பெ) இன்னும் படிக்க வேண்டிய பாடங்கள் குறையாடுன்னன.
- .. - நிறைவெற்றது.

- (பெ) வறியவர் வாழ்க்கையில் எப்பொழுதும் பற்றாக்குறை இருந்து கொண்டேயிருக்கும்

(குறைத்தல், குறைப்பு - தொ. பெ. குறைத்தான் குறை தத், குறைத்து. (வி)

வி. சொ. (தன்வினை)

குறைந்தது, குறைந்த, குறைந்து

கூர - மிகுநியாக

- (வி) ஈழத்தமிழர் தன்னாட்சி பெறுவதோன்றே அவர்கள் மகிழ்ச்சி கூர வழிவகுக்கும்.

கூறு - சொல்ல

- (வி) கிளாவிக் கடலைக் கடந்து வரத் தான்பட்ட இன்னல் களை அன்ன எடுத்துக் கூற முடியாது அவனது நாத்தறு தமுத்தது.

கூரிய - கூர்மையான

- (வி) ஸதச்சக் தொழிலாளி கூரிய வாள்கொண்டு மரத்தை அரிந்காண்.

கூறிப் பொல்லிய

(வி) அமைச்சர் கூறிய அறிவுரையைச் சென்மடுச்காது தன் விச்சையாய்ச் செயல்புரிந்த ஆட்சியாளன் படுகொலைக் குள்ளானான்.

கூரை- விட்டின் மீது கணிந்திருக்கும் மேற்பகுதி

(பெ) ஒன்னையார் ஒட்டக்குக்கர்மீது சினங்கொண்டு அவரைக் “கூரையில்லா வீடே” (குடித்சுவரே) என்று இடித்துரைத்தார்

கூறை- புத்தாடை (முழுத்துணியிலிருந்து கூறுபடுத்த பட்டது என்ற பொருளில் வந்தது .இன்று மணமகன் மணமகனுக்கு வழங்கும் பட்டாடையையே சிறப்பாகக் குறிக்கும்.)

(பெ) இன்று மணமக்கள் சிலர் கறை, தாவிக்குக்கூடப் பெண் வீட்டாரிடம் பணம் எதிர்பார்க்கின்றனர்.

கோரல்- வேண்டுதல்.

(தொ.பெ) எமது உரிமையை, நாம் கோரல் (கோருதல்) எவ்வகை யிலும் தவறான்று.

(கோரிக்கை- தொழிற்பெயர். கோரினாள், கோரிய கோரி- வி.)

கோறல்- சொல்லுதல்

(.பெ) பகவதரைக் கோறல் வகையான்று, உலக இபற்கை.

சருகு- காய்ந்ததறை

செ காய்ந்த சருகுகளை வயல்களுக்கும் தோட்டங்களுக்கும் உரமாகப் பயன்படுத்துவது, இன்று அருகிவருகிறது.

சறுக்கு- வழுக்கிவிழு

(வி) பூங்காவில் சிறுவர் சிறுமிபர் சறுத பல்வையில் ஏறிச் சறுக்கி விழுந்தனர்

சாரல்- மனவப்பகுதி

(பெ) இலங்கையின் உயர்ந்த மலைச்சாரல்களிலே தேயிலை பயிராக்கப்படுகின்றது.

“- சார்ந்திருத்தல், (தங்கியிருத்தல்)

(பெ) நாம் பிறரைச் சாரல் (சாருதல்) என்பது அவர்களுக்கு எம்மை அடிமையாக்குவதிலேயே சென்று முடியும்.
(சார்ந்தான், சார்ந்த, சார்ந்து, வி.சொ.)

சாறல்- வயல் தோட்டம் முதலியவற்றைக் கொத்தி மண ணைப் பரவுதல்

(பெ) வளவனின் வயலை இன்று சாறல் வேண்டும்.

சாரி- வரிசை

(பெ) படைவீரர் போர்க்களத்தை நோக்கிச் சாரி சாரியாய்க் கொற்றனர்.

சாறி- கொத்திப்பரவி (சாறல்-காண்க)

(பெ) இலங்கைக் காடுகளிலே சிரைகள் பெருமளவில் உள்ளன.
“- நரம்பு

(பெ) வீணையின் சிரைகள் அறுந்து போயின.

“- மொட்டையடி

(வி) நயினாதீவு சென்ற பெற்றோர் நாகபூசனிக்கு ஒத்து குழஞ்சையின் நேர்த்திக்கடனை நிறைவேற்ற அதன் தலை மயிரைச் சிரைப்பித்தனர்.

(சிரைத்தான், சிரைத்து, சிரைத்து- வி.சொ.)

சிறை- மறியல்வீடு

(பெ) விசாரணை எதுவுமின்றி ஓடு ஆண்டாய்ப் பல இளைஞர் கள் தென்னிலங்கைச் சிறைகளில் அஷடக்கப்பட்டிருக் கிறார்கள்.

“- சிறஞ்சு-பறவைகளின் சிறைகளை மாதிரிகளாகக் கொண்டே

(பெ) வாண்ணூர்திகள் தொடக்காலத்திலே வடிவமைக்கப்பட்டன.

(பெ)

சிரிய- சிறப்பான

(வி) சிரிய வாழ்க்கைக்குக் கல்வி வழிகாட்ட வல்லது.

சிறிய- சினமுற்ற

(வி) மகனின் ஒழுக்கக்கேடான செயல்களைக் கேள்வியற்றுச் சிறிய தந்தையைத் தாய் அமைதிப்படுத்தினார்.

“- இரைநக

(வி) புற்றினுள்ளேயிருந்த பாம்பு சிறியதைக் கேட்டேன்.

சுரா- (வடசொல்) கள்

(பெ) சுரா அருந்திய மதிநன் வெறிமயக்கினால், தந்தையை வாசில் வந்தவாறு வைதான்.

சுநா- கடவிஸ் வாழும் சொடிய மீன்

(பெ) ஆழமான கடல்களிலே சுநாக்கன் பெருமளவிற் காணப் படும்.

சுருக்கு (சாரம் விடுபடாது)) அளவைச் சிறுப்பி

(வி) மாணவர் உரைப்பதிருப்பை அதன் முதன்மைப் பொருள் விடுபடாது மூன்றில் ஒன்றாகச் சுருக்கி எழுதினார்.

தோ. பெ சுருக்கம்- சுருக்கினான், சுருக்கிய, சுருக்கி-வி(தல்விளை)

சுருங்க, சுருங்கிப்பது, சுருங்கிய, சுருங்கி- வி.சொ. (வி. வி) எ. (டி)- நிலவன் எழுதிய சுருக்கம் குறித்த சொல் வெள்ளவிக்கையிலூடு குறைவாக அமைந்ததால் ஆசிரியர் “மிகவும் சுருங்கி விட்டது” என்றார்.

சுறுக்கு - விரைவு

(பெ) “நேரமாறிறது, சுறுக்காக எழுதி முடியுங்கள்” என்று தேர்வு மேற்பார்வையாளர் தேர்வு நாடிகளுக்குக் கூறி அரார்.

சூரை- தூதுவளை (தூதுவளை)

(பெ) குரைத் துவையல் தடிமன், இருமல், நோய்களை மாற்ற உதவும்.

“ ஒவ்வொகை மீன்

(பெ) குரைமீன் கலவையுடையதா என்பது எனக்குத் தெரியாது.

சூறை - சழல் கர்றறு

(பெ) நேற்று வீசிய குறையினால், மரங்கள் பல வேர்பாறி விழுந்தன.

“ கொட்டளை

(பெ) 1977 இல் இடம் பெற்ற இனக் கலகத்தின் போது தமிழர் பலரின் உடைமைகள் குறையாடப்பட்டன.

செரி - செரி(த்தல்), சீரணி(த்தல்)

(வி) நான் உண்ட உணவு செரித்தபின் மீண்டும் பசி ஏற்பட்டது.

(செரிப்பு, செரித்தல்- தொழிற்பெயர். செரித்தது, செரி த்த, செரித்து, வி. சொ)

செறி - நெருங்கு

- (வி) கொழுப்பு முதலான பெரிய நகரங்களிலே மக்கள் செறிந் திருப்பதால் குடிமணைத் தட்டுப்பாடு பெருமளவிற் காணப்படும்.
 (செறிவு - தொ. பெ. (தங்கினை)
 செறிப்பு - தொ. பெ. (சீற்கினை)
 செறிந்தது, செறிந்த, செறிந்து (வி. சொ.)

செரு - போர்

- (பெ) பேரினவாத அரசு செரு ஒன்றே சிறுபான்மை மக்களை அடக்க ஒரே வழி என்று உறுதியாக நம்புகிறது.

செறு - அழி

- (வி) பகைவரைச் செறுத்து நாட்டுரிமை காப்பதே போராளி களின் முதன்மையான குறிக்கோலாய் கூன்றது.

செருப்பு - காலனி ('தொடுதோல்' என்பது பழந்நமிழ்ச் சொல்)

- (பெ) யப்பாளியர் தங்கள் வீட்டினுள்ளே செருப்பனியுடன் வழக் கம் அற்றவர்.

செறுப்பு - அழிப்பு

- (பெ) அழைதி முயற்சிகள் எவ்வெந்த பயன்தராத நிலையிலேயே பகைவரைச் செறுப்பதே ஸ்ரே வீடுகளை பெற ஒரே வழி என்று நாம் உணர்ந்து கொண்டோம்.

சேரி - மக்கள் சேர்ந்து வாழும் இடம்

- (பெ) “பார்ப்பனச் சேரியிலே கொழிகளையோ, நாய்களையோ காணவியலாது” என்று பெரும் பாணாற்றுப்படை என்னும் பழந்தமிழ் இலக்கியம் கூறும்.

(இக்காலத்தில் ஏழைமக்கள் செறிந்து வாழும் அழுக்கும் வறுபவெய்யும் நிறைந்த இடம் ‘சேரி’ என முங்கும்)

- (பெ) சேரி வாழ மக்களின் வாழ்வில் முன்னேற்றங்காண முயல்வதாகத் தேர்தற்காலங்களில் வேட்பாளர்கள் பொய்யுரைப்பது வழக்கம்.

சேறி - கென்றடை

- (வி) “வீட்டைச் சேறி” என்று போராளி முதியவருக்கு அறி வுறுத்தினார்.

சேரு - (நீ) சேர் (உ - காரியை)

- (வி) எமது முழுவிற் சேரு (சேர்)

(சேருகல், சேர்க்கை - தொ. பெ. சேர்த்தான், சேர்ந்து' சேர்ந்து - வி)

சேறி - (வூணா, சரி)

(பெ) கெளரவரிடையே விகண்ணன் சேற்றில் மலர்ந்த செந்தா மகர போன்றவன்.

சொரி - வழி, ஊற்று

(பெ) துண்பமிகுதியால் மணிமொழியின் கண்கள் நீர் சொரிந்தன.

(சொரிதல் - தொ. பெ, சொரிந்தான், சொரிந்த, சொரி ந்து - வி. சொ.)

(சொரியல் - அளந்து எல்லைவகுக்காத நிலையில் உள்ள காணிகளைச் சொரியந்த காணிகள் என்பது யாழ்ப்பானை வழக்கு)

சொறி - சிரங்கு

(பெ) ஒட்டு நோய்களிற் சிரங்கும் ஒன்று

தரி - சூடு, அணி

(வி) முடிதாரித்து நாடாரும் உரிமை படைத்திருந்தமையாற் சேர, சோழ பாண்டிய மன்னர் 'முடியுடை முவேந்தர்' எனப்பட்டனர்.

(தரித்தல், தொ. பெ. தரித்தான், தரித்த. தரித்து - வி. சொ.)

(வி) (பொறுத்து) நில், தாமதி

(பெ) குண்டு வீசினால், தமது வீடு இடிந்து வீழ்ந்ததைக் கேள்வியற்ற ஸ்ரீங்குமரன் சிறிதும் தரிக்காது வீடு நோக்கி ஒடிவந்தான்

தறி - நூல் நூற்றும் பொறி

(பெ) கைக்கறிக்கு மாற்றிடாக இன்று யின்தறி பயன்படுத்தப் படுகின்றது.

.. யானை கட்டும் மரம்

(பெ) 'கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கணிபாடும்' என்பது பழ மொழி.

.. கொத்து

(வி) விறகுத் தட்டுப்பாட்டைப் போக்குவதற்கு இன்று பயன் தரும் மரங்கள் பலவும் தறிக்கப்படுவது வைலைதருவ தாருகி.

தரு- (வட்சோல்) மரம்

(பெ) உருவாக்தால் நீண்ட உயர்தருக்களும் குறித்த காலத் திலைதான் பயன் தரும்.

,, (மம்) கொடுக்கும்

(வி) பயன்தாங் மரங்களைப் பேணிக்காப்பது எம் து முதன்மையான கட்டமயாகும்.

தறு (தல்) -இறுக உடுத்தல்

(பெ) ஆடைகளைத் தறுதலாம் உடித்துவது உடல் நலத்துக்குக் கேடு விளைக்கும்

தாரு- மரம் (வட்சோல்)

(பெ) காட்டிலே அடர்ந்து வளரும் தாருகள் மழைமற்றப்பாய் விரைங்கி நாட்டுக்கு வளம் சேர்க்கின்றன.

(தேவதாரு, மரக்கிளை என்பவற்றையும் குறிக்கும்-
க. த. அ.)

,, பித்தளை

(பெ) தாரு கொண்டு செய்யும் கலங்கள் (பாத்திரங்கள்)
இன்று அதிகம் பயன்படுவதில்லை.

தாறு- அங்குசம்

(பெ) யானைப்பாகன் தாறு கொண்டு யானையை அடக்கிச் சேலுத்தினான்.

,, கழுகு, வாழை முதலியவற்றின் கலை (தொடக்கநிலை)

(பெ) வாழைத்தாறு கறி சமைக்க உதவும்.

,, ஜிது

(பெ) குதிகால்கள் தாறாக நடப்பட்டதால் வேலி அடைப்பது கடிமையிற்று.

திரம்- (ஸ்திரம் என்ற வட்சோல்லின் தீரிபு) உறுதி

(பெ) ஏதைச் செய்யும்போதும் மனத்திரம் இன்றியமையாத தாரு (நிலை தசைரச்செடி, மலைமுதலிய பல பொருள் கள் ‘திரம்’ (ஸ்திரம் அன்று) என்ற சொல்லிற்கு உண்டு
க. த. அ.)

திறம்- திறமை

(பெ) ‘திறமான புலமையெனில் வெள்நடையார் அதை வணக்கி

கம் செய்தல் வேண்டும்” என்பது பாரதி கூற்று.

(அதிகம், அவர் எவ்வளம் ஓர் எண், உறுதி, பண்பு, கூறுபாடு, மேன்மை, வகை, வளி, வழி, சுற்றும், கோட்பாடு, ஒழுக்கம் முதலாகப் பல பொருள் தருவது க. த. அ.)

துரவு- மணற்கேளி

(பெ) தோட்டத்துக்கு நீர் பாய்ச்ச அருகிலே தூரவு அமைக்கும் வழக்கம் இருந்தமையால், தோட்டம் தூரவு என்று இரண்டினையும் இணைத்து வழங்கும் மரபு ஏற்பட்டது. (அவனுக்குத் தோட்டம், தூரவு உண்டு)

(கென்று. பெருங்கிணறு, நீர்நிலை, தூது முதலிய பொருள்களும் உள் (க. த. அ.)

துறவு- நீத்தல்

(பெ) பட்டம், பதவி (வடசொல்) என்பவற்றைத் துறப்பதாகிய துறவு எல்லார்க்கும் எவ்வாணம் செயலன்று (துறத்தல், துறப்பு- தொ. பெ. துறந்தான், துறந்த, துறந்து- வி. சொ.)

துரு- கறன்

(பெ) நீண்டநாள் திறக்காமற் பூட்டியே வைத்திருதாற் கதவின் பூட்டு துறுப்பிடித்துவிட்டது.

துறு- நெருக்கமான

(உ. சொ.) நீர்ப் பெருக்கிணைத் தடித்து நிறுத்த அதனை நெருக்கமாக அடைக்கும் கல் “துறுகல்” எனப்படும்.

(உண்ணுகை, கூடம் முதலிய கருத்துகளும் உண்டு க. த. அ.”)

துருப்பு- (Troop என்ற ஆங்கிலச் சொல்) படையைக் குறிக்கும் திரைச்சொல்

(பெ) ஆணையிறவுப் படைத்தளத்தில் ஆயிரக்கணக்கால துருப்புக்கள் நிலைகொண்டுள்ளன.

துறுப்பு- தினிக்கை

(தொ. பெ) ஒரு காலத்தில் கமிழ்மக்களிடையே சிக்கள்தீவு வலிந்து துறுப்புச் செய்ய அரசு முனைந்தது உண்மையே.

தெரி- தெரிந்து கொள்

(ஸி) எல்லாம் தெரிந்தவர் என்று எவரும் இல்லை:

(தெரிவு, தெரிதல்-தொ. பெ, தெரிந்தது, தெரிந்த, தெரிந்து விளைச்சொல்)

தெறி- சட்டைத்தெறி

(பெ) அவனது சட்டையிலே தெறிகள் உடைந்து போயின்

(ஓ) சிதறு

வேணி துணி துவைக்கையிக் தீர்த்துள்ளிகள் அருஙில் நின்ற அவரின் தங்கையிலே தெறிந்தன.

(தெறித்தல், தெறிப்பு-தொ.பெ, தெறித்தான், தெறித்த, தெறிப்பு-விசொ)

தெரு- விதி (வட்சொல்) , (மறுகு என்பது பழந்த மிழ்சால்

(பெ) தொழிலின்றிச் சோம்பித்திரியும் இளைஞர் சிலர் தெருக் களிலே செல்லும் இளம் பெண்களைச் சேவி செய்வ தில் ஈடுபட்டனர்.

தெறு- கிணங்கொள்

(ஸி) பாஞ்சாலியின் துகில் உதியப்பட்ட வேணையில் வீரன் தெறுத் தெழுந்த போதிலும், தனுமயனின் சோல்லுக்கு அடங்கி அமைதி காத்தான்.

(ஆச்சம், துன்பம் ஒத்திய போகுட்களும் உள க.த.ஆ)

நரை- மயிர் வெளுந்த நிலை

(பெ) நரை, நிரை, முப்பு என்பன முதுமையில் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாதது.

நறை- தேன்

(பெ) வண்டுகள் மலர்களிலே அமர்ந்து நறையருந்திக் களித் தன.

(ஈன், குற்றம், நறும்புகை, நறுமணம், பச்சிலைக்கொடி, சாதிக்காய், ஆகிய பொருள்களும் உள க.த.ஆ)

நாரி- (வட்சொல்) பெண்

(பெ) நரன் என்ற ஆண்பாற் பெயருக்குப் பெண்பால் 'நாரி யாகும்

.. இடை (இடுப்பு)

(ஓப) கிணற்றுடியில் வழக்கி விழுந்த கனிமொழியின் நாளியில் நேர உண்டாயிற்று.

நாறி- தீய மணம் உண்டாகி

(வி) நீண்டநாளாக இறைக்காத கிணற்றிலே பாசியும் அருகும் சேர்ந்து நீர் நாறிப் போயிற்று
 (நாற்றம்-நாறுதல், தொ.பெ முற்காலத்தில் 'நாற்றம் என்ற சொல் நறுமணத்தைக் குறித்தது.)
 (நாறியது, நாறிய, நாறுகின்ற, நாறுஏ வி.சொ)

நிரை- வரிசை

(ஓப) எமது காய்கறித்தோட்டத்தில் செடிகள் நிரப்பு அழகான காட்சி.

நிறை- நிறுத்தல் அளவு

(ஓப) நிறை குறைவான படிகளைப் பயன்படுத்திய வணிகர் பிடிபட்டுத் தண்டனைக்குள்ளானார்.
 .. ஆண்களுக்குரிய நாற்தணங்களுள் ஒன்று.
 (ஓப) அறிவு, நிறை, ஓர்ப்பு, கடைப்பிடி என்ற நாற்களைக் கரும் ஆண்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டியவை எனப் பழந்தமிழ் ரூல்கள் கூறும். (பெண்களுக்கான குணங்கள் நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு)
 (அழிவின்மை, உறுதிப்ராடு, கற்பு, மூறை, மாட்சிமை வரையறை எனப்பல பொருள் தமு.க.த அ)

நெரி- நெரியுண், நுசியுண்டு

(வி) நல்லூர்த் தேர்த்திருவிழாவின்போது கோயில் வீதிகளில் மக்கள் தொகை பெருகி ஒருவரோடொருவர் நெரியுண்டனர்.
 (நெரியு, நெரிதல்-தொ.பெ, நெரிந்தலு, நெரிந்த நெரிந்து வி.சொ)

நெறி- வழி

(ஓப) மாணாக்கருக்குக் கற்பிப்படோடு அவர்களை நல்ல நெறி யில் நடக்கச் செய்வதும் ஆசிரியர் சடனாகும்.
 (கற்பு, கோயில், சுருக்கு, நீதி (முறைமை) செவ்வை-க.த.அ)

பரப்பு- நீளம் அகலம் பொருக்கப்பட்டுப் பொறும் நில அளவு

(பெ) (இலங்கையின் பரப்பளவிலும் இந்தியாவின் பரப்பளவே அறுபது மடங்காகும்.

(அகலம், பகுக்கை, பரவைக்கடல், உலகம், தொகுதி, தடரு, ஒட்டு, ஏ.த.ஆ)

பறப்பு- பறத்தல் (பறவை)

(பெ) பறவைகள் ஓரிடத்திலே தரியாமல் பல இடங்களுக்கும் பறக்கும் பறப்புப் போன்று இன்று எம் மக்கள் பலரின் நிலை ஆகிவிட்டது.

(ஓரிடத்தில் தரிக்காமல் விரைவாக அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கிச் செல்பவரை நோக்கி “என் இந்தப் பறப்பு? என்று விளாவுவது வழக்கம்.)

(பறத்தல், தொ.பெ, பறந்தது, பறந்த, பறந்து, சீ கொ)

பரம்பு- மண்பரவிய நிலம்

(பெ) நிலத்தை உழுது பரம்பாக்கி ஏருவிட்டபின் நெல்விஷைப் பர்.

பரவை- ஆழங் குறைந்த கடல்

(பெ) யாழ்ப்பான நகரைச் சுற்றி ஆழமற்ற பரவை (கிடைல்) உள்ளது.

பறவை- புள்

(பெ) சில பறவைகள் குறித்த காலத்தில் தமதிடத்திலிருந்து நெடுந்தொலைவு பறந்து செல்வதுண்டு.

பறம்பு- தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஓர் மலை

(பெ) கடையெழுவள்ளில் ஒருவனான பாரி பறம்பு மலைக்குத் தலைவன்.

பாரி- கடையெழுவள்ளில்களில் ஒருவன்

(பெ) முஸ்லைக்கொடிக்குத் தேர் வழங்கிய பாரியின் கெழுதை நண்பர் கபிலர் என்ற பெரும்புலவர்.

(பாரி என்பது நாககர இசைக்கருவியில் ஒருவகை)

பும்- காவல் பொருந்திய நகரம்

(பெ) சிவபெருமான் முன்று புரங்களையும் தமது திருச்சியில் பார்வையால் எரித்துத் தேவர்களுக்கு நன்மை புரிந்தனர்.

புறம்- வெளியானது

(பெ) சங்க இலக்கியம் அகம், புறம் என இரு விரிவுகளாக வகுக்கப்பட்டு அகம் காதலையும் புறம் வீரத்தையும் தலையாய் பாடுபொருள்களாகக் கொண்டன.

(இடம், சுற்று, பக்கம், பின்புறம், மதில், முதுகு, வீரம் காலம், உடம்பு. (க. த. அ.)

புரவு- வயல்

(பெ) சிங்களப்படையினர் தாழிழ்முத்தி இள்ள பல புரவுகளில் விளைந்த நெல்லைத் தீயிட்டமித்தனர்.

(சொடை, பாதுகாப்பு, செழுமை, அரசினர், ஆற்று நீர் பாயும் வயல் க. த. அ) (புரத்தல்- காப்பாற்றுதல் புரந்தான், புரந்த, புரந்து) (தொ. பெ) வி. சொ.)

புறவு- புறா

(பெ) கோயிற் கோபுர மாடங்களைப் புறவுகள் தம்முடைய வாழிடங்களாகக் கொள்வதுண்டு.

(அஶ்ருநீதிலக், முல்லைநீலக், வீவங்குக்கூட்டம், காடு க. த. அ)

பெரு- /அளவாற்] பெருத்திடு

(வி) பெருமரங்கள் போவ பெருத்தாலும் அறிவிச்லாதாஸிடத்து அவ்வாறு பெருத்தவரால் எவ்வித பயனும் இல்லை. (பெருத்தல் - தொ. பெ. பெருத்தான், பெருத்த, பெருத்து- வி. சொ)

பெறு- பெற்றுக்கொள்

(வி) “அவன் தாங்கதைப் பெறு” என்று ஆசிரியர் மாணவனைப் பணிந்தார்.

(பெறுகை, பெறுதல் - தொ.பொ, பெற்றான், பெற்ற, பெற்று- வி. சொ)

பொரி- எண்ணியிலிட்டோ, தாச்சியிலிட்டோ பொரித்த உணவு வகை

- (பெ) நோயாளருக்கு நெற்பொரியை அவித்த நீரைப் பருகக் கொடுக்கும் வழக்கம் உண்டு
(பொரியல், பொரித்தல் - தொ. பெ (பொரித்தான், பொரித்த, பொரித்து)

பௌறி- யந்திரம்

அறிமியல் வளர்ச்சி, பல புதிய பொறிகளைத்தோற்று வித்துள்ளது.

- (பெ) புலன்கள் வெளிப்படும் முதற்கருவி மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்பன ஐம்பொறிகளாகும்.

பொறி: பதி

- (வி) முடியுடை முவேந்தர் இமயத்தில் தமது முத்திரை (வ. சொ) பொறித்தனர்

பொறு- அடங்கியிரு

- (வி) “அவன் பதில் கூறும் வரை பொறு” என்றார் என்தாய்.

பொரு- போர்

- (பெ) இராமனுக்கும் இராவணனுக்குமிடையே நிகழ்ந்த பொருவில் அரக்கர் பலர் மாண்பொழிந்தனர்.

பொருக்கு- உடற்றோல் மீதுள்ள வெடிப்பு

- (பெ) கொழுப்புத் தன்மை உடலிற் குறையும் பொழுது, தோலிற் பொருக்குண்டாகும் நன்றாக வாட்டப்பட்ட பாண்மெற்பகுதியும் (பாண்- (வெதுப்பி) பொருக்கு என வழங்கும்)

பொறுக்கு- தெரிந்தெடு

(பொறுக்கல்- தொ. பொ, பொருத்தினான், பொருந்திய பொருத்த வி. சொ)

- (வி) கண்ண புனியங்கிளைகளை, உலுக்கத் தரையில் விழுந்த பழங்களை அவன் தம்பி வண்ணன் பொறுக்கினான்.

பொறுத்தல்- கசித்தல்

- (பெ) தம்மிலும் சிறியார் பிழை செய்யிலும் பெரியோர்

அதனைப் பொறுத்தல் கடனாகும். (பொறுத்தான், பொறுத்த, பொறுத்து வி. சொ.)

பொருத்தல்- இணைத்தல்

(தொ. பெ.) கம்மியன் இரும்பை உருக்கி அதன் இரு அந்தங்களையும் பொருத்தலில் ஈடுபட்டான்.

(பொருத்தம் - தொ. பெ, பொருத்தினான், பொருத்திய, பொருத்தி- வி. சொ.)

பொருப்பு- மலை

(தொ. பெ.) தமிழ்மொழி பொதிப்ப பொருப்பிலே பிறந்தது என்று புலவர் ஒருவர் புகழ்கின்றார்.

பொருப்பு- நீங்காக்கடன்

(பெ) நாட்டின் எல்லாமக்களுக்கும் ஒரேவகை நிதியை வழங்கும் பொருப்பு ஆட்சியாளருக்குண்டு.

மரம்- தரு. விருட்சம் (வ.சொ)

(பெ) “அறிவாளின் நிறைந்த அவையிலே, நீட்டப்படும் ஒவ்வொப்படிக்க முடியாது நிற்பவனே நல்ல மரம்” என்றார் ஒளவையார்.

மறம்- தீயபொழுக்கம்

(பெ) மறத்தைக் களன்று அறத்தை வளர்ப்பதே ஆன்றோர் கடன்-
பெ- வீசும் தமிழ் மன்னான் சங்கிலியனீன் மறம் இன்றும் ஸோற்றுப் படுகிறது.

மரி- இயேசு கிறிஸ்து நாதரின் அன்னை

(பெ) கன்னிமரியும் குசையப்பரும் இயேசு கிறிஸ்து நாதரின் பெற்றோராவர்.

மரி- இறந்து போ

(வி) - சென்ற கிழமை இடம் பெற்ற குண்டு வீச்சில் இருவர், மரித்தனர்.

மறி- பெண் ஆடு

(பெ) இந்த மறி அரைப்படி பால் சறக்கம் (ஆடு, குலை, மான், அழுங்கு ஆயியவற்றின் குட்டியையும் குறிக்கும் க. த. அ)

கா/புலியன் கல்லூரி
நூலகம்
கேட்கம்.....
தெரி.....

-31-

மறி- தடுத்து நிறுத்து

(வி) கரிசாற் சோழன் காவிரி நீரைக் கடலிற் புகவிடாது மறித்து அணைக்ட்டினான்

மரு- மருக்கொழுந்து (நறுமணந்தரும் ஒரு கொடிவளக)

(பெ) மரு மிகவும் நறுமணம் உடையது “மணமக்கள் மலரும் மருவும் போல் வாழ்க” என்ப பெரியார் வாழ்த்தினர்.

மறு- களங்கம்

(பெ) நிலவனுடைய இழிசெயல்களால் அவன் பெற்றோருக்கு நீங்காத மறு ஏற்பட்டது

மறு - அடையாளம் (மச்சம்)

(பெ) எழிலியின் முதுகிலே அவன் பிறந்த நாளிலிருந்து ஒரு மறு காணப்படுகிறது

மறு - மறுத்துரை

(வி) சிறுபான்மையினர் என்பதால் எமது உரிமைகளை வழங்க ஆட்சியாளர் மறுக்கின்றனர்.

மருப்பு- கொட்டு

(பெ) - விநாயகர் தமது மருப்பு ஒன்றினை முறித்துப் பாரதக் கதையினை மாமேருப் பொருப்பில் எழுதினாரா என்பது தொன்மச் செய்தி (தொன்மம் - புராணம்)

மறுப்பு- பொருளாதாரத் தடைக்கு மறுப்புத் தெரிவித்துத் தமிழ்மக்கள் ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலம் நடத்தினார்

(தொ.பெ) (மாத்தல் - தொ.பெ) மறுத்தான், மறுத்த, மறுத்து வி. சொ.

மரை- காட்டு விளங்கு

(பெ) மான், மரை முதலிய விலங்குகள் ஊன் உண்ணாதவை

மறை- வோதம்

(பெ) “நான்மறை அறங்கள் ஓங்கு” எனத் திருநாணசம்பந்தர் பாடியருளினார்.

.. - ஒளித்துவை

(வி) - பண் யினர் மறைந்திருந்து தாக்கியதால் போராளிகள் ஆருவர் விரச்சாவடைந்தனர்.

மாரண- (வ. ஜோ.) ம ஸ்மதன்

(பெ) - “மாரண் சிவபெருமானின் நெற்றிச்கண்ணிலிருந்து எழுந்த தீப்பொறியினால் ஏரித்து சாம்பராண்டன்” என்பர் :

மாறன்- பாண்டியன்

(பெ) திருஞானசம்பந்த நாயனார் திருத்துப் பதிகம் பாடிக் கண்பாண்டியனின் வெப்பு நோயைப் போக்கியதோடு அவனது கூனையும் நிமிரவைத்ததனால் அவன் நின்ற சீர் நெடுமாறன் எனப் பெயர்பெற்றான்.

மாரி- மாரிக்கால மஸை

(பெ) - மாரிக்காலமாதலால் மாரி பொழியும் என்று எதிர் பார்த்து நெல் விதைத்த உழவர் ஏமாந்தனர்.

மாறி- மாற்றமாகி, மாற்றி

(வி) கோவலன் கண்ணகியை நோக்கி, “நான் உள்ளு சிலம் பைக் கொண்டு போய் மாறி வருவன். வருத்தத்தை ஒழியி” என்றான்

முரி- பாலைநிலம்

(பெ) தலைவனும் தலைவியும் முரி வழியாக உடன்போக்கிற சென்றனர்

“ - முரியென்னேவேல்

(வி) தந்தையின் கட்டளைப்படி அவரின் மக்கள், ஒன்றாகக் கட்டப்பட்ட ஐந்து தடிகளையும் முரிக்க முனைந்து நோற்றனர்.

(முரித்தல் - தொழிற்பெயர், முரித்தான், முரித்த முரித்து - வி. சொ)

முறி- ஏட்டில் எழுதப்பட்ட முறி (ஒப்பந்தம்)

(பெ) அரசு வெளிநாடுகளுடன் எழுதும் முறிகளை அடிக்கடி மீறுகின்றது.

.. ஒடிய

(வி) (முரி என்ற சொல் வின் பொருளையேதரும் முறித்தான். முறித்த, முறித்து, வி. சொ)

முருக்கு- முள் உள்ள ஒருவகை மரம்

(பெ) முருக்கமிலையை ஆடு விரும்பி உண்ணும்.

முருக்கு - அழி

(வி) நெடஞ்செழியன் பண்வகரை முருக்கினான்.

முறுக்கு - ஒருவகைச் சிற்றுண்டி

(பெ) பல்லில்வாத முதியோர் முறுக்கைக் கறித்துண்ணல் இயலாது

முறுக்கு - ஒன்றுடன் மந்திரங்கைச் சேர்த்துத் திரி

(வி) தெள்ளந்தும்பை முறுக்கிக் கழிநாக்கும் கைத்தொழில் என்றும்புக்குறையில் நடைபெறுவின்றது.

(முறுக்கல் - தொழிற்பெயர் (பிறவினை) முறுகல் - தொபே (தன்வினை) முறுக்கினான், முறுக்கிய, முறுக்கி னி. சொ. முறுக்கியது. முந்கிய, முறுகி - னி. சொ)

வரப்பு- வாம்பு (உ', ப' ஆனது வலித்தல் விகாரம் எஸ்ஸை

(பெ) வயல் வரப்பில் புல் அடர்த்தியாய் வளர்ந்திருந்தது

வறப்பு- வற்று (தல்)

தெ பெ) நீர் வறப்பினாற் பயிர்கள் வாடிக் கருகின.

(வறட்சி தொ. பெ, வறண்டது, வறண்ட) வறண்ட னி. சொ)

வரு(ம்) வருதலைச் செய்யும்

(வி) வருபகை (வினைத்தொகை) நீ சி கி குடிபுறந்தருதல் (காப்பாற்றுதல்) அரசுக்கு நீங்காக் கடனாகும்.

வறு- வறுளன்னேவஸ்

(வி) சட்டியிலே பதமாக வறுத்த கடலை கனவயாயிருந்தது. (வறுத்தல் - (தொ. பெ) வறுத்தான், வறுத்த, வறுத்து னி. சொ)

வரை- மனை

(வி) இலங்கையின் நடுப்பகுதியிலே பல வரைகள் உள்ளன. ம. - மட்சம் (எஸ்ஸை)

(கிடைச்சொல்) இதுவரை அரசுக்கும் போராளிகளுக்குமிடையே நடை பெற்ற பேச்கக்கள் நெத நற்பயணங்கும் விளைக்க வில்லை

வறை- வறுக்கப்பட்ட கறிவகை

(பெ) முருங்கையிலை, குறிஞ்சாவிலை முதலியன வறை கமைசீ கா பயன்படுகின்றன.

(வறுக்கல் தொ. பெ) வறுத்தான் வறுத்த, வறுத்து னி. சொ

விரு- தந்திரம்

(பெ) கண்ணரிசையின் விருகளாலே கொரவருக்குத் தோல்வி கள் அடுத்து அடுத்து நேர்ந்தன.

விறு- எரிபொருள்

பெ) விறுகளை யிதிவண்டியில் ஏற்றிச் சென்று விற்கும் தொழில் இன்று யாழ்ப்பாணத்திலே பரவலாக நடந்து வருகிறது.

‘ரகரம்’ இடம்பெறும் இணைச்சொல் இல்லாது தனித்து ‘ர’கரமே இடம்பெறும் சொற்களும், இவற்றின் பொருள் விளக்கும் தொடரியங்களும்)

அரக்கர்- (வ. ஜோ.) புராணங்களிலும் இதிகாசங்களிலும் வரும் ஓர் இனத்தினர்

(பெ.) தென்னிலங்கை வேந்தனான் இராவணன் அரக்கர் இனத்தைச் சேர்ந்தவன் என்பார்.

அரக்கு- செம்மெழுகு

(பெ) பாண்டவரைச் சூழ்சியாற் கொல்ல எண்ணிய துரியோ தனன் அரக்கினாலே மாளிகை கட்டுவித்து அவர்களை அதிற் குடியிருத்தினான்.

,, நகர்ந்தது

யீ) “ மேசையைச் சுற்றே அரக்கு” என்று ஆசிரியர் மாணாக்கனுக்குச் கூறினார்.

அரங்கு- (வ. ஜோ) கலைநிகழ்ச்சிகள் நடக்கும் மேடை மண்டபம்

(பெ) திறந்தவெளி நாடக அரங்கிலே ‘கர்ணன்’ கூத்துச் சிறப்பாய் நடந்தது.

அரங்கியல்- நாடகக்கலை தொடர்பான பயிற்சிநெறி

(பெ) யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழக நுண்கலைக்குத்துறையில் அரங்கியல் ஒரு பாடமாய் இடம்பெற்றுள்ளது.

அரசியல்- நாட்பாட்சி தொடர்பான கலை

(பெ) இன்று அரசியலில் ஈடுபடுவோர் தந்நல்லம் மிகுதியும் உடையவராய் மக்களுக்கு இன்னல் பல விளைக்கின்றனர்.

அரசு ஆட்சியமைப்பு ஆளுவோன்னாயும் குறிக்கும்

(பெ) அரசு என்பது மக்கள் நலத்துக்கேயன்றி ஆளுவோரின் நலத்துக்கண்று.

(அரசன், அரசுவை, அரசாட்சி, அரசுகட்டில், அரசி ருக்கை, அரசுப்பணி என்பனவெல்லாம் அரசு என்ற சொல்லடியாகப் பிறந்தனவே.)

” ஒருவகை மரம்

(பெ) புத்தர் வெள்ளரசின் கீழ் அமர்ந்து தவம்புரிந்து ஞானம் பெற்றார்.

(தவம், ஞானம் என்பன வட்சொற்கள்)

அரணம்- (வ.சோ) கோட்டை

(பெ) யாழ்ப்பானப் பட்டினத்திலே பறங்கியர் அரணம் அமைத்தனர்.

அரண்- காப்பிடம்

(பெ) தம்முடைய அரண்களில் இருந்த வண்ணம் ஏறிய வணக்களை விசி மக்களையும் உடைமைகளையும் ஆழித் தல் அறமாகாது.

அரணி- (வ.சோ) தீக்கட்டக்கோல்

(பெ) முந்காலத்தில் அரணி கோண்டு தீ மூட்டுவது வழக் கமாயிருந்தது.

அரமணன்- அரசமாளிகை (அரண்மணன எனவும்படும்)

(பெ) அரமணன் வாழ்க்கை நிலையானதன்று.

அரணன்- ஊரும் பிராணிகளுள் ஒருவகை பல்லியினத் தைக் கேரந்தது

(பெ) ‘அரணன் கடித்தால் மரணம்’ என்ற நம்பிக்கை சிலரிடம் நிலவுகிறது.

அரந்தை- துன்பம்

(பெ) திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையின் அரந்தைகெட உமாதேவி யார் திருமுலைப்பால் சுரந்தருளியார்.

அரதனம்- (வ. சோ.) இரத்தினக்கல்.

அவனுடைய கணையாழியிலே அரதனம் பதிக்கப்பட்டுள்ளது.

அரமங்கை - தெய்வப்பெண்

(வெ) அரமங்கையர் பற்றிய செய்திகள் பழந்தமிழ் நூல்களிலே காணப்படுகின்றன.

அரமியம் - (வ.சொ) நிலாழுற்றும்

(வெ) அரமியத்திலே தோழியரோடு நின்ற சிதையை மிதிகலையின் தெருவறியே வந்த இராமன் நோக்கி அவள் ஸ்தீது காதல் கொண்டான்.

அரவணன் - பாம்பணன்

(வெ) திருமால் பாற்கடவிலே அரவணன் மீது பள்ளிகொள் வதாகக் கூறுவர்.

“ ஆதரி

(வி) சிறந்த ஆட்சி என்பது குடிமக்கள் யாவரையும் உயர்வு தாழ்வு கருதாது அரவணனத்தலே.

(அரவணனத்தல் (தொ. பெ. அரவணத்தான், அரவணஸத்த வி. சொ.)

அரவிந்தம் - (வ:சொ.)

பகலவணைக் கண்ட அரவிந்தம் போல மகனைக்கண்ட
(வெ) தாயின் முகம் கூமவர்ந்தது.

அரவி - ஒருவகைச் செடி

(வெ) அநன்ப்பூக்கள் கொண்டு மாலைதொடுத்துத் தெய்வப் படிமங்களுக்குச் சாத்துவதுண்டு.

அரற்று - அழுதுகதறு

(வி) அழுதரற்றினால் மாண்டார் மீன்வரோ?

(ஏற்று - (தொ. பெ.) அரற்றினான், அரற்றிய,
அரற்றி - வி. சொ.

அராமம் - (வ.சொ.) பூஞ்சோலை

(வெ) யாழ்ப்பாணத்தை அழுது செய்யும் வகையிலே கிட்டு நிலைவராமம் முத்திரைச் சந்தியில் அமைந்துள்ளது

அரிசி - (வ.சொ) உழி நீக்கிய தானியம் (கூலம்)

(வெ) நெல்லவிரி மட்டுமல்லறி வரகரிசி சாமையவிசி முதலியனவும். சோறாக்கி உண்ணத்தக்கனவே.

அரிச்சவடி - தமிழ் நெடுங்கணக்குச் சபை

(பெ) அடிச்சவடி கற்ற பின்னரே சொல், சோற்றொடர், தொடரியங்கள் கற்பது முன்னைய கல்விமுறை,

அரிமா - ஆண்சிங்கம்

(பெ) காட்டிலே அரிமா தனது இணையுடன் இரைதேடி அலைந்தது.

அருகன் - சமணக்கடவுள்

(வி.சொ) சமண ஆசிரியர் நூல் இயற்றக் கொட்டுக்கையில் அருகனை வணங்கிக் காப்புச் செய்யுள் இயற்றினர்.

,, - (வ. ஜோ.) தகுதியானவன்

(பெ.) மக்கள் இடருறுங்காலத்தில் அவர்களுக்கு உதவாது தேர்தற் காலத்திற் போவிப்பரிவு காட்டுவோர் ஆட்சிக்கு அருகராகார்.

அருச்சனை - (வ.சோ.) கடவுளை மந்திரம் கூறிப்புசித்தல்

(பெ) வெள்ளிக்கிழமை தோறும் செங்கிரென், நல்லூர்க் கோயிலிலே தன் பெயருக்கு அருச்சனை செய்விப்பான்.

(அருச்சகர்-புசகர்)

அருட்டு - தூண்டிவிடு

(வி) பொதுமக்களை அருட்டித் தமது நோக்கத்தை நிறைவேற்றும் அாசியலாளர் கொலையிற் கொடியவர்.

(அருட்டுதல் - தொ.பெ 1துயிலிலிருந்து மெல்ல எழுப் பதல் என்ற பொருள், இலக்கணையாக மேற்குறித்த தொடரியத்திற் கையாளப்பட்டது]

(அருட்டுனான், ஏருட்டிய அருட்டி, வி.சோ)

அருணம் - (வ. ஜோ.) சிவப்பு

(வி) கதிரவன் மேற்கில் மறைகையில் வானத்தில் அருணம் படர்ந்திருந்தது.

அருணன் - (வ. ஜோ.) கதிரவன் (அருணனின் தோராநடத் தும் வலவனாயும் (வலவன் -ஈரதி) குறிக்கும்)

,, ("அருணன் உதித்தனன். அம்புயம் விண்டை") என்பது கவியனின் தேசிக வீராயகம் பின்னையின் பாடவில் ஓர் ஆடி

அருந்தல்- குறைவாயிருத்தல்

(தொ.பெ.) இன்றியக்கம்பாப் பொருட்டங்கு இன்று அருந்தலே
எற்பட்டுள்ளது.

, - குடித்தல்

(தொ.பெ.) உண்ணும் பொழுது நீர் அருந்தலைத் தவிர்த்தல்
நல்லது.

(அருந்தினான், அருந்திய, அருந்தி, வி.சொ)

அருமை- எளிதிற்கிடைக்காமை

(பெ) 'நிழலருமை வெயிலிலே தெரியும்' என்பது பழமொழி.

அருள்- பரிவு, இரக்கம்

(பெ) 'அவன் அதனாலே அவன்தான் வணங்கி' என்பது
சிவபுராணத்தில் ஒரே அடி.

ஆரணம்- வேதம்

(வ.சொ) ஆரணங்கள் நான்கையும் கற்றுத் தேர்ந்தோரைக்
'சதுரவேதிகள்' என்பர்.

ஆரம்- கடம்பமரம்

(பெ) ஆரப்பூவாக் அமைந்த மாலை முஞகப் பெருமானுக்கு
மிகவும் விருப்பமானது.

, - (வ. சொ.) முத்துமாலை, மாலை

(பெ.) பெறுமதியிக்க ஆரம் அணிவதிற் பெண்களிற் பலருக்கு
ஆர்வம் உண்டு

ஆராதனை- (வ. சொ.) வழிபாடு

(பெ.) நாள்கோறும் கடவுளை ஆராதனை செய்வது
அடியார்களின் வழக்கம்.

ஆராத்தி- (வ. சொ.) ஆராதனைக்குரிய தீபம்

(பெ.) ஐந்து தீபகால் கொண்ட தீபம் பஞ்சாராத்தி
என வழங்கும்.

(ஆராதித்தி- (தொ.பெ.) ஆராதித்தான் ஆராதித்த, ஆரா
தித்து வி.சொ)

ஆராய்ச்சி- ஆய்வு

(பெ) இன்று தமிழ் பற்றிய ஆராய்ச்சி பறவலாக நடை
பெறுகின்றது.

ஆராய்தல், ஆராய்வு, (தொ.பெ) ஆராய்ந்தான், ஆராய்ந்த,
ஆராய்ந்து (வி.சொ)

ஆரியர் - (வ.சொ.) ஓர் இனத்தினர்
(பெ) கி. மு 1500 ஆம் ஆண்டளவில் ஆரியர் நடு ஆசியாவில் ருந்து இந்தியா வந்து குடியேறினர் என்பது வரலாறு.

ஆருடம் - (ஒருவர் நினைப்பதைக் கூறும்) சோதிடம்
பெ.வசோ) ஒருவரின் வாழ்வில் இதுதான் நிகழும் என்று ஆருடம் கூறுவது எல்லாக் காலத்திலும் பொருந்தும் என்று கூறவில் இயலாது.

இரசம் - (வ.சொ) கணன்

நடனம், நாடகம் ஆகிய கலைகளில் ஒன்பான் கலை கணன் வட்சால்லில் நவரசம் என்பர்.

.. (மிளகு, உள்ளி முதலிய சரக்குகள் சேர்த்து ஆக்கி உணவோடு சேர்க்கும் குடிவகை)

பெ) இரசம் காரச்சுவையுடையதாயினும் உணவைச் செரிக்கச் செய்ய வல்லது.

இரசனை - (வ.சொ.) நயப்பு

(பெ.) கலைகளில் இரசனையுடைபோர் மெஜ்மையான உணர்வுகளைக் கொண்டிருப்பர் என்பது எதிர் பார்ப்பு.

இரவி - (வ. சொ.) சூரியன்

(பெ.) முற்காலத்தில் அரசர்கள் சிலர் தாம் இரவிக்கலத்தினர் என்று பொருமையோடு சொல்லிக் கொண்டனர்.

இராகு - கிரகங்களுள் ஒன்று (கிரகம் வ.சொ) (கோள்)
பெ.வ.சொ இராகு, கேது என்பன பெரும்பாலும் தீங்குபயக் கும் கோள்கள் என்பர்.

இராசா - (வ. சொ.) அரசன்

(பெ) நாட்டை ஆளும் இராசாவானாலும் அவன் தாய்க்குப் பிள்ளைதான்.

இராக்ஷியர் - (வ. சொ) அரசு

பெ கொடக்கம் பசினா நாம் நூற்றாண்டு வரை யாழ்ப்பான இராக்ஷியம் சிருடனும் சிறபட்டனும் நிலவியது

இருள்- அந்தகாரம் (வ.சொ)

பெ தமிழ்ம் அமையுமானால் தமிழ் மக்களின் இருள் குழந்த வாழ்விலே ஒளி பிறக்கும்.

இருட்டே (தொ பெ) (இருண்டது, இருண்ட, இருண்டே வி. சொ.)

இரோகை- (வ. சொ.) வரி

(பெ. சோதிடர் (கணி என்பது தமிழ்ச்சொல்)

செந்தாமரையின் கையிலுள்ள -இரோகைகளை ஆராய்ந்து அவளின் எதிர்காலம் பற்றிய செய்திகளை விரிவாகக் கூறினார்.

ஏரம்- நீர் வற்றாது ஏற்பட்டே குளிர்ச்சி.

(பெ) மன்னரையை மெழுகிய ஏரம் இன் னும் காயலில்லை.

,, - இரக்கம்

(பெ) 'ஏரமில்லாத நெஞ்சத்தார்க் கீதை உபகாரம் நீர்மேல் எழுத்துக்கு நேர' என்பது ஒளவையாரின் அழுதமொழி.

ஏரம்- வலிமை

உடலுரமிருப்பினும் மனவுரமில்லையேல் அவர்கள் கோழைகளே

உரசுதல்- தேய்த்தல் (உரஞ்சுதல்- என்பது பேர்சு வழக்கு)

(பெ) முதுகில் ஏற்படும் சொறிவை மாடுகள் கற்களிலும், மரங்களிலும், உரஞ்சுதலாலே தீர்த்துக் கொள்ளும்.

(உரசினான், உரசிய, உரசி- வி. சொ).

உருளாரிசி- கொத்துமல்லி

(பெ) தேயிலைக்குப் பதிலாக உருளாரிசியை அவித்துப் பருகுதல் உடல் நலத்துக்கு உகந்தது.

உருளி- சின்(லு)

(பெ)- மிதிவண்டிக்கு இரண்டு உருளிகள் உள்ளனமால் அதனை உருளி எனவும் அழைப்பதுண்டு. (துவிசக்கரவண்டி வடசோல் லும் தமிழ்ச்சொல்லும் இனைந்த கலப்புச் சொல்).

உருபு- (வேற்றுமை, உவணம்,) சொற்களின் பின்னோடாய் அமையும் இடைச்சொல்

(பெ) வேற்றுமைக்கு உருபிகடச்சொல், சொல்லுருபு என இது வகை உருபுகள் கையாளப்படும்.

உருபு- வடிவம்

(பெ) 'உருவுகண்டு எள்ளாமை வேண்டும்' என்பது வள்ளுவர் மழுமொழி
(எள்ளாமை- என்னாகு செய்யரதை)

, - செனியின் எடு

(வி) நெடுஞ்செழியன் தனது வானை உறையினின்றும் உருவி வான்.

உரோசம்- (வ.சொ) தந்மான உணர்வு

[பெ. வி சொ] உரோசம் இல்லாதவரின் வாழ்க்கை நடைப் பிணத்தின இயக்கத்தை ஒத்தத்தாகும்

உரோமம்- (வ.சொ) மயிர்

[பெ] செம்மறிபாட்டின் உரோமத்திற் கம்பனி செய்ய வாம்

ஹரன்- மருதநிலத் தலைவன்

[பெ] சங்ககால அக்தினை மரபின் ஹரன் பரத்தையூரை நாடிச் சென்ற யெதிகள் பல காணப்படுகின்றன.

ஹருணி- ஹராருக்குப் போதுவான குடிநீர் பெறும் குளம்

[பெ] 'பேரநிவாளினின் செல்வம் ஹருணி நீர்போல எல்லார்க் கும் பயணாகும்' என்பார் வள்ளுவர்.

எரிச்சல்- பொறாமை

[பெ] பாண்டவரின் மேன்மைகண்டு துரியோதனன் அவர்களில் எரிச்சல் கொண்டான்.

[சிம், அழற்சி, உறைப்பு, பெருங்காயம்-க. த. அ.]
[எவி- தொழிற்பெயர்]

எருக்கு - ஒருவகைச் செடி எருக்கலை எனவும் வழங்கும்

[பெ] வெள்ளை ஏருக்கும் பூவினைச் சிலபெறுமான் தமது முடியில்

[வ. சொல்] அணிந்தருளுவர்.

எழுது- (வ.சோ.) மாடு, (ஆண்) இடபம்

(பெ) எருதுகளையும் எருமைகளையுங் கொண்டு வயல்களை உழுவது இன்று அருகிவருகிறது.

எருத்தம்- கழுத்து (எருது எனவும் வழங்குவர்)

(பெ) எருத்தின் எருத்தத்தில் ஈகள் மொய்த்தன.

எருமை- வளர்ப்பு விலங்குகளுள் ஓன்று

(பெ) எருமைகளுக்குச் சேற்றிலே கிடப்பதில் விருப்பம் உண்டு.

எருவை- கழுது

(பெ) தலையாலங்கானத்துச் செருக்களத்தில் இறந்து கிடந்த பிணங்களை எருவைகளை குத்திக் குதறின:

ஐராவதம்- (வ. சோ) இந்திரனின் ஊர்தி (யானை-வெள்ளை நிறுமுடையது.)

(பெ) இலங்கை வேந்தனான் இராவணன் இந்திரனின் ஐராவதத்தைத் தாக்கியபொழுது அதன் கொம்புகள் அவனது மார்பைத் துளைத்தன

ஒருங்கு- ஒருமிப்பு

(வீ) ஈழத்தமிழ்மக்கள் ஒருங்கு கூடித் தங்கள் உரிமைகளைக் காக்கப் போராடி வருகின்றனர்:

ஒருதலை- துணிபு

(பெ) தொழில்தேடி வெளிநாடு செல்பவர்கள் பலவித இன் வெள்களுக்கு ஆளாகின்றனர் என்பது ஒருதலை.

ஒருவுதல்- நீங்குதல்

(பெ) தீமைகளை ஒருவுதலால் வாழ்க்கையிலே பல நன்மைகளை அடையலாம் என்பது உறுதி.

ஒரம்- விலிம்பு

(பெ) முள்ளிலே சிக்கிய வெள்மதியின் புடைவையோ ஒரம் கிழிந்தது

,, கரையின் எல்லை

(பெ) ஆற்றங்கரையோரமாக மாலை வேளையிற் காதலர் இருவர் உலாவினர்;

ஓரி- நரி

(பெ) இந்த உடல்களைச் சுற்றி நின்று ஓரிகள் ஊனையிட்டன.

ஓரை- (தி.சோ) நேரம்

(பெ) அவர்களின் திருமணம் நல்லோரையில் நிகழ்ந்தது. (ஓரை + ஹோதா என்ற கிரேக்கச் சொல்லின் திரிபு)

கரகம்- (வ.சோ) குடம்

(பெ) பெண்ணொருத்தி நான்கு கரகங்களைத் தலையிலே ஒன்றின் மேல் ஒன்றாக அடிக்கிபவண்ணம் அவை கிழே விழாவண்ணம் திறமையுடன் நடந்துவந்தான்.

கரடி- உடலெங்கும் மயிரடர்ந்த காட்டு விலங்கு

(பெ) நீண்ட காலத்தின் பின்பு தன் நண்பனைக் கண்ட திருமுருகன் “உன்னைக் காண்பது கரடி கார்த்திகைப் பிறை கண்டது போல இருக்கிறது” என்றான்.

காடு- (முருடு)-தடிய்பு

(பெ) கரடு முருடான் கற்களைச் செதுக்கிக் கற்காலமக்கள். தாக்குங் கருவிகளைச் செய்து வேட்டைக்குப் பயன் படுத்தவர்

கரணம்- (வ.சோ) கூற்றுவகை

(பெ) ஆடல் வல்லானாகிய இறைவன் நூற்றெட்டு வகைக் கரணங்களை ஆடியருளிவான்.

,, - (வ.சோ) தலை கிழாகவும் கால் மேலாகவும் சம்பாதல்.

(பெ) சிறுவர் சிலர் தம்முடைய தலைகள் தரையிற் படாத வண்ணம் கரணமடித்துத் தம் திறமையை வெளிப் படுத்தினர்.

,, -(வ.சோ) அகத்துறுப்பு

(பெ) மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்பன அக்கர ணங்களாகக் கொள்ளப்படும்

,, -(வ.சோ) புறத்துறுப்பு, அகத்துறுப்பு

(பெ) மனம், வாக்கு, காயம் என்பன திரிகர ணங்கள் எனப்படும்.

கரம் - (வ.சொ) கை

(பெ) ஆறு திருமுகங்களும் பள்ளிரு திருக்கரங்களும் பொருந்திய முருகனை ஆறுமுகன் என்று அழைப்பார்

.. - எழுத்தின் சாஸியை

(பெ) 'அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆசி
பகவன முதற்றேயுலக' என்பது திருக்குறட் கடவுள் வாழ்த்தின் முதற்செய்யுள்.

கராம்பு - ஒருவகைச் சுரக்கு

(பெ) ஜிரோப்பியர் கறிகளுக்கு மணமுட்டும் ஏலம், கராம்பு முதலிய சுரக்குகளை நாடிக் கிழக்கு நாடுகளுக்கு வந்தனர்.

கருதலர் - பகைவர்

(பெ) பேரின ஆட்சியாளர் சமூத்தமிழரை நீண்டகால மாகத் தம்முடைய கருதலராகவே கருதி வருகின்றனர்.

கருது - நினை

(வி) (ஷ) தொடரிபத்தைப் பார்க்க)

(கருது - தொ . பெ, கருதினான், கருதிய, கருதி வி . சொ)

கருத்தா - (வ.சொ) செய்வன் - (வினைமுதல்)

(பெ) 'திருவள்ளுவர் படித்தான்' என்பதில் திருவள்ளுவர் கருத்தாவாகு பெயர்.

கருப்பூரம் - (வ.சொ) கர்ப்பூரம்

(பெ) திருமாவிள் அழகிப் செவ்விதமை நோக்கி ஆண்டாள் 'கருப்பூரம் நாறுமே', கமலப்பூ நாறுமேமா' என்று ஆராயையோடு பாடினார்

கரும்பு - ஒருவகைச் செடி

(பெ) கருமயின் சாற்றிலிருந்து வெல்லம், சுருக்கரை, சீனி ஆகியன ஆக்கவும்.

கருவம் - (வ.சொ) அகந்தை

பெ செல்வர்களை அழுத்தெய்யும் அணிகலம் கருவம் ரற அட்சமே என்று திருவள்ளுவர் வலியுறுத்துகின் நார்.

காரணம் - (வ. சொ) (பொருட்டு) ஏது

(பெ) மனைவி கணவனை நோக்கி, ‘காரணமின்றி என்மீது சிங்கொள்ள வேண்டாம்’ என்றாள்.

காரம் - உறைப்பு

(பெ) அவர் ஆட்சியாளரின் ஹழுல்களைக் காரசாரமாகக் கண்டித்து உரையாற்றினார்

∴ - எழுத்தின் சாரியை

(பெ) - தமிழ் நெட்டெழுத்துகளுக்குக் காரம்என் ற சாரியை சேர்த்து வழங்குவர் ('ஐ'காரம் ஒன்காரம்)

காராக்கிருகம் - (வ.சொ) சிறைக்காலை

(பெ) - எந்தவொரு குற்றச்சாட்டுமின்றி இளைஞர்கள் இலங்கைக் காராக்கிருகங்களிலே பல்லாண்டுகளாய் அடைப்பட்டுக்கிடக்கிறார்கள்.

கிரகம் - (வ.சொ) கோள்

(பெ.) - கிரகங்கள் தமக்கெண் ஒளியில்லாதவை

கிரகணம் - (வ.சொ) சூரிய சந்திரர்களின் மறைப்பு

(பெ) சூரிய கிரணகத்தின் போது பூமி எங்கும் இருள் பரந்தது.

கிரணம் - (வ. சொ) கதிர்

(பெ) குரிய கிரணங்கள் கூகரத் துளைகளி னாடாகத் தரையிலே விழுந்து ஒளிப்பொருட்டுக்களாய்க் காட்சித்தந்தன

கிரமம் - (வ. சொ) ஒழுங்கு

[பெ.) நாள்தோறும் கிரமமாகப் படித்துவந்தால் எந்தத் தேர்விலும் சிறப்பாகத் தேவலாம்.

கிராமம் - (வ. சொ) ஊர்

(பெ) கிராம வாழ்க்கை நகரவாழ்க்கையிலும் அமைதியானது

கிரி - (வ.சொ) மனை

[பெ] - யாழ்ப்பாளைத்திலே கிரிகளோ ஆறுகளோ இல்லாத விடத்தும் மக்கள் தங்கள் கடும் உழைப்பினால் மன்னைச் செழிப்புடையதாய் ஆக்கிரார்கள்.

கிருகம் (வ.சொ) வீடு

(பெ) புதுமனை புதுதலைக் ‘கிருகப் பிரவேசம்’ என்ற வட சொற்றொடரால் முன்பு வழங்கிவந்தனர்.

கிருமி- (வ.சொ) புழு

[பெ] நோய்க்கிருமிகளை அபிப்பதனால் நோய் வருமுன்பே எம்மைக் காப்பதற்கு வழி உண்டாகின்றது.

கிரி- பாம்புக்குப் படகோன விலங்கு

(பெ) இனக்காழ்ப்பினால் இந்தாட்டில் பேரினமும், சிற்றினங்களும் கீரியும் பாம்பும் போலக் கடந்த பல்லாங்குளாய்ப் படகையினை வளர்த்து வந்துள்ளன.

கிரை- கறிக்குப் பயனாகும் இலைவகை

[பெ] உணவோடு கிரைவகைகளைச் சேர்த்துண்பது உடல் நலத்துக்கு இன்றியமையாததாகும்.

குரம்பை- கூடு

(பெ) குரம்பையிலே அடைத்து வைக்க கிளி விடுதலையேண்டி எந்தேரமும் குரலெடுத்து வருகின்றது.

.. - சிறுதுடில்

[பெ] இன்று ஏதுமிலார் (அகதிகள்) குரம்பைகள் அமைத்து மிகக் கடினமான வாழ்க்கை நடத்தி வருகின்றனர்.

குரல்- ஒரை

[பெ] இசையில் திறமையகடையக் குரலினிமை மட்டும் போதிய தன்று

.. - ஏழுண்ணலில் (கரங்களில்) ஒன்று

[பெ] குரல், துததம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்பன தமிழர் ஏழு சரங்களுக்கும் இட்டு வழங்கிய தமிழ்ப்பெயர்கள்.

குவம்- ஒருவகை மரம் (பாலை வடியிற் பூ அமைந்தது)

[பெ] மலையக்குது மங்கலமொருக்கி குவம் பூவினைப் பாலை என்று மயங்கினாள்

குவை- பெண்கள் மகிழ்ந்து பாடும் ஒருவகைப் பாடல்

[பெ] தங்கள் தோழியின் திருமணத்தன்று இளம் பெண்கள் குவையிட்டனர்.

குரிசில் - பெருமை மிக்க ஆண்மகன்

[பெ] தலையாலங்கானத்துச் செழுவென்ற நெடுஞ்செழியன் சிறுவனாய் இருந்த காலத்திலேயே தனது வீரத்தாற் குரிசில் என்று போற்றப்படும் நிலையை அடைந்தான்

குருடன் - கண்பார்வையற்றவன்

[பெ] துரியோதனவின் தந்தையான திரிதராட்டிரன் பிறவிக் குருடன்.

குருதி - இரத்தம்(வ. சொ.) , செந்நீர் (த. சொ.)

(பெ . வ . சொ.) எமது உரிமையைக் காத்திடச்சருதியை ஆறாக ஒட்டிடவும் நாம் பின்னிற்கோம்.

குருது - இலை குழந்தையின் தொடக்கநிலை

(பெ) தமிழிழத்தில் இன்று இளம்குருத்துக்களும் வீர உணர்வு மிக்கவராயுள்ளனர்

குருவி - பறவை

(பெ) "காக்கை குருவி எங்கள் சாதி நீங்களும் மலையும் எங்கள் கூட்டம்" என்று பாரதியர் பாடினார்.

குரோதம் (வ. சொ) உட்பகை

(பெ) சிறுபான்மையினர் மீது பெரும்பான்மையினர் தொண்ட குரோதம் இனக்குழப்பமாகிப் பலரின் உயிர்களைக் கொள்ள கொண்டது.

கோரம் (வ. சொ.) அச்சமிகுதியை ஏற்படுத்துவது. பயங்கரம் (வ. சொ)

(பெ) அண்மையில் எமது நாட்டிலே பல கோரக் கொள்ளகள் இடம்பெற்றன.

கோரிக்கை - ஜெண் டிகை

(பெ) கடந்த காலத்தில் தமிழரின் நேர்மையான கோரிக்கை கள் பலவும் ஆட்சியாளராலே புறக்கணிக்கப்பட்டன.

(கோருதல், கோரல்- தொ.பெ கோரினான், கோரிய, கோரி- வி.சொ)

கோரை- ஒருவகைப்படில்

(பெ) கோரைப்புல்லை ஆடு மாடுகள் விரும்பி உண்ணமாட்டா.

கெளரவம் - (வ. சொ) மதிப்பு

(பெ) கெளரவம் என்பது கொடுத்துப் பெறுவதன்றித் தாணாகவே வந்துசேர்வதில்லை.

சரக்கு - ஒருவகைப்பண்டம்

(பெ) இறநு பலசரக்கு வாணிகம் பொருளாதாரத் தடையினாலே பெரிதும் முடங்கியுள்ளது

சரசவதி - (வ. சொ.) கலைமகன்

(பெ) ஆண்டுதோறும் நவராத்திரிவிழாவின் இறுதி மூன்று நாள்களும் சரசவதி பூசைக்கென ஒதுக்கப்படுகின்றன.

சரண் - (வ. சொ.) அடைக்கலம்

(பெ.வ.சொ) இறைவனைக் சரணடைந்தால் எந்தக் கவனம் யும் இல்லையாகும்.

(சரணாகதி என்பதும் இதேபொருளில்வரும் வட்சொல்)

சாம் - (வ.சொ) அம்பு

(பெ) இராபன் சரங்களால் இராகணவின் உடல் என்னிருக்கவும் இடமின்றித் துணையுண்டது.

, பூக்கள், இவைகள்கொண்டு தொடுக்கும் தொங்கல்

(பெ.) திருமண வீட்டிலே பூச்சரங்கள் அழகாகத் தொங்க விடப்பட்டன.

சரளம் - (வ.சொ.) தடையின்மை

[பெ] எங்கள் ஆசிரியர் ஆங்கிலத்திற் சரளமாக எழுத வும் பேசவும் வல்லவர்

கராசரம் - (வ. சொ.) இயங்குவனவும் நிற்பனவுமான பொருள்கள்.

[பெ] சராசரங்கள் யாவும் குழல் மாசுறுவதால் அழிவு ரும் நிலையில் உள்ளன.

சரி- (தி, சொ.) ஏற்புடையது .

[பெ] சரி, பிழை என்பவற்றின் வேறுபாட்டினை அறிந்து சொன்னாது மனம் போன்படி நடந்தால் அழிவு உறுதி.

[வி]- சாய்

கிளாவிக் கடலிற் சென்ற படக ஒரு பக்சமாகச் சரியப் பயணிகள் அங்கி மறுபாக்கத்திற்கு விரைந்தனர்.

(சரிதல் தொ.பெ. சரிந்தது, சரிந்த, சரிந்து-வி.சொ)

சரிதம் (வ. சொ.) வரவாறு

[பெ] தமிழ்ப்பேரத்தினால் கேள்வி மினாதையர் எழுதிய ‘என் சரிதம்’ க்ஷை நிறைந்த ஒரு நூல்.

சரிவு- சாய்வு

[பெ] மலைச்சரிவிலே ஏறுவது கடினமாயிலும் இறங்குவது அத்துணைக் கடினமான்று

சருக்கரை - இனிப்புச்சவையுடைய பொருள்

பெ: பயற்றம் பகுப்பும் சருக்கரையும் அரிசியும் சேர்த்துச் செய்யும் இனிய பண்ணீயம்
(பண்ணீயக்-பணீகாரம்)

சருக்கம்- சிறுபிரிவு

காவியத்தின் உட்டிரிவிலே பெரும்பிரிவு காண்டாம் என வும் சிறு பிரிவு சருக்கம் எனவும் வழங்குவதுண்டு.

சருமம் - வ. சொ. தோல்

[பெ] என் நண்டுக்குச் சருமநோய் உண்டாகி அவன்பெரிதும் துன்பம் உற்றின்.

சருவாம்- (வ. சொ.) (சர்வம்)- எல்லாம்

[பெ] சருவாலகத்திற்கும் தலைவராயுள்ளவர் இறைவனேயாவர்.
செப்பு வெள்ளியாலான கலம் [பாத்திரம்]

(ப) - குடத்தின் குமைப்பிலும் சருவத்தின் அமைப்பு சிறிது வெறுபட்டது.

சாரணைர்- (வ. சொ.) ஓற்றர், தொண்டர்

[பெ] போர்க்காலத்திலே ஒற்றராய் விளங்கிய சாரணைர் பண்யினை நாட்டுப் பண்யாக விரிவாக்கம் செய்த பெரியார் பேடன் பவல் ஆவர்.

[சாரணையம்- சாரணைர் குழு]

சாரம் - (வ. சொ.) சத்து

[பெ] சாரமற்ற பேச்சைக் கேட்பது நேரடிகறிவை ஏற்படுத்துவதேயன்றி எவ்வித பயனும் அளிக்காது.

சாரம் - பக்க மரம் (நாட்டப்படுவது)

(பெ) வீடு முதலியவற்றைக் கட்டுகையிற் கவர் அழைப்பதற்கு உதவியாக நாட்டி வீடு கட்டியதும் பிடுங்கப்படும் மரங்கள் சாரம் எனப்படும்.

“இனிமை

(பெ) ‘தனிமை கண்டதுண்டு அதிலே சாரம் இருக்குதம்மா’ என்று பாரதியர் பாடினார்.

சுரபி - சுரக்கும் கலம்

(பெ) மனிமேசலை தனது அழுதசுரபியிலிருந்து உணவு பெற்று ஏழைகளின் பசிபோக்கினாள்.

சுரன் - (வ. சொ.) தேவன்

(பெ) தேவர்களைச் சுரடென்றும் அரக்கர்களை அசுரர் என்றும் வடமொழியில் அழைப்பது வழக்கம்.

சிரங்கு - உடற்றோலில் உண்டாகும் புன்

[பெ] சிரங்கு ஒர் ஒட்டுநோயாதலால் அந்நோய்க்குள்ளானவரின் உடைகளை நோயற்றோர் தரித்தல் கூடாது.

சிரசு - (வ. சொ) தலை

(பெ) இலங்கையின் சிரசபோல யாழிப்பானை விளங்குகின்றது.
(சிரம் என்பதும் இதேபொருள் தரும்.)

சிரத்தை - (வ. சொ.) ஆர்வம்

(பெ) இறந்தோருக்கு ஆண்டுதோறும் சிரத்தையுடன் செய்யும் நினைவுக்கிரியை சிராத்தம் எனப்படும். (திவசம்)

சிரிப்பு - நகைப்பு

[பெ] சிரிப்பதனாலே கவலைகள் எல்லக்கலாம்.

சிருட்டி - (வ. சொ) படைப்பு

பெ) நாட்டுக்கும், இனத்திற்கும், மொழிக்கும் நன்மை தராத சிந்திகளை எழுத்தாளர் ஆக்குவது மன்னிக்க முடியாத குற்றம்.

சிரோமணி - (வ. சொ) முடிமணி

(பெ.) நாவலரின் மருஷான் ந. ச பொன்னப்பலபிள்ளை தமிழ் கற்ற விததுவான்களுக்கே [அறிஞர்களுக்கே] தலையாய்வர் எனபதால் அவர் வித்துவ சிராமணி என அழைக்கப்பட்டார்.

சீரகம் - (வ. சொ) ஒருவகைக் கறிச்சாக்கு

(பெ) மின்சூ, சீரகம், உள்ளி, சேர்த்து இரசம் ஆக்கியது மிகவும் சுவையாயிருந்தது.

சீராட்டல், நொண்டாட்டம்

[பெ] தாய் தன் குழந்தையைச் சீராட்டல் கண்டு தந்தை மகிழ்ந்தார்,

[சீராட்டினான், சீராட்ட, சீராட்டி- வி.சொ.]

சுரங்கம் (வ. சொ) நிலக்கிழறை

(பெ) சுரங்கத் தொழிலாளரின் வாழ்க்கை ஒரு காலத்திற் பல இன்னல்களும் நிறைந்ததாய் இருந்தது.

சுரத்தல் - (வ. சொ) ஊறுதல்

(பெ.) கிணற்றற இறைக்க, இறைக்க நீர் சுரத்தல் கண்டு சலிப்படைந்தேன்.

[சுரந்தது, சுரந்த, சுரந்து- வி.சொ.]

சுருமி- (வ. சொ) பாலைநில

[பெ] தலைவன் உடன் போக்கில் தலைவியோடு சுரத்தில் நந்து சென்றான்.

(பெ) “நோய் நீண்டநாட் சுரத்தினால் என் தம்பியின் உடல் மெலிவடைந்தது.

இசையின் ஒரு தானம்

[பெ] கருநாடக சுங்கிதத்தில் ஏழு சுரங்கள் கையாளப்படுகின்றன.

சுரி- சேறு

[பெ] தாமரைப்பூக்களைப் பிடுங்கவென்று குளத்தில் இறங்கிய சீர்மாறன் சுரியில் அகப்பட்டுத் தடுமாறினாள்.

சுருக்கம்- சுருங்கிய அளவில்

[பெ] முதறிஞர் இராஜாஜி இராமாயண பாரதக்குத்தகளின் சுருக்கத்தினைச் சுவையாக எழுதியுள்ளார்.

(சுருக்கு- தோ பெ சுருக்கினான், சுருக்க, சுருக்கி- வி. சொ)

சுருங்கை- நிலக்கீழ்வழி

(பெ) சுருங்கையினுடாகப் பான்டியனின் அரணமனையை வந்ததைந்த புருடோத்தமனின் கழுத்தில் மணோன்மனி மாலையிட்டாள்.

சுருட்டு- புகையிலை முதலியவற்றைப் புகைப்பதற்கொச் சுருட்டிய பொருள்

பெ) குருட்டுப் புகைத்துப் புகைத்து வேல்மாறனின் உதடுகள் கறுத்துவிட்டன.

, சுருளச் செய்

வி- காலையிலே துயில் நீங்கி எழுந்த பொன்மலரீ பாயைச் சுருட்டிய வைத்தாள்.

சுருட்டல்- [தொ.பெ.] சுருட்டினான், சுருட்டிய, சுருட்டிவி.சொ]

சுருள்- நெரிவு (வளைவு)

[பெ] செந்தாம் ஸரமின் கூந்தல் சுருள் சுருளாய் அமைந்து அவனுக்கு அழைக அளித்தன.

சுரும்பர்- வண்டு

(பெ) சுரும்பர் மலர்களில் தேனுங்கு களிக்கிடது.

கரை- கரிக் குப் பயன்படும் காயினை அளிக்கும் ஒரு கொடிவகை.

[பெ] 'சுரா விழதக்க விரை முளைக்காது' என்பது ஒரு பழ மொழி.

குரல்- பிரம்பு

வ.) ஆற்றங்கரையிலே குரல்கள் அடர்த்தியாய் வள்ளிக்கிருந்தன.

குரல்- (வ. சொ). ஓர் அரக்கன்

(பெ) முருப்பு பெருமான் குரனின் அகந்ததயை ஒடுக்கி அவன் சேஷ்ரும் மயிலுமான் நிலவில் தமது கொடியாகவும் ஊர்த்தயாகவும் ஏற்றறுளினார்:

,, விரண்

படிப்பீலே சேவாதன் திறமை காட்டாவிட்டினும் தனது உடல், உள் வளிமைகளால் எவ்வரயும் வெல் ஊம் குரனாய் விளங்கினான்.

செந்து - (வ. சொ) அகந்தை

[பெ] போராளிகளின் அஞ்சலமையும் பின்வரும்காலமையும்,
பேர்த்திற்கும் படைமினரின் செநுக்கிளன் நூக்கின

செருமுதல்- சளி முதலியன (கோழை) அடைக்கையில்
தொண்டையிலிருந்து எழுப்பப்படும் ஒலி

சளி மிதியினாலே வெண்ணிலா, பேசும்பொழுது அடிக
கடி செருமித தொண்டையிலெலழும் ஒலித் தடையினைப்
போக்குவான்.

சேரன்- முடியுடை மூலைந்தில் ஒருவன்

[பெ] சேரனின் அடையாள மாலை ஆத்திப் பூவாலானது,
வி "சேரமாட்டேன் (சேரேன்)

" - சேரிடமறிந்தே நான் செருவதல்லாது கணவருடன் சேரன்.

சொருபம் வடிவம்

[பெ- சிவனுக்குச் சொருபம், நடத்தம் என இரு வடிவங்கள்
உள்ளன.

சோரம் [வ. சொ.] காவி, ஒழுக்கந்தவறுஸ்

பெ சோரம் போனவள் என்று அந்தப் பெண்களைப் பலரும்
பழித்தனர்.

சோரன்- (வ. சொ.) கள்வன்

சோரன் உறங்கி விழும் நள்ளிரவிலே, என்று பாடிகார்
பாரதியார்,

சோரி- (வ. சொ) குருதி (செந்தீர்)

பெ ஏற்கணையாலே தாக்குண்டவர்கள் சோரி வெள்ளத்திற்
கிடந்தனர்.

சௌகரியம்- (வ. சொ.) வசதிவாய்ப்பு

பெ தொடர் வண்டியிற் (புகைவண்டியிற்) செல்வோர்
முனையிருக்கையே சௌகரியமானது என்று அதனைப்
பேறப் பேரட்டியிடவர்.

சௌரியம்- (வ. சொ.) வீரம்

[பெ] சௌரியம் மிக்க இளைஞரே ஒரு நாட்டின் இறைமை
கைக் கட்டிக் காக்க வல்லவர்

தாகன்- பொருத்திவைப்பவர் (திருமணம், வணிகர்)

[பெ] தரகணாலே பொருத்திவைக்கப்படும் திருமணங்கள் வெற்றி பெறுவதும் உண்டு.

தரங்கம்- (வ. ஜோ) நீர்த்திரை

[பெ.) கடவு லை எழுந்த தரங்கம் கிரவனின் ஒளியிலை வெள்ளி பானம் போலக் காட்சி தந்தது.

தாணி- (வ.சோ) பூமி (தாரணி எணவுப்படும்)

[பெ] தரணியில் இங்கு அமைதியின்மை எங்கும் நிலவுக் காண்வின்றோம்.

தாம்- (வ. ஜோ.) தகுதி

(பெ) க. பொ. த [உ. த] தேர்வில் மிகக்கூடிய புள்ளி பெறும் தேர்வு நாடிகளை பல்கலைக்கழக கல்லூரிக்கான தரத்தை எய்தியவர் என்று கொள்ளப்படுவத். (தாராதரம் (தரத் அரா) தகுதியும் தகுதியின்மையும்]

தாவு- (தருகை) அளிப்பு

[பெ] அறிவியலின் தாவுகள் மிகுந்த ஆய்வின் பின்னரே ஏற்கப்படுகின்றன.

தராக்- (வ. ஜோ) நிறுக்கும் கருவி (நுஸாக்கோஸ்)

[பெ.] முறைவழங்குவேரர் தராக்போல் நடுவுதி லல தவறாது வழக்குகளை ஆராய்ந்தே முறை வழக்கல் வேண்டும்.

தரிசனம்- (வ.ஜோ) நெய்வக்காட்சி

[பெ] கேரிசே ஆ யாத்சாரி திருப்பாவுக்கு எழுந்த குனுவ கைத் தரிசனம் செய்ய அடியார்கள் திரண்டார்கள்.

தரித்திரம்- (வ. ஜோ.) வறுமை

[பெ] பொருளாதாரத் தடையினாலே தமிழ்முத்திலே தரித்திரம் மிகதியாயுள்ளது.

தருகை- (வ. ஜோ) அாவையியல்(விவாதிக்கும் முறைமை பற்றிய இயல்)

(பெ) தருகைதெறி கடவாது சொற்போர் நிகழ்த்துவது இச் சொய்ப் படிமண்டபங்கள், வழக்காடு மண்றங்களிலை அருவிவருசிறது.

தருணம்- (வ. சொ) அமயம்

[பெ] நல்ல தருணம் வரும் என்ற நம்பிக்கையிற் சேயவின்றிச் சோம்பியிருப்பதிலும் அத்தருணத்தை ஆக்கிக் கொண்டு முயல்வதால் வெற்றி விட்டத்தும் என்பதுதிண்ணம்:

தருதல்- தருகை

(தொ.பெ.) ஓர் இஸம் தனது உரிமைகளைப் பிறர் தருதல் மூலம் பெறவாம் என்று காத்திராது அதனாப் பெற அறவழி யிலே போராடுதல் வேண்டும்.

தருமம்- (வ. சொ.) அறம்

[பெ] சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளைப் பெரும்பான்மையினர் அடக்கி ஒடிக்கமுயலாது அவற்றை வழங்க முற்படவே சன்னாயக தருமம்.

தாரகை- (வ. கொ.) விண்மீன், உடு

[பெ] தாரகை நடிபவண தண்மதிபோலத் திருவள்ளுவர் தமிழ் புலவரிடையே இன்றும் ஒளிர்விண்றார்.

தாரம்- (வ. சொ) மணவி

[பெ])தாரமும் குருவும் தலைவிதிப்படி) என்றிருந்த காலம்மணவ யேறிவிட்டது.

தாரா- (வ. சொ) நீர்வாழ் பறவையினம்

பெ.வ. சொ.) குள்ளமானவரைத் தாரா (கட்டடத்தாரா) என்று பழிப்பது தனது.

தாரை- (வ.சொ) நீரொழுக்கு

[பெ] தந்தையை இரந்த மக்களின் கண்ணிலே நீர் தாரை தாரையாய் ஒடியது.

[ஏப்பு, ஒழுங்கு, அபிடேகம் [முழுக்கு], கண்மணி, சிலை] மனல் முதலாகப் பலபொருள்கள் உள். க த. அ]

திரட்சி- தினவிலு

[பெ] திரட்சி கூடக்கூட பொருளின் வலு மிகுதியாகும்.

திரட்டு- தொகுதி

[பெ] ‘சுல் இலக்கியத் திரட்டு’ என்ற நூல் பல ஆண்டுகளுக்கு முடிபு வெளியாயிற்று.

தீர்வு - கூட்டம்

[பெ] மாவிரர் நாளின் இறுதி நாளன்று மக்கள் திரள் திரளா கப் போராளிகளின் அணிவகுப்பைக் காணச் சென்றனர்

திரவம் - (வ. சொ) நீரம் (நீர்த்தன்மையானது)

[பெ] பொருள்களைத் திரவப்பொருள், திடப்பொருள் என்று இருவகையாகப் பிரித்து ஆராய்வது வழக்கம்.

திராவியம் - (வ.சொ) பொருள்

[பெ.வ. சொ] முத்து, டவும் முதலியன கடல்படு திராவியங்கள் எனப்படும்

திராவகம் - (வ.சொ) நீரமப்பொருள்

(பெ.வ. சொ.) திராவக வய விலுள்ள மருந்துகளிலும் குளிசைவடி வில் அமைந்த மருந்துகளே இன்று மிகுதியாகக் கையா ளப் படுகின்றன.

திராவிடர் - (வ.சொ) தமிழர் உள்ளிட்ட ஓர் இனத்தினர் (பெ.வ. சொ.) திராவிடரின் நாகரிகமே சிந்துவெளி நாகரிகம் என பது வரலாற்றாய்வளார் பலரின் முடிபாகும்.

திராவிடம்-திராவிடரின் மொழிக்கூட்டத்திற்கும் அவர்கள் வாழிடத்திற்கும் பொதுப்பெயர்)

திரி - விளக்கிற்கு இடப்படும் கொளுத்தும் பொருள்

(பெ) 'விளக்கிலே திரி நன்கு சுமைந்தது பேவுவீர் இங்குத் தி கொண்டு தோழிரே' என்பது பெரும்புலவர் தாகரின் பாடலிலிருந்து பாரதியார் மொழிபெயர்த்ததோர் அடி.

,, - (வ.சொ) முன்று

(பெ) மனம், சொல், உடல் (மனம், வாக்கு, காயம்) என்பன திரிகரணங்கள்.

,, - (நி) முறுக்கு

(ஏ) தென்னந்தும்பு கொண்டு கயிறு திரித்து விற்களை செய் வது ஒரு குடிசைக்கைத்தொழில் யாழிப்பாணத்திற் சில இடங்களிற் நடைபெறுகின்றது.

,, - அளைந்து திரி

(ஐ) இளைஞர் சிலர் தொழில் எதுவுமின்றித் தெருக்களிலே திரிகின்றனர்

திரிகை- கூலங்களை (தானியங்களை) ந் திரிக்கும் பொறி
(பெ) மாவறரக்கும் ஆலைகள் தோன்றிய பின்னரே திரிவை
 களைப் பயன் செய்யும் வழக்கம் அடுகிளிட்டது.
 (திரித்தான், திரித்த, திரித்து யிரு) [திரித்தல்-தொ.பெ]

திரிபு- வேறுபாடு

குரங்கினம் என்ற சொற்றொடர் திரிபு பெற்றுக் கூக்கினம் எனவும் வழங்கும்.

திரு- திருமகள் (இலக்குமி)

[பெ] “மளின் மேவு திருவே, உன்மீமல் ஸமயங்கொண்டு நின் ரேன்” என்று பாரதியார் பாடியுள்ளார்.

, - செல்லம்

பெ) திருவடையவர் கல்வியற்றவராயினும் உலகம் அவரைத் தலைமேற்கொண்டு போற்றவது அறியால்மயாகும்.

, - திருவாளர் என்ற சொல்லின் குறுக்கம்

[தோ.சொ] திரு. க. வளவன் எமது முத்தமிழ் விழாவிற்கு முதன்மை விருந்தினராய் வருகை புரிந்தார்:

திருகு- (நீ) முறுக்கு

(யிரி) சுற்றுங்காண்ட அறிவழகன் தன் பகைவளின் கழுத்தைத் திருகு முற்பட்டான்

திருட்டு- களவு

(தொ.பெ) உடைங்கும் திருட்டு இன்று மலிந்து கிடக்கிறது:

திருத்தம்- ஒடுங்காக்கல்

(தொ. பெ.) இன்று ஆசிரியர்கள் பலரும் மாணவரின் பயிற்சி களைத் திருத்தன்று செய்வதில்லை.

திருத்தல்- (தொ. பெ.) திருத்தினான், திருத்திய திருத்தி- (வி சொ.)

திருந்தல்- பிழை நீங்கல்.

(தொ.பெ.) தன் தீய செயல்களை விட்டுத் திருந்தல் நல்லவருக்கு அழகாகும்.

திருப்தி (வ.வொ) மனந்தைவு

(பெ-.) “கிடைத்தத்தக்க கொண்டு திருப்தி அடை” என்று சேக்கிழான் நண்பனுக்கு அறுவுறுத்தினான்

திருப்பம்- திரும்பும் இடம், திரும்பும் கட்டம்.

(பெ) 1. சாலைத் திருப்பத்திலே பேருந்தும் சரக்குந்தும் ஒன்று டன் ஒன்று மோட்கொண்டன.

2. புதிய அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பினை ஏற்றபொழுது பொருளாதாரத்தறையிலே திருப்பம் ஏற்படும் என்று பலரும் எதிர்பார்த்தனர்.

திருவாட்டி- ஸ்ரீமதி (வ. சொ.)

(பெ) திருவாட்டி பொன்னம்மை வெண்ணிலவன் எமது கல்லூரிப் பரிசளிப்பு விழாவிற்கு முதன்மை விருந்தினராய் வருகை புசிந்தார்.

திருவாளர்- ஸ்ரீமான் (வ. சொ.)

(பெ) திருவாளர் பொன்வண்ணன் "அரசியல் ஒரு சாய்கடை" என்று கூறியது பலரின் முகங்களைச் சழிக்க வைத்தது.

தீம்- (வ. சொ) மனத்துணிவு

(பெ.) போராளிகளின் தீர்த்தைக் கண்டு பகைவர்திகைத்தனர்.

(தீரண்- வீரன்)

தீரம்- (வ. சொ) ஆற்றுங்கரை

(பெ.) மாணிக்க கங்கை நதி தீரத்திலே அடியார்கள் தீர்த்த மாடக் குழுமி நின்றனர்.

தூரகம்- (தொ.பொ) குதிரை

(பெ.) நால்வகைப் படைகளுள்ளே தூரகப்படையும் அடங்கும்.

துரிதம்- (வ. சொ) வினாவு

விடுதலைப் போராளிகள் துரிதமாக முன்னேறினர்.

துரும்பு- சிறுதுகள்

(பெ) காதல் வேண்டத் தன்னை இரந்த இராவணனைச் சிதை "துரும்பே" என்று ஏனென்றன.

(கடதாசி லீளாசாட்டில் (Cards Play) வெற்றிக்குரிய சிட்டைத் (Card Trump) துரும்பு என்பர்.)

துருவம்- முடிவிடம்

(பெ. வ. சொ.) வட, தென் துருவங்களிலே குளிர் தாங்க முடியாத அளவு காணப்படுவதால் அங்கு மக்கட்செறிவு மிகக் குறைவாகவே உள்ளது.

“பெ- எதிர்நினை

ஒரு காலத்திலே உயிரோன்றி வாழ்ந்த கணவனும் மனைவியும் இன்று இருதுருவங்களாய் வேறுபட்டு விட்டனர்.

துரோகம் - (வ.சொ) இரண்டகம்

(பெ) இனப்பற்றோ, மொழிப்பற்றோ, நாட்டுப் பற்றோ இன்றிக் குரோகச் செயலில் ஈடுபடுவோர் மன்னிப்பிற்கு உரியவரல்லர்.

தூரம் - (வ.சொ) தொலைவு

(பெ.) தமிழ் இளைஞர் பலர் தமது தாயகத்தை நீங்கிச் சென்று தூரநடைகளிலே பல அல்லல்களுக்கும் உள்ளாகின்றனர்.

தூரிகை - (வ.சொ) ஓவியம் வரையும் கோல் (கருவி)

(பெ.) ஓயியர் ‘ரமணி’ யின் தூரிகை ஓவியத்தில் விளைகும் புதுமைகள் சொல்லில் அடங்கார.

தெரிவை- (வ.சொ) 25 முதல் 31 அகவைக் கட்டப்பட்ட பெண்

(பெ) ஆண்களுக்கு நிகராக எந்தக் தொழிலையும் செய்யும் திறமைபடைத்த தெரிவையர் பலர் உள்ளனர்.

தெருட்டஸ்- தெளிவுறுத்தல்

(தொ. பெ.) தீய வழியிற் செல்வோரை அறிவுரை கூறித் தெருட்டல் நல்ல நட்புக்கு அறிகுறி.

(தெருட்டுதல்- தொ. பெ., தெருட்டினான், தெருட்டிய தெருட்டி- (வி. சொ.)

தேரை- தவளையில் ஒருவகை

(பெ) தேரையின் நிறம் வெள்ளை.

தைவியர்- (வ.சொ) உடல், மனவளி

(பெ) மனத்தையியில்லாத கோழைகளால் எச்செயலையும் திறம்படச் செய்தல் இயலாது.

நரகம் - (வ. சோ) பாளிகள் (இறந்தபின்) செல்லும் இடம் (தொண்மக்கெய்தி)

(பெ) இப்பிறவிலே தீவுமகள் செய்வோர் இறந்த பின் நரகத்தைச் சென்றதைந்து தாங்கொளாத துவு பத்துக்கு ஆளாவர் என்பது சமய நம்பிக்கை.

நரன் - (வ. சோ) ஆண்மகன்

(பெ) நரன் என்ற சொல்லுக்குப் பெண்பால் நாரி.

நரி-ஒருவகை விலங்கு

(பெ) போர்க்களத்திலே இறந்துபட்டோரைச் சுற்றி நின்று நரிகள் உள்ளூயிட்டன.

நரை - வெளுப்பு (தலைமழிர்)

(பெ) முதுமைக் காலத்தில் நரை, திரை (**உடற்சருக்கம்**) ஏற் படுவதைத் தடுத்தல் இயலாது.

நாரி இடை (இப்புப்பு)

(பெ)

நிரம்பல் - நிறையச் செய்தல்

(தோ. (பெ) தொட்டியில் நீர் நிரப்பல் நாள்தோறும் அவன் கடமையாயிருந்தது.

நிரம்பல் - நிறைவுறுதல்

(பெ) நிரம்பல் கூடக் கூடக் கேள்வி (Demand) குறைந்து குறைந்து செல்லும் என்பது பொருள்தாரக் கோட்பாடு.

நிறைதல்

(பெ) கங்கீயில் நிரம்புகல் என்பது எளிதான ஒன்றன்று.

(நிரம்பு - ஏ. வி., நிரம்பியது, நிரம்பிய, நிரம்பி- வி.)

நிருணயம் - (வ. சோ) உறுதிப்படுச்தல்

(பெ) நாட்டாமக்கள் போலித்தலைவர்களின் எதிர்காலத்தினை நிருணயிக்கும் வால்வடம் படைத்தவர்கள்.

நிருத்தம் - (வ. சோ) பாட்டில்லாக் கூத்து நிருத்தியம் என்னும் வழங்கும்

(பெ) நடவ வெட்பாடு டில் நிருத்தமும் இடம்பெறும்.

நிருபணம் (வ.சொ) நிறுவுகை

(பெ) “உனது கற்ற உன்னால் நிருபணங்செய்ய முடியுமா?” என்று முறையாளர் (நீதிபதி) சான்றாளரை (சாட்சியை) வினாவினார்.

(நிருபித்தல்- தொ. பெ., நிருபித்தான். நிருபித்த, நிருபித்து)

நுரை- குழியி

[பெ] சவர்க்காரத்தை நீரிற் கரைத்தபோது நுரை எழுந்தது.

நெருக்கம்- செறிவு

[பெ] பேருந்திலே நெருக்கம் மிகுதியானதாற் குழந்தைகள் அழுத் தொடங்கினார்கள்.

நெருப்பு- தீ

[பெ] தமக்கு ஏற்பட்ட இழப்புக்கஞ்சுக்குப் பழிவாங்க எண்ணிய படைவீரர் குடிமக்களின் விடுகளுக்கு நெருப்பிட்டனர்:

நேரடி- நெருக்குநேர்

[பெ] படையினருக்கும் போராளிகளுக்குமிடையே நேரடி மோதல் நிழந்தது.

நேரடி- (குறித்த) காலம்

[பெ] தலைவரிடமிருந்து கட்டளை வரும் நேரத்துக்குப் போராளிகள் காத்திருந்தனர்.

நொருக்கு- துகள்களாக்கு

(தொ. பெ.) நொருக்கினான், நொருக்கிய நொருக்கி (ஸி. சொ. ஸி)

[ஸி. ஸி.] வேட்பாளின் மீது சீற்றங்கொண்ட பொதுமக்கள் அவரின் ஊர்தியை அடித்து நொருக்கினர் [நொருக்குதல் தொ. பெ., நொருக்கினான், நொருக்கிய, நொருக்கு-வி]

பரதம்- தென்னிந்திய நடன வகை

(பெ) பரதபாதை, போலி, ராகம், தாளம் என்ற மூன்றுப் புக்கள் கொண்டது.

பரத்தை- பொதுமக்கள்

(பெ) தலைவன் பரத்தைப் பாடும் ஒழிக்கம் அகத்தினையில் மருதம் என்பதனுள் அடக்கப்பட்டது.

பரப்பு- நீளம், அகலம் கொண்ட ஒன்றைப் பெருக்க வரும் முறையை

(பெ) பத்துப் பரப்புக் காலி அவனுக்கு உடைமையாகும்.

, (ஏ. வி.) நீ பரவச்செய்

தமிழர் இலங்கையில் வந்தேறு குடிகள் என்ற பொய் யினைப் பலகாலமாகப் பேரினவெறியர் பரப்பிவருகின்ற வர்.

(பரம்பல்- தொ. பெ. பரப்சீனான், பரப்சீய, பரப்சீ-வி.)

பரம்பல்- பரவுதல்

(பெ) நீர்வளம் மிகுதியான நிலப்பகுதிகளிலேயே குடிப்பரம் பல் பெருமளவு இடம் பெறும்.

பரம்- (வ. சொ.) மேலானது

(பெ) மேலான பொருள் என்பதால் இறைவனைப் பரம் பொருள் என்பர்.

, - (வ.சொ) இம்மை

(பெ) இக பர நன்மைகளைக் குறித்து இறைவனை அடியார் வழிப்போவர்.

(இகம்- இவ்வகைம் பரம்-மறுவுலகம்)

பரம்பரை- (வ.சொ) தலைமுறை

(பெ) தமிழர் பரம்பரை பரம்பரையாய் வாழ்ந்து வருவது தமிழ்முத்திலாகும்.

பரவசம்- (வ. சொ.) மிகுதியான மகிழ்ச்சி

(பெ) நாடு தன்னாட்சி பெற்றதால் மக்கள் பரவசமடைந்தனர்.

பரவுதல்- வறிபடல்

க.பெர, இறைவனைப் பரவுதலுக்காக மக்கள் கோயிலிற் கூடினா.

(பரவுதல் என்பதும் இதே பொருள்தரும் தொழிற்பெயர் பரவினான், பரவீய பரவீ, பராவினான், பராவீய, பாராவீ-வி)

பரஸ்பரம்- (வ. சொ.) ஒன்றுக்கு ஒன்று, ஒருவருக்கு ஒருவர்.

(பெ) துணைவனும் துணைவியும் பரஸ்பரம் விட்டுக் கொடுத்து நடந்தால் அவர்களின் வாழ்விலே அமைதி நிலவும் என்பது உறுதி.

பராக்கு - (வ. சொ.) கவனமின்மை

(பெ) படிப்பிக்கும் பொழுது பாடத்தை விடுத்துப் பராக்குப் பார்த்த மாண்கள்க்கரை ஆசிரியர் கண்டித்தார்.

,, - (வ. சொ) கட்டியம்

(பெ) “மாமண்னர் வருகிறார், பராக்கு” என்று கட்டியகாரன் கூறினான்.

பரார்த்தம் - (வ.சொ) பிற்காருட்டாகச் செய்யப்படுவது.

(பெ) பரார்த்தமாகச் செய்யப்படும் பணிகள் இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் நன்மை தருவனவாரும்.

பரிகலம் - (வ.சொ) படைக்கலம்

(பெ) படையிரர் பரிகலங்களோடு களஞ்சென்று போர் புரிந்தார்கள்

(பரிகலங்கள்’ என்ற சொல் பேச்சுவழக்கில் எண்ணிக் கையிற் கூடிய மக்களையும், உறவினர்களையும் குறிக்க வழங்குவதுண்டு)

எ+டு :- அல்லுடைய பரிகலங்களால் ஏற்படும் தொல்லையைத் தாங்க முடியவில்லை.

பரிகாரம் - (வ.சொ) (நோய், தீமை) நீக்குகை

(பெ) எமது நாட்டில் நிலவும் தீமைகளுக்குப் பரிகாரங்களை இளைஞர்கள் முனைந்து செயற்பட்டு வருகின்றனர்.

பரிசம் - (வ.சொ) தொடுகை

(பெ) ஐம்புலன்களான கவை, ஒனி, ஊறு, ஒகை, நாற்றம் என்பன முறையை இரசம், சூபம், பரிசம், சப்தம், கந்தம் என்ற பெயர்களால் வடமொழியில் வழங்கும்.

பரிசில் - கொடை

(பெ) கல்லூரிப் பரிசில் புதோனில் முதன்மை விருந்தினரின் மனைவியார் பரிசில் வழங்கினார்.

(பரிசில், பரிசு எனவும் வழங்கும்)

பரிசு - தன்மை

ஓருவரோடு நட்புக் கொள்ளமுன்பு அவரின் பரிசு இன்னது என்று ஆராய்ந்தறிவது இன்றியமையாதது.

பரிச்சயம் - (வ.சொ) அறிமுகம் .

(பெ) எனக்கு அப்பெரியார் நன்கு பரிச்சயமானவர்.

பரிசுயம்- பழக்கம்

(பெ) என் நண்பனுக்கு இசையில் நவ்வ பரிசுயம் உண்டு:

பரிசை- (வ.சொ) கேடகம்

(பெ) முற்காலத்தில் வாட்போர் செய்கையில் வீரர்கள் தமக்கு ஊறு ஏற்படாது மறுகையிலே கேடகத்தைத் தரித்திருப்பார்கள்.

பரிதானம்- கையூட்டு (இலங்கம்)

(பெ) கடந்த காலத்திலே பரிதானம் பெற்ற ஆட்சியாளர் பஸர் மீதும் குற்றம் சுமத்தப்பட்டு அக்குற்றங்களை ஆராய்வதற்கென்று ஆணைக்குமுக்கள் இன்றுள்ள ஆட்சியாளர்களால் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

பரிமாணம்- (வ.சொ) அளவு

(பெ) ஒவ்வொரு பொழுதும் உண்ணவேண்டிய மந்தின் பரி மாணம் பற்றி மருத்துவர் நோயாளிக்கு எடுத் துரைத்தார்.

பரிணாமம்- (வ.சொ) கூர்தல், உள்ளது சிறுத்தல்

(பெ) டார்வின் என்ற அறிவியலாளர் குரங்கிலிருந்து பரிணாமம் பெற்றவனே மனிதன் என்ற கோட்பாட்டினை முன்வைத்தார்.

பரிபாலனம்- (வ.சொ) ஆட்சி

(பெ) சைவபரிபாலனசபை 1889 ஆம் ஆண்டிலே யாழிப்பாணத் தில் நிறுவப்பட்டது.

பரிவாரம்- (வ.சொ) சூழ்நிதிருப்போர்

(பெ) அரசன் சபைக்கு வருகையில் அவனுடைய பரிவாரங்கள் அவனைத் தொடர்ந்தன.

பரிவு- இரக்கம்

எழைகள் மீது பரிவுகாட்டி அவர்களின் நல்வாழ்விற்கு உதவுவது சாலச்சிறந்தது.

(பரிசு தொ. பெ, பரிந்தான், பரிந்த, பரிந்து -வி.சொ)

பரிட்சை- (வ.சொ) தேர்வு

(பெ) கடந்த ஆண்டு நடைபெற்ற க. சொ. த (உ/த) ப் பரிட்சையில் இறைவாழி நான்குபாடங்களிலும் சிறப்புத் தேர்ச்சிபெற்றான்.

பரு கண்ணுக்குப் புலனாவது

(பெ) கண்ணுக்குப் புலனாவனவற்றைப் பருப்பொருள் என்றும் புலனாகாதவற்றை நுண்பொருளென்றும் வகைப்படுத்தலாம்.

.. -**வறுமை**

(பெ) “இல்லறதான் தன்னிடம் வரும் விருந்தினரைப் பேணி ஜாஸ் அவன் வாழ்ச்சை பருத்து பாழ்ப்படமாட்டாது” என்பது திருவள்ளுவரின் உறுதிபான முடிபு.

பருக்கை - சோற்றவிழ்

(பெ) ஏதுமிலார் (கக்திகள்) சோற்றுப் பருக்கைகூடக் கிடைக்காது வருந்தினர்.

பருப்பும் - அளவாற் பெருமை பெற்றது

(பெ) பருப்பான மரங்கள் பயன்தராது போவும் கூடும்.
(பருப்பும் - பண்டுப்பெயர், பகுத்தது, பருத்த, பருத்து வி. சொ)

பருவரல் - துங்பம் (வறுமையையும் குறிக்கும்)

(பெ) பருவால் ஏற்படுக்காலத்தில் மனஞ்சோராது அதனைப் போக்க முயன்றால் வெற்றி கிட்டுவது உறுதி.

பருவம் - இருது (பெருப் பொலுது என்பது தமிழ்)

(பெ) குதிர், முன்பனி, பின்பனி, வாஸட (கார், முது வேலில், இளவேலில் என்று தமிழர் பருவத்தினை ஆறாய்ப் பிரத்தரை

.. - (வ.கோ) குறித்தகாளர், பக்குவர்.

(பெ) இளமைப் பருவம் கல்வியிலே வருவதற்கு உகந்தது

பருவதந்து - மனை

உலகிலுள்ள பருவதங்களிலே இமாசலம் மிகவும் உயர்ந்தத்

பாரகம் - உலகர், பூமி (வ. கோ) பார்

(பெ) பாரகத்திலுள்ள வல நாகேகளும் குழப்பங்களுக்குள்ளாகி மக்கள் பேரும் அவலத்துக்காளாகி வள்ளின்றனர்

பாரணை - நோன்பை முடித்து - அடியாருக்கு உணவு அளித்துத் தரமும் உண்ணை.

(பெ) நல்லூர்க் கந்தகவாமி கோயிற்றிருவிழாவின் இருபத்தைந்து நாள்களும் நோன் மந்தோர் இருபத்தாறாவது நாள்களும் பாரணை செய்வா.

பாரம் - பொறை (சுமை)

(பெ) “பூபாரம் (பூமியின்பாரம்) தீர்க்கப் புரிந்தாய் புயல் வண்ணா” என்று சகாதேவன் கண்ணபிரானெப் போற்றினான்

பாரம்பரியம் - தலைமுறை

(பெ) எமது கலைப்பாரம்பரியத்தில் நாட்டார் கணக ஞக்கு முதன்மையான ஒர் இடம் உண்டு.

பாராயணம் - (வ.சொ) நியமமாகப்படித்தல்

(பெ) சைவப் பெரியார், ஆடலழகர், திருமுறைகளை நான் தோறும் பாராயணம் செய்வதை வழக்கமாகக் கொண்டவர்

பாரிசம் - (வ.சொ) திசை, பக்கம்

(பெ) வடபாரிசத்திலே காந்தத்தின் இழுப்பாற்றல் உள்ள டென்பர்.

பாரித்தல் - (வ.சொ) காத்தல்

(பெ) நாட்டைப் பாரித்தல் என்ற பெயராக மக்களின் வரிக்காசை யெல்லாம் கொள்ளள கொள்வோர் இன்று பெருமளவுள்ளனர்.

பாரிப்பு(தொ-பெ,பாரித்தான்,பாரித்த,பாரித்து-வி சொ)
(சுமையாதல், சுமத்துதல், பரவுதல், தோன்றுதல், வளர்த்தல், அணிதல், வளைத்தல், பருத்தல், மிகுஷியாதல், ஆயத்தப்படுத்தல் தோன்றச் செய்தல் என்ற பொருள்களும் ‘பாரித்தல்’ என்ற சொல் லுக்கு உள்ளன-க். த.அ.)

பாரியை - (வ.சொ) மனைவி

(பெ) திரெனபதியைப் பாண்டவர் தப்புடையதாயின் கட்டளையை ஏற்றுப் பாரியையாக்கிக் கொண்டனர்.

பிரகடனம் - (வ.சொ) வெளிப்புத்துகை

(பெ) சணாதிபதி, தமிழீழ விததலைப் புளிகளோடு போரைத் தொடரப்போவதாயிப் பிரகடனஞ் செய்தார்.

பிரகாசம் - (வ.சொ) ஓளி

(பெ) மின்விளக்குகளின் பிரகாசம் கண்களைக் கூசவைத்தது.

பிரக்ஞா- (வ.சொ) தன்னுணர்வு

(பெ) எழுத்தாளர் கழகப் பிரக்ஞாந்துடன் எழுதுவனாலே மக்ஞாக்குப் பயன்பட்டு நிலைத்து நிற்கும்.

பிரகாரம்-/வ.சொ) தன்மை

(பெ) இந்த ஆசிரியர் கற்பித்த பிரகாரம் மாணாக்கர் கணக்குகளைச் செய்தனர்

பிரசங்கம்- (வ.சொ) சொந்தபொழிவு

(பெ) ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் சௌவப்பிரசங்க மரபினை யாழ்ப் பாணத்திலே தொடக்கினார்.

பிரசித்தி- (வ.சொ) பலராலும் அறியப்படுகே

(பெ.) குற்றாலீஸ்வரன் என்ற தமிழகச் சிறுவன் ஆக கிலக் கால்வாயை நீந்திக் கடந்து உலகப் பிரசித்தி பெற்றான்.

(பெ) (பிரசித்தம், பிரபலம் என்ற வட்சொற்களும் இப்பொரு ணையே தருவன)

பிரச்சினை- (வ.சொ) கிக்கல்

(பெ) பொருளாதாரத் தடையை நீக்கியதன் பின்னரே அரசியற் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முற்படுவது, அரசின் முதன்மையான கடமையாகும்.

பிரதமர்- (வ.சொ) நாட்டின் முதலமைச்சர்

(பெ) ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா அவரின் மகளான சணா திபதி சந்திரிகா குமாரதுங்கலால் இலங்கைப் பிரதமராக ஆக்கப்பட்டுள்ளார்.

பிரத்தணம்- (வ.சொ) (கோயிலைச்) சுற்றிவரல்

(பெ) அடியார்கள் கூப்பிய ஈகைஞ்சன் கோயில் வீதியைப் பிரத்தணம் செய்தனர்

பிரதானம்- (வ.சொ) முதன்மை

(பெ) பொருளாதாரத்திலும் பிரதானமானது நாட்டு விடுதலையே.

பிரசவம்- (வ.சொ) கருவறல்

(பெ) மலர்விழிக்குப் பிரசவ நோ ஏற்பட்டது.

பிரசாதம்- (வ.சொ) அருச்சனை, பூசை முடிவில் அருச்சகர் வழங்கும் திருநீறு முதலியன்

(பெ) பூசைமுடிவில் அருச்சகர் வழங்கிய திருநீறு பிரசாதத்தை நான் பத்தியோடு பெற்றுக்கொண்டேன்.

பிரசாரம் - (வ. சொ) கொள்ளக்கூட பரப்புகை

(பெ) தேர்தல் நெருங்கப் நெருங்க பிரசாதம் குடும்பிக்கத் தொடங்கியது.

பிரதிக்கினோ - பிரதிக்கை (வ. சொ) - (குள்)

(பெ) நாட்டு விடுதலைக்காத்த தமது உயிரையும் இக்முகத் தயங்கப் போவதில்லை என்று தமிழினானார் பலர் பிரதிக்கை செய்து கொண்டனர்.

பிரதி - (வ. சொ.) படி (நகல்)

(பெ.) "இந்தக் கடிதத்திற்கு நான்கு பிரதிகள் எடுக்க வேண்டும்" என்று உயர்தலுவர் எழுதுவினைக்குருக்கு (எழுத்தருக்கு) கீட்டனையிட்டார்.

பிரதேசம் - (வ. சொ.) பெருநிலப்பரப்பு.

(பெ.) உலகின் எந்தப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்தாலும் தமிழர் தமது அடிப்படைப் பண்பாடுகளைக் கைவிடல்கூடாது.

பிரத்தியட்சம் - (வ. சொ.) காண்டல் (கண்ணுக்குமுன் தோற்றுவது).

(பெ.) போரினால் இழப்புக்களும் அழிவுகளும் இடம்பெறுவதைப் பிரத்தியட்சமாகக் கண்டும் அதை நிறுக்க விரும்பாமைக்கான அடிப்படை நோக்கம் படைத்தலைவர் சிலரின் நந்நலமே.

பிரத்தியேகம் - (வ. சொ.) தனிப்பட்டது.

(பெ.) அண்மைக் காலம் வரை பேருந்துகளிலே பெண்களுக்குப் பிரத்தியேக இருக்கக்கூடிய ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன.

பிரபஞ்சம் - (வ. சொ.) பூமி முதலிய பல கோள்களை உள்ளடக்கியது.

(பெ.) உலகம் முதலாம் கிரகங்களையும், குரியன் முதலாம் நடசத்திரங்களையும் உள்ளடக்கியதைப் பிரபஞ்சம் என்பர்.

பிரபாவம் - (வ. சொ.) மின்சூழல்

(பெ.) எமது ஓராட்டக்கின் பிரபாவம் இன்று உலகம் எங்கம் வியப்புடன் பேசும் ஒன்றாகிவிட்டது.

பிரபு - (வ. சொ.) தலைவர், கெஸ்வன்.

(பெ.) சேர்.பெ. ஸ்னாம்பலம் இராமநாதன், அவருக்கு அனுங்கரா விருந்தவர்களால், பிரபு என் அழைக்கப்பட்டார்.

பிரபை- (வ. சொ.) ஒளி (கதிரோனி)

(பெ.) கதிரோனின் பிரபை கண்ணப் பறித்தது.

பிரமசரியம்- (வ.சொ.) திருமணமாகாநிலை

(பெ.) பிரமசரியம், கிருகஸ்தம், வாணப்பிரஸ்தம், சந்தியாசம் என்பன நால்வகை ஆசிரமங்கள்- என்று இந்துக்கள் கொண்டார்கள்

(கிருகஸ்தம்- இல்லறம், வாணப்பிரஸ்தம்-மணவியுடன் காடு சென்று வழிபாடுகளில் ஈடுபடல், சந்தியாசம்- துறவறம்)

பிரமம்- (வ.சொ) பரம்பொருள்

(பெ.) பிரமம் குணங் குறிகளுக்கு அப்பாலானது.

பிரம்பு- மூங்கில் வகையைச் சேர்ந்தது.

(பெ) பிரம்பைப் பயன்படுத்தி மாணவரை அச்சருத்தும் வழக்கம் இன்றும் ஆசிரியர் சிலரிடையே காணப்படுகிறது

பிரமாணம்- (வ.சொ)அளவை (Logic) நிறுவும் முறை

(பெ.) பிரத்தியடசம், அநுமானம், ஆகமம், என்பன மூறையே காட்சி, கருதல், நூல் என்று மூவகைப் பிரமாணங்களாய்க் கொள்ளப்படுகின்றன.

பிரமாதம் (வ.சொ) பெருமை, மேன்மை

(பெ) என்னைப்பற்றிப் பிரமாதமாகக் கூற ஒன்றுமில்லை.

பிரமிப்பு- (வ.சொ) தினைப்பு

(பெ) முந்துமிழ் விறாசிற்க வந்தை தந்த மக்கள் திருக்களைக் கண்டு எனக்குப் பிரமிப்பு உண்டாயிற்று

பிரயாசை (வ.சொ) பெருமூயற்சி

(பெ) வெளிநாடுகளுக்குச் செல்வதற்கு இளைஞர் மேற்கொள்ளும் பிரயாசை கொஞ்சமன்று

பிரமை- (வ.சொ) மயக்கம் (மாறுபாடுக் கருதல்)

(பெ.) வல்லரகங்கள் தமது படைப் பலத்தால் மக்களின் எழுச்சியை அடக்கலாம் என்ற பிரமையிலேயே செயற் பட்டு வருகின்றன.

பிரயோகம்- (வ.சொ) செயற்படுத்தல்

(பெ.) வள்செயலைப் பிரயோகிப்பதாகு வெற்றிகொண்ட காலம் மனவேறிவிட்டது.

பிரயோசனம்- பயன்பாடு

(பெ.) பிரயோசனமற்ற முறையிற் சிலரின் செயல்கள் அமைந்து விடுகின்றன.

பிரமேயம்- (வ. சொ) நேரக்கம்

(பெ) என்கிட பிரமேயமின்றிப் பொதுமக்களை அழிப்பது அறமாகாது.

பிரவாகம் (வ. சொ) [நீர்ப் /] பெருக்கு

(பெ) இந்திய அமைதிப்படை எமது மண்ணிலி நந்த நீக்கிய போது மக்கள் மகிழ்ச்சிப் பிரவாகத்தில் முழுகினர்.

பிரவேசம் (வ. சொ) நுழைவு

(பெ) பிரவேசச் சிட்டுப் பெற மக்கள் நீண்டவரிசையில் நின்றனர்.

பிரலாபம்- (வ. சொ) புலம்பல்

(பெ.) நடந்து முடிந்தவற்றிற்காலிப் பிரலாபிப்பதாலே பயன் எல்லாம் விளையப்போவதில்லை.

பிரளையம்- (வ. சொ) ஊழிமுடிவு

(பெ.) ஒவ்வொர் ஊழியின் முடிவிலும் பிரளைம் உண்டாகி உலகம் அநிந்து மீண்டும் தோற்றும் என்பது கமயிகளின் நம்பிக்கை.

பிராகாரம்- (வ. சொ) (கோயில்) விதி

(பெ.) வண்ணை வைத்திசுவரன் கோயிலுக்கு முன் ரூ பிராகாரங்கள் உள்ளன.

பிராட்டி- வ. சொ (தெய்வத் தலைவி).

பெ) எங்கூ பிராட்டியாக உமாதேவியாரை நாம் கொண் டிருக்கிறோம்.

பிராணன்- (வ. சொ) முச்சக்காற்று, உயிர்

(பெ.) பிராணன் போகும் வரை எமது கடமையை ஒழுங்காகச் செய்தே வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கான வழி.

பிராந்தி- (வ. சொ) மனமயக்கம்

(பெ.) தான் மிகத் தாழ்ந்தவள் என்ற மனப் பிராந்தி, வாழ்வை அழிக்கும் என்பதைப் பலரும் உணர்வதில்லை.

பிராயச்சித்தம்- (வ.சோ) கழுவாய்

(பெ.) நன்றி கொண்ற குற்றத்தைப் போக்குவதற்கு எவ்வித பிராயச்சித்தமும் இல்லை.

பிராரத்தம்- (வ.சோ) முன்வினை

(பெ) பிராரத்தத்தால் இப்பிறப்பில் நன்மையும் தீமையும் மாறிமாறி ஏற்படுகின்றன என்று கருதி மனந் தளராது நல்லவற்றைச் செய்து வாழ முகவைதே நன்று
பிரான்- (வ.சோ) தலைவன்

(பெ) சிவபிரான் ஆண்மாக்கன் யானிற்கும் தலைவராவர்.

பிரிதல்- நிங்கல்

(பெ) பிரிதற்காலத்தில் தலைவரை நினைந்து தலைவியர் வருந்தும் வகையினைச் சங்கஇலக்கியப் பாலைத்தினைப் பாட்டுகள் அவலச் சுவைத்தும்ப எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

(பிரிவு- தொ. பெ. பிரித்தான், பி ஹி ந் த, பிரிந்து- (வி.சோ)

பிரிதி- (வ.சோ) விழைவு, விருப்பம்

(பெ) “ என்னிடத்தில் பிரிதியிருக்குமானால் என்னை இவ்வாறு ஏசமாட்டாய்” என்று துணையன் துணைவிக்குக் கூறினான்.

பிருட்டம்- (வ.சோ) முதுகிள் முடிவில் அமைந்துள்ள உறுப்பு (இடக்காடகள்)

(பெ.) சிற்றங்காண்ட தந்தை தம்முடைய மகனின் பிருட்டத்திலே பிரப்பால் அடித்தார்.

பிருதுவி- (வ.சோ) பூமி (பார்)

(பெ) பிருதிலியில் வாழ்வோர் அது தரும் இயற்கைச் செல்வங்களைப் போற்றிப் பாதுகாத்தல் வேண்டும்.

பிரேதம்- (வ.சோ) (உயிர்று) உடல், பூதவுடல்

(பெ) பெருப்போரின் முடிவிக் கிறந்த வீரர்களின் பிரேத ங்கள் போர்க்களத்திலே குவிந்து கிடந்தன.

பிரேமை- (வ.சோ) இச்சை, காதல்

(பெ) சச்சங்கள் விசைய மீது கொண்ட பிரேமை பற்றிச் ‘வைக்கிந்தாமணி’ விதந்து பேசும்.

பிரேரணை - (வ.சொ) முன்மொழிதல்

(பெ) அவசரகாலத்தை நீட்டிக்கும் பிரேரணை பெரும் பாள்ளம் வாக்குக்களால் நிறைவேறியது.

புரட்சி - (தொ.பெ) நிலைமாற்றம் (புரள் என்ற சொல் ஸ்தியாகப் பிறந்தது.)

(பெ) பிரான்சிய அரசியற் புரட்சி உலகவரலாற்றிலே பெரும் மாற்றங்களுக்கு வித்திட்டது.

புரளால் (தன் வினை) புரட்டுதல் (பிறவினை) தொ.பெ. புரட்டினான், புரட்டிய, புரட்டி வி. சொ

புரத்தல் - காத்தல்

(பெ) நாட்டைப் புரத்தலையே கடனாகக் கொண்டவர் என்று பித்தற் பெருமை பேசிக்கொண்டே அதன் அழிவுக்கான செயல்களில் ஈடுபடுவோரை மக்கள் மன்னிக்க மாட்டார்கள்.

[புரப்பு- தொ.பெ.புரந்தான், புரந்த, புரந்து-வி.சொ

புரம் - (வ.சொ) அரண் அமைந்த நகர்

(பெ) அனுரதன் அமைத்ததால் அனுரதபுரம் எனப்பெயர் பெற்ற நகரம் வட மத்திய மாகாணத்தின் தலை. நகரமாயுள்ளது.

(புரி என்பதும் புரத்துக்கு அமைந்த பெயரே)

புரவி - (வ.சொ) குதிரை

பொ) அராபியா சிறந்த புரவிகளுக்குப் பெயர்பெற்றது.

புராணம் - (வ.சொ) தொன்மம்

(பெ) புராணம் என்பது பழையொன்று வரலாறு எனப் பொருள்படும்.

புராதனம் - (வ.சொ) பழைய

பெ) வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட புராதன காலத்தில் மனிதர் வாழ்விற்காகப் பெரும் அவ்வல்களை எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்தது.

புரிசை - (வ.சொ) மதில்

(பெ) இவங்கை வேந்தனான் இராவணனின் நகரம் செம்பி னால் இட்ட புரிசைகளாலே சூழ்ந்திருந்தது.

புரி- செய்

(வீ) ‘தியவை புரிந்தவரும் முருகனை வழிபட்டால் நற்கதி அடைவர்’ என்பதற்குச் சூரபன்மனே எடுத்துக்காட்டு.

புருடன்- (வ.சொ) மனிதன் (ஆன்மாவைவழி குறிக்கும்)

(பெ) பிரதிவி, புருடன் என்ற பரிசு புருடன் அறுவகைத் தரி சனங்களுள் ஒன்றான சாங்கியத்திற்கு அடிப்படை காணலை.

புருவம்- நெற்றிக்கீழ், கண்களின்மேல் இருபக்கங்களிலும் மயிரோடுகூடிய உறுப்பு

(பெ) பெண்களில் புதுவங்களுக்கு முற்காலி புலவர்கள் விள்ளை உவமையாகக் கொண்டனர்.

புரை- குற்றம்

(பெ) புரைகளை வாழ்நாள் முழுவதும் செய்து இறுதிக்காலத்திற் கழிவிரக்கங் கொள்வதால் யாது பயன்?

புரோகிதன்- (வ.சொ) வீட்டுக்கிரியைகளைச் செய்யும் ஆளாரியன்

(பெ) அந்தியேட்டி, திருஞம் போன்ற கிரியைகளை நடத்துவோர் புரோகிதர் என்பதற்காக.

பூரணம்- (வ.சொ) முழுமை, நிறைவு

(பெ) பூரண சுபாச்சியம் என்ற வட்சௌற்றோட்டரை முழுத் தண்ணாட்டி, எனத் தமிழிலே கூறவாரம்.

பூரணை- (வ.சொ) முழுநிலாநாள் (பெளர்ணமி)

(பெ) பூரணைநாளை இவங்கையரசு பொதுவிடுமுறை நாளாக்கியுள்ளது.
(உவர் என்பது பழந்தழிழ்க் கொல்)

பூராயம்- விடுப்பு

(பெ.) பிறரின் மறைகளை அறிய முயல்வோரைப் ‘பூராயம் பார்ப்பவர் என்று பேச்சு வழக்கில் வழங்குவதுண்டு.

பூரிப்பு- மனமகிழ்வு, விரிவடைதல்

(பெ.) மகன் பொதுத்தேர்வில் முதன்மையாகத் தேரியது கண்டு தந்தையின் மனத்திலே பூரிப்பு ஏற்பட்டது.

(பூரித்தல் - தொ. பெ, பூரித்தான், பூரித்த, பூரித்து வி. சொ)

பெரியார்- சான்டோஸ்

(பெ) எமது சமுத்தமிழகத்திலே பெரியார் பலர் வாழ்ந்து என்கு டைய நல்வாழ்விற்கு வழிகாட்டியுள்ளனர்.

பெருக்கு- பெருக்குதல்

(பெ) கடந்த சில நாட்களாய்ப் பெய்த பெருமழையால் வெள் எப் பெருக்கு ஏற்பட்டு ஏழையக்கள் பலர், தங்கள் வீடு கனள் விட்டு வெளியேறினர்.

பெருக்கம்- மேன்கம்

(பெ) பாரதியார் வாழ்ந்த காலத்தில் அவரின் பெருக்கம் யல ருக்குத் தெரியாமலே இருந்தது.

பெருமாட்டி- தலைவி, பெருமம்படியவள்

(பெ) புளோரான்ஸ் கைற்றிச்சேல் பெருமாட்டி தாதியத்திற்கு வித்திட்ட முன்னோடியாவர்.

பெருமான்- தலைவன் (இறைவனைக் குறிக்கவே வழங்கு)

(பெ) சிவபெருமான் பேரலூருடைமை முதலாக எண்குணங்கள் உள்ளவர்.

பேரங்- (தி.சொ) பொருள் விலைபேசல்

(பெ.) பேரன்னிலவன் பேரங் பேசிப் பொருள்களைக் கொள்வனவு செய்வதிலே திறமை படைத்தவன்.

பேரிகை- முழுவம் (பறை)

(பெ) ‘காரிகை கற்றுக் கூவி பாடுவதிலும் பேரிகை கொட்டிப் பிழைத்தல் நன்றே’.

பென்ராணிகம்- (வ. சொ) புர்ணாத்தொடர்பானது

(பெ.) பென்ராணிகமதக் கோட்டாட்டிலே சுவாமி விவேகாநந்தருக்கு நம்பிக்கையில்லை.

பெளருஷ்- (வ. சொ) ஆண்தன்மை

(பெ.) பெண்ணியம் மேலோங்கிளார் இக்காலத்தில் நாம் பெளருஷ் உடையேயும் என்று ஆண்கள் பெருமை பேசுவது நகைப்பிற்குரியதாகும்.

மரகதம்- (வ. சொ) ஒன்பது மணிக்குள்ள ஒன்று (நவரத் தினம், பச்சைக்கல்)

(பெ.) மஹிஸுமி அமர்ந்த மரகதமணி மராலை அணிடது முருகன் திருவ்வாவந்தது கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும்.

மரக்கால்- (வ. சொ) தானியச்சாவு, அந்த அாவுடைய கொள்கலம்

(பெ.) “வீத நெல்லாக ஒன்பது மரக்கால நெல் வேண்டும்” என்று உழவர் தம்முடைய மணனவிக்கு உரைத்தார்.

மரபு- வழக்கு

(பெ.) ‘தமிழ் மரபை மீறக்கூடாது’ என்பது மரபுமுறையாகக் கற்ற தமிழறிஞரின் கருத்து.

மருங்கு - பக்கம்

(பெ) புகழ்வேட்கையுடையோர் இச்சகம் பேசுவோரை விரும்பி அவர்களைத் தம்மருங்கில் எப்பொழுதும் வைத்திருப்பர்.

, , - இடை, இப்பு

(பெ) ‘பெண்ணின் மருங்க உடுக்கைபோல ஒடுக்கியிருப்பதே அழகு’ என்று கூறுவது வழக்கம். (உடுக்கை- உடுக்கு எனவும்படும்.)

மருட்கை - வியப்பு

(பெ) நகை, தழுகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமி தம் வெதுளி, உவகை என பெய்ப்பாடுகளைத் தொலி காப்பியர் எட்டாக வகுத்துள்ளார்.

மருமால்- (வ. சொ) இரக்கியம்

(பெ.) காந்தகாலங்களிலே தமிழினானார்களிற் பலர் காணாமற போன்றை இன்றுவரை மருமாலகவே உள்ளது.

, , - மார்பு, உயிர்நிலை

(பெ) “இராமனைத் தா” என்று விசுவாமிக்கிரர் வேண்டியது தசரதனின் மருமத்தில் ஏறிதேவே பாய்ந்தது போன்ற ருந்தது.

மருது- ஒருவகை மரம்

(பெ) சங்க காலத்தில் மருதமரங்களின் கீழ்ச் சிறுவர், சிறுமியர் விளையாட்டில் ஈடுபட்ட பல செய்திகள் வருகின்றன.

மருத்துவம்- வைத்தியம்

(பெ) மருத்துவத்துறையில் எமது நாடு மிசும் யின்தங்கியுள்ளது.
(மருத்துவர்- வைத்தியர்.)

மருந்து- (நோய் நிக்க உண்பது, அருந்துவது)

(பெ) போக்குவரவுத்தடையும் பொருளாதாரத் தடையும் தமிழ்மக்கள் மருத்து பெறவும் முடியாத நிலையை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

மருள்- மயக்கம், அறியாமை

(பெ) மருள்நிக் கும் அருமருந்து கல்வியே.

மருவு- அருகங்கள்

(பெ) நல்லோலர் மருவியும் அல்லோரை ஒருவியும் நீங்கியும் வாழ்வதே அறிவுடைய செயல்.
(மருவுதல்- தொ. பெ., மருவினான், மருவிய, மருவி வி. சொ.)

மருஞ்- மருவிவரும் சொற்றொடர்

புத்தார் எண்பதன் மருஞ் புதுவையாகும்.

மாராயம்- வேந்தராற்பெறும் சிறப்பு

(பெ) போற்ற பெருவீரங்காட்டிய படைவீரனுக்குச் சென்னுட்டுவன் மாராயம் வழங்கிச் சிறப்பித்தான்.

மாரீசம்- (வ.கோ) வஞ்சகம்

[பெ.]) நன்பன் போல நடத்து மாரீசம் புரிந்தவனின் குட்டு வெளியாயிற்று

மிருகம்- (வ.கோ) விலங்கு, மான்

(பெ) மிருகங்கள் தமிழ்ச்சொல் சங்கடையிடுவதில்லை

மிருஞ்- (வ.கோ) மென்மை

(பெ.) மாறிலும் மிருங்கான கைகள் கடினமான தொழில் செய்து காய்ந்துப் போய்ன.

மிருத்து- (வ.சொ) (மிருத்திய) கூற்றுவன் சாவு

(பெ.) என் நண்பன் அவமிருத்துக்கு ஆளாகிச் சாலைத் தழுவினான்.

முரசு- பேரிகை

(பெ) நெடுஞ்செழியன் தனது குஞ்சரைய நிறைவேற்றப் பகை மன்னரோடு போர் நிகழ்த்தி அவர்களின் வெற்றி முரசைக் கைப்பற்றினான்.

முரடன்- கடும்போக்குடையவன்

(பெ) முரடரோடு நட்புக்கொள்ளது இடநக்கே இடமளிக்கும்.

முரண்- மாறுபாடு

(பெ) திருக்குறளுக்குத் தலைகிறந்த உரையெழுதிய பரிமேல முகரின் முடிபுகள் சில பிற உரையாலியர்களின் கருதுக்களுக்கு முரணாயுள்ளன.

முரம்பு- பாறை

(பெ) தலைவனோடு தலைவி உடன் செல்லகூடிய முரம்பின் குறுங் கற்கள் அவளின் கால்களை உறுத்தின.

முருகு- இளமை, அழகு: மணமுடைமை

(பெ) முருகு என்ற சொல்லின் முழுப்பொருளுக்கும் பொருத்தமானவன் முருகன்.

முரடு- (கருடு) ஒழுங்கற்ற, காழ்ப்புடைய (மரம்)

(பெ) சில மரங்களின் தண்டுகள் கரடு முருடாகவுள்ளன: ('கரடு மரடு' எனவும்படுத்)

முரல்- ஒருவகை மீன்

(பெ) இந்தக்குளத்தில் பெருமளவு முரல்கள் உள்ளன.

,, - இரி க்கரித்தல்

வண்டுகள் புக்களில் தேன் மொன்று முரல்கின்றன.

முரி- பாலைநிலம்

(பெ) முஸ்கலத்திலமும் குறிச்சி நிலமும் மழையின்றி வறண்ட நிலையில் முரி எஃபுப் பொர் கொள்கின்றன.

மெருந் - ஒளியேற்றல்

[பெ] பித்தகளுக்கு மெருகூட்டியதால் அது பொன்போல் ஒளிர்ந்தது

மேரு - ஒரு மலை

[பெ] சிவபெருமான் மேருவை விஸ்வாஸ் வளைக்கு வாக் கியை நாணாக்கிணார் என்பது தொன்மச் செய்தி

வரகு - ஓருவளைக் கலை (தானியம்)

[பெ] நீரிறிவு நோயாளிகள் வரகுச் சோற்றில் மாச்சத்துக் குறைவு என்று அதனை உண்பதுண்டு.

வரம் - (வ.சொ) ஆசிர்வாதம், பேறு

(பெ.) நீண்ட காலம் இறைவனை நோக்கித் தவஞ்செய்து விசுவாமித்திரர் பல வரங்கள் பெற்றார்.

வரலாறு - நாடு மக்கள் பற்றிய சரித்திரும்.

[பெ] இலங்கையிலே தமிழரின் வரலாற்றினைப் பலரும் திரிப்புபடுத்தியே எழுதி வந்துள்ளனர்.

வராகம் - (வ.சொ) பன்றி

(பெ.) திருமாலின் திருவாசாரங்களில் (அவதாரம் - கீழிறங்கள்) வராகாவதாரமும் ஒன்று

வரி - இறை

[பெ] வரிசெலுத்துவோர் ஒழுங்காகச் செலுத்தாதசாலே பல மாநகாசபைகளின் பல நல்ல செயற்பாடுகள் தம் ப்பட்டுள்ளன.

“ - தொடரியங்கள் சொற்றொப்புகள் என்பன ஒன்றன் கீழ் ஒன்றாக அமையும் ஒழுங்கு

இந்தத் தொடரியின் [பந்தி] பல வரிகள் எனக்கு மனப்படிமாயுள்ளன.

“ - கோடு

[பெ] ஒருவகைப் புலியின் உடலிலே வரிகள் காணப்படுவதால் அது வரிப்புலி என அழைக்கப்படுகிறது.

வரிசை - ஒருங்கணி

[பெ] உடற்பயிற்செயின் போது மாணாக்கர் முன்று வரிசை களில் நின்ற ர்கள்.

வரிதல்- (தொ.பெ) இறுக்கிக்கட்டுதல்

[தொ.பெ] தனது தொழில்வத் தொடங்க முன்பு இன முருகன் வேட்டியை வரிந்து கட்டினான்.

வரித்தல்- (வ.கோ.) வேண்டுதல், தெரிதல்

[பெ] தான் வரித்த பெண்ணையே மணச்சப் போவதாய்க் கெந்துரங் தன் பெற்றோருக்கு உறுதியாய்க் கூறினான்.

வருக்கம்- (வ.கோ.) இனம், பிரிவு

(பெ.) முதலாளிவருக்கம் தோழிளாளி வருக்கம் என்று இரண்டே வருக்கங்கள் உள்ளன என்பது பொதுவுடை மையாளரின் முடிவு.

வருணாணன்- (வ.கோ.) விரிவான விளக்கம்

(பெ.) பெஞ்சகங்கள்பற்றிய புவர்களின் வருணாணகள் எல்லை கடந்தனவாய் உள்ளன.

வருக்கை- பாரமாம்

(பெ) எங்கள் வீட்டு வளங்கிலே இரண்டு வருக்கைகள் நிற்கின்றன.

வருத்தம்- துண்பம்

(பெ) எவ்வுயிருக்கும் வருத்தம் விளங்கித்தலைத் தயிர்க்கும் வண்ணம் புத்தர் அலிவுரை பார்த்தார்.

வருமாம்- (வ.கோ) வாஸம், உட்பகை

(பெ.) அவன் தன் பணவன்மீது வருமங் தொன்று அவ வைத் தொலைக்கும் வழிவகைகளைத் தேடினான்.

வருவாய்- வருமானம்

(பெ.) நீண்டகாலப் போரினால் அரசின் வருவாய்க்கான பலவழிகளுக்கு தடைப்பட்டுள்ளன.

“ ~ நீ (வருவாய்)

(வி) “ எனது அஞ்சல் கிடைத்ததும் நீ உடனே புறப்பட்டு வருவாய்” என்று நான் நடமியிருந்தேன்.

வரைவு- எல்லை

(பெ) வரைவின்றிக் கொலை செய்த கலையரசன் இன்று வறு மையாளி வாட்டின்றான்.

(தலை, பணம் என்ற பொருள்களும் உண்டு. க.த.ஆ.)

வாரணம்- (வ.சொ) யானை

(பெ.) இராவணன் வாரணம் பொருத மார்பினே யுடையவன்.

வாரம்- (வ.சொ) கிழமை (ஏழல் எனவும் வழங்குவர்)

(பெ.) வாரந்தோறும் செய்தித்தாள்கள் சில திறப்பு மலர் வெளியிடுவதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளன.

, , - அங்பு

(பெ) வாரத்திற்கு உரியவர் தீழமசெய்தாலும் நஸ்மையாகவும் வாரம் அற்றவர் நன்மை செய்தாலும் தீழமையாகவும் கருதுவோர் நேர்மையாளர்வர்.

(பேச்சுவழக்கில் ‘இவருக்கு என்னில் வாரப்பாடு’ என்று கூறும் வழக்கமும் காணப்படுகிறது. வாரம் என்ற சொல்லுக்கு உரிமை என்ற பொருளும் உண்டு. க.த.ஆ.)

வாரி- வருவாய்

(பெ) “மழு என்னும் வாரி குன்றினால் உலகிலே புரியபுல் புல்லின் நுணயையும் காணவ் இயலாது” என்பர் திருவள்ளுவர்.

கடல், கதவு, வெள்ளம், கலைமகள் - க. த. அ.

வாரிதி- கடல்

(பெ.) இலங்கை வாரிதியாற் குழப்பட்டுள்ளது.

வாரியம்- (தமிழகத்தில்) அரசின் (மேறுஶாவு) தினைக் களம்

(பெ) அரசின் குடிசை மாற்று வாரியத்தில் அவர் பணிபுரிகிறார்.

விரக்தி- (வ.சொ) மனமுறிவு

(பெ.) படிக்க கல்விக்கேற்ற தொழில்வாய்ப்புப்பெறாத இளைஞர் பலர் விரக்கியுடன் காணப்படுகின்றனர்.

விரசம்- (வ. - சொ.) நிந்தை, வெறுப்பு, ஆபாகம்.

(பெ.) சீராளனுடைய பேச்சிலே விரசம் கலந்திருந்தது.

விரதும்- (வ.சொ) நோன்பு

(பெ). தேங்மொழி கந்தசட்டி விரதம் அனுட்டித்து வருகிறாள்.

விரிசல்- விளைவு

(பெ) உடலும் உயிரும் போல மனமொன்றி வாழ்ந்த துணை வன், துணைவியின் உறவில் விரிசல் உண்டாகிவிட்டது.

விரிவு - அகற்றி

(பெ) நேற்று நிசம்ந்தக மாநாடு பற்றியவிரிவான் செய்தி நாளைச் செய்தி இதழில் வெளியாகும்.

(விரிதல் - டீ மலர்தல் - விரிதல், விரிந்தது, விரிந்து, விரிந்த -வி)விரிப்பு - விரிக்கும்துணி.)

விருத்தம் - தமிழ்ப் பாவினத்தில் ஒன்று

(பெ) விருத்தம் பாடுவதிலே கம்பர் இணையற்றவர்.

(பெ.) (அறிவு, ஆமை, ஒவ்வாமை, ஓர் அளவுப் பிரமாணம் மரம் முதலாகப் பல பொருள்கள் உள். க.த.ஆ.)

விருத்தர் - (வ.கோ) முதியவர்

(பெ) அவர் விருத்தராயினும் கல்வி கேள்விகளில் வல்லவர் : விருத்தாப்பியம் - (வ.கோ) விருத்தாப்பியகாலத்திலே

(பெ) நோய்வாய்ப்படுதல் உதவியற்றவருக்குப் பெருந் ஆண்பம் விணைப்பதாகும்.

விருட்சர் - (வ.கோ) மரம்

(பெ.) வெள்ளரசு விருட்சத்தின் கீழ்ப் புத்தர் ஞானம் பெற்றார்.

விருது - வெற்றிக்கும் மதிப்புக்கும் திறமைக்கும் அறி குறியாய் வழங்கப்படுவது

(பெ.) நாட்டின் வளர்ச்சி குப் பலதுறையிலும் பணிபரிந்தவர் களுக்கு ஆண்டுதோறும் அரசு, விருதுகளை வழங்குகிறது.

விருந்து - புகமை

(பெ) புதியனவாய் வெளிவரும் இலக்கிய வகையினைத் தொல் காப்பாய் 'விருந்து' என்ற பெயரால் வழங்குகின்றார் (புதியராய் கபர்க்கட்டுபேர் விருந்தினேர் என படுவர்.)

விரை - வாசனை

(பெ.) விரைமலர் தூவி விமலனை வணங்குவோம்.

, , சீக்கிரம் செல்

(வி) தலைவரின் பணிப்பையேற்றுப் போராளிகள் போர்க்களத் துக்கு விரைந்தவர்.

விரோதம்- (வ.சொ) பகை

(பெ.) தமிழர் தமிழ்கட்டுயேயுள்ள விரோதங்களை மறந்து ஒன்றுபடல் வேண்டும்.

விரம்- மன, உடல் வலிமை

(பெ) வீரமுடையோர் மன சரமுடையவராயும் இருப்பர்.
(வீரன்- பெ)

வீரி- வீரனுக்குப் பெண்பாற் பெயர்

(பெ) தமிழ்முத்தில் வீராக்கு இணையாக வீரிகளும் பலர் களத்திற் குதித்துள்ளனர்.

(வீராங்களை- தமிழும் வடமொழியும் சேர்ந்த கலப்புச் சொல்.)

வெருட்சி- அச்சும்

(பெ) பெற்றோர் பலரும் தம் பிள்ளைகளை வெருட்சி காட்டி அடக்க முற்படுவது அப்பிள்ளைகளின் மனவளர்ச்சிக் குத் தடையாகும்.

(வெருள் - சொ. பெ. வெருங்கான், வெருங்கட, வெருங்கு - வி. வெருட்டல் தொ. பெ. வெருட்டான், வெருட்டிய, வெருட்டி - ரி. வி)

வெருளி- தோட்டங்களிலே திருடை அச்சறுத்த நாட்டி வைக்கும் உருவும்

(பெ). ‘கத்தாந் தோட்டத்து வெருளி’ என்ற தலைப்பில் அமைந்த சிறுவர் பாடலை நவாவியூர்க் கோமகந் தரப் புலவர் பாடியுள்ளார்.

வேரி- தேன், கன்

(பெ) வேரியை அளவு மீறி அருந்தினால் வேரி (கன்) போல வெறியை அது தரும்.

வைரம்- (வ.சொ) காழ்ப்பு

(பெ.) “வைரம் உடைய நெஞ்ச வேண்டும், இது வாழும் முறைமையடி பாப்பா” என்பது பாரதியார் சிறுவர், சிறுமியருக்குக் கூறும் அறிவுரை.

.. - (வ.சொ) ஒன்பது மனிகளுள் (நவரத்தினங்களுள்) ஒன்று

(பெ) வைரம், வைருரியம், மரகதம், மாணிக்கம், கோமேதகம், புட்பராகம், முத்து, பவளம், என்பன நவமனிகள்

வைரவர்- (வ. சொ) சைவக் கடவுளுள் ஒருவர்

(பெ.) வைரவர் நாயைத் தமது ஊர்தியாகக் கொண்டவர்.

வைரவி- (வ. சொ) உமாதேவியாரின் மூர்த்தங்களுள் ஒன்று

(பெ.) வைரவியை வணங்கி வாழ்வு பெறுவோம்.

வைராக்கியம்- (வ. சொ) மனதிற் கொள்ளும் மிகுதியான உறுதி.

(பெ.) நாட்டு விடுதலைக்காக எதையும் இழப்போம் என்ற வைராக்கியத்துடன் போராளிகள் போராடி வருகின்றனர்.

'ற'

அறல்- கருமணல்

(தொ. பெ) பொன்மணியின் கூந்தல் ஆற்றங்கரையின் அறல் போன்று கருள் கருளாய்க் காட்சி தந்தது.

.. அற்றுப்பொதல்

(தொ. பெ) மணிமீகலையின் அழுதகரபியில் உணவு அறல் என்றும் இல்லை.

(நீர். நீர்த்திரை என்ற பொருள்களுக்கு உள்ளன. க.த.ஆ)

அறவிடல். முற்றாக நீக்குதல்

(தொ. பெ) கடனாளிகளிடமிருந்து கடனை அறவிடல் மிகவும் கடினமான ஒன்றாயுள்ளது.

அறிக்கை- விளம்பரம், பலரும் அறியுமாறு தெரியப் படுத்துகிறதை

(பெ) இவ்வாண்டு அரசின் வரவுசெலவறிக்கை ஏழைமக்களுக்குப் பெரும் பளுவைத் தரக்கூடும்.

அறிமுகம்- பழக்கம் (செய்துவைத்தல்)

(பெ) எழுத்தாளர் தமது நூலை அறிமுகம் செய்வதற்குப் பெருவிழா ஒன்றினை ஒழுங்கு செய்தார்.

அறியாமை- பேதைமை (ஆணவமலம்)

(பெ) நேற்று நாவலர் கலாசார மண்டபத்தில் இடம்பெற்ற சௌற்பொழிவு பலருடைய அறியாமையைப் போக்குவ தாய் அமைந்தது.

அறிவாளி- அறிஞன்

(பெ) நூற்கல்வியாக் மட்டும் ஒருவர் அறிவாளியாகிவிடல் இயல்லது.

அறுகாலி- வண்டு, பாம்பு

(பெ) அறுகால் தேன் நாடிப் பூக்களில் சென்றமர்ந்தது.

அறுகங்கள்- உணவின் ஆறுவகையான சுவைகள்

(பெ) கைப்பு, இனிப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, கார்ப்பு என்பன அறுகங்களாகும்.

அறுதலி- தாலி யிழுந்தவள், அமங்கலி

(பெ) தாய் தன் மகனை நோக்கி “அறுதலி பெற்றுவின்னை என்ற பெயரை வாங்காதே” என்று அறிவுற வழங்கி வார்.

அறுதல் - (தொ.) தீர்தல், பாழாதல்

(தொ.பெ) வெளிநடு செல்வோர், தம் குடும்ப உடவுகள் அறுதல் கண்டு பெரிதும் வருந்துகின்றனர்.

(அறுப்பு, அறுகக தொ-பெ, அறுந்து, அறுந்த, அறுந்து வி.சொ.)

அறுத்தல்- (தொ.பெ) வெட்டுதல், நீக்குதல்

(தொ.பெ) வாஸ்வாஸ்ரி மரத்தினை அறுத்தல் கடினமான ஒரு தொழில்

(அறுத்தாக், அறுத்த, அறுத்துவி.)

அறுதி- முடிவு, வரையறை, விற்பனைச் சீடு

நீண்டநாள் ஈட்டிலிருந்த காணியை மீட்க முடியாத நிலையில் காணியின் உரிமையாளர் எடுத்து வருக்கு அறுதியாக ஏழுதிக் கொடுத்தார்.

ஆறங்கள்- (வ.சொ)(வேதத்தின்) ஆறு பிரிவுகள்

(தொ.பெ) சிட்சை, வியாகரணம், கற்பம், சோதிடம் சந்தோவிதி என்பன வேதத்தின் ஆறங்கள் என்றன.

ஆற்றலை- வழிப்பறி

(பெ) முடகாலத்திலே பாலை நிலங்களிலே ஆற்றலை கள்வர் மாறந்திருந்து வழிச் செல்வோரின் போகுஞ்சுகளைக் கவர்ந்தார்

ஆறு- வழி, நதி

(பெ) ஆற்றின் நீர் சென்றவாறுகண்டு அதன் அழகிற்புலவர் மயங்கினார்.

ஆறுதல்- (மன, உடல்) அமைதி

(பெ) நீண்ட நாள்களாய் மகனி யிருந்து எதிர்பார்த்த அஞ்சல் கிடைத்த பெற்றோர் பெரும் ஆறுதலடைந்தனர்.

ஆற்றுப்படை- வழிப்படுத்தல்

(பெ) புலவரிடம் பரிசில் பெற்றுவரும் பாணர் முதலியோர் அவ்வாறு பரிசில் பெறலாம் என்று புரவவரிடம் இரவுளரை வழிகாட்டி விடுவதாய் இயற்றப்பட்ட நால் 'ஆற்றுப்படை' என வழங்கும்.

இறப்பு- சாவு

(பெ) இறப்பும், பிறப்பும் தவிர்க்க முடியாதவை.

இறகு- சிறகு

(பெ) மயினின் இறகுகள் அழகு வாய்ந்தவை.

இறவுளர்- குறிஞ்சி நில மக்கள்

(பெ) இறவுளர் பொரும்பாலும் வேட்டையாடுதலும், தினை விளைத்தலுமே தொழில்களாகக் கொண்டவர்.

இறால்- நீர்வாய் உயிர்களில் ஒருவகை

(பெ) ஒரு காலத்தில் இறால் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெனி நாட்டிற்கு ஏற்றுமதியாயிற்று

இறுக்குதல்- நெருக்குதல்

(பெ) சட்டங்களை இறுக்குதலால் மட்டும் குற்றச் செயல் களைக் குறைத்தல் இயலாது.

இறுங்கு- ஒருவகைக் கூலம்

(பெ) இறுங்கை எவரும் உணவுக்குப் பயன்படுத்துவதில்லை.

இறுதி- முடிவு

(பெ) நீண்ட போற்றின் இறுதியில் நாடு பெரும் குழப்பத்திற்கும் பொருளாதாரச் சீர்கேட்டிற்கும் உள்ளாயிற்று.

இறுமாப்பு- செருக்கு

(பெ) கல்வி, செல்வம் என்பவற்றை மிகுதியாய்ப் பெற்றி ரூந்தாலும் இறுமாப்புக் கொள்ளாதிருத்தல் வேண்டும்.

இறும்புது- வியப்பு, களிப்பு

(பெ) அவையிலே முதலிடம் பெற்ற தமிழ்மூடைய மகனின் சிறப்புக்கண்டு பெற்றோர் இறும்புதெய்தினர்.

இறைச்சி- மாயிசம்

(பெ) ஆஸையின்றைச் சி மூலநோய்க்குக் கைகண்ட மருந்து.

இறைமை- தலைமை, அரசாட்சி

தீரினாக்கின் இறைமை ஏற்கப்படாத நிலையிற் போர் மூலமே அதனை மீண்டும் பெறுதல் தவிர்க்கவியலா தது.

இறைவன்- கடவுள்

(பெ) இறைவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கும் பேரு கிட்டும்.

(இறைவி-பெண்பால், இறைவன் என்பதற்கு அரசன் எனவும் பொருள் கொள்வதுண்டு)

ஈறல்- நெருக்கம்

(பெ) பேருந்திலே பயணி?வின் ஈறல் மிகுதியாயிருந்தது.
(துண்பும், சின்னல் க.தஅ.)

ஈறிலி- முடிவில்லாதவன், முடிவில்லாதது

(i) இரண்டு சமாந்தரக் கோடுகள் ஈறிலியிற் சந்திக்கும் என்பது களித உண்மை (சறிலி- முடிவிலி infinity)

(ii) தொடக்கமிலிபான இறைவன் ஈறிலியுமாவன்.

உறுத்தசி- (தொ.பெ) செறிவு

(தொ.பெ.) பண்ணத்திரள், புணர்கையில் பணத்திரள், பணத்திரள் என்று இருவகையிலும் புணரும் என்பதை நன்றால் ஆசிரியர் உறுத்தசி என்னும் பெயராற் குறிப்பார் (இரண்டு வகையிலும் புணர்க்கி அமைவதை, (செறிவு தொ) உறுத்தசி)

உறுகண்- துண்பம்

(பெ) பெற்றோரையிழந்த வேலவன் உறுகணுற்றான்.
(உறுகண் - வறுமை நோய். க.த.அ.)

உறுதி- வலிமை, துளிபு

(பெ) உறுதியான குறிக்கோணோடு அயராது முயன்றால் எதிரும் என்றும் வெற்றி கிட்டும் என்பது உறுதி.

ஊறு. துண்பம் (இடைப்புறு- இடையில் வரும் துண்பம்)

(பெ) செயல்செய்கையில் இடையில்வரும் ஊறுகளை மேற்கொள்ளத் தயங்கல் கூடாது.

ஊறுகார்ய்- பதனிடப்படும் (எலுமிச்சை, நெல்லி, நாறுங்காய்) யழவகை.

(பெ) ஊறுகாயை உணவோடு சிறிது சேர்த்துள்ளது உணவைச் சுவையடையதாக்கும்.

ஏறுழ்-வலிமை

(பெ) ஏறுழுடைய தோவினர் எதற்கும் அஞ்சாராயில் அவரைப் பகவர் வெள்ளல் இயலாது.

ஒறுவாய்- மூளி

(பெ) ஊறுகாய் இட்ட சாடியின் மூடி உடைந்து அது ஒறுவாயாயிற்று.

கறங்கல்- (தொ.பெ) கழலுதல்

(தொ.பெ) போர்க்களத்தில் வாட்போரின்போது வீரன் கறங்கிச் செயற்பட்டான்.

(கறங்கினான், கறங்கிய, கறங்கி-லி.சொ.)

கறங்கு- பய்பரம், காற்றாடி

(பெ) ‘காலம் என்பது கறங்குபோற் கழலும்’ என்பது மனோன்மனீய நாடக ஆசிரியரான பெ.சுந்தரசுப்பிள்ளையின் கூற்று.

கறங்கை- பெண்கள் அனியும் ஓர் அனிகலன்

(பெ) மாலை கோவலனுடன் கடலாடச்சென் ந பொழுது அனிரத அனிகலன்களு... கறங்கையும் ஒன்று.

கறல் - விறகு

(பெ) மிதிவண்டிகளிலே கறல் ஏற்றிச்சென்று விற்போரின் வாழ்க்கை கடினமானது.

கறள் - இரும்புத் துரு

(பெ) நீண்டகாலம் கழுவாததால் எனது மிதிவண்டியிற் கறள் பிடித்துவிட்டது.

கறவை - பால் கறக்கும் பக

கறவைப் பசுக்களின் பால் அளவிற்கேற்ப அவற்றின் விலையும் அமையும்.

கிறுக்கல் - கிறுதல்

(பெ) சிறுகுழந்தைகள் ஏழூத்துக் கற்கழுன் தாள்களிலே கிறுக்களின் ஊடாக விரல் நரம்புகளுக்கு நல்ல பயிற்சி கிட்டும்.

(கிறுக்கிளான், கிறுக்கிய, கிறுக்கி-வி. ரெ.)

கிறுக்கு - பித்தம்

கிறுக்குப் பித்தவரை ஏசாது அவரில் இரக்கம் காட்டுதல் யேன்டும்.

குறடு - ஒரு கருவி

(பெ) இளமாங்கள் கவரிவிருந்த ஆணியைக் குறடு கொண்டு பிடுங்கிளான்

(அடைகல், ஒட்டுத்திண்ணனை நண்டு, பலகை, புடைப்பு, மரத்துண்டு.க.த.ஏ)

குறட்டை-துயிலுகையில் முக்கு, வாய் என்பவற்றி நூடாக வெளிப்படும் முச்சொலி

(பெ) அயர்ந்து தூங்கிய பாரி குறட்டை விட்டாள்.

குறள் - சுரடிச்செய்யுள், குறுகியவடிவம்

(பெ) குறட்பாக்களில் அமைந்த நூல்களிலே தலைசிறந்தது திருக்குறள்.

குறளை - குற்றம், கோள்கொல்லல்

(பெ) பிறர்பற்றிக் குறளை கூறித் தம் நோக்கத்தினை நிறை வேற்ற முயல்வோர் போற்றுதற்குரியவரல்லர்.

குறாவுதல்- மெலிதல் ஒடுங்குதல்

- (பெ) நோயாற் குறாவுதலுற்ற என் தமிழைப் பார்த்து இரங்கினேன்.
(குறாவினான், குறாவிய குறாவி-வி சொ)

குறி- அடையாளம்

- (பெ) 'ஊரிலான் குணக் குறியிலான்' என்று இதை வைதை அடியார் போற்றுவர்.

குறிக்கோள்- இலக்கு (இலட்சியம் - வி.சோ)

- (பெ) 'குறிக்கோளிலாது கெட்டிடனே' என்பது மணிவாசகர் கூற்று

குறிஞ்சி- மலையும் மலை ஓர்ந்த நிலமும்

- (பெ) குறிஞ்சி நிலத்திற்குரிய ஒழுக்கம் புணர்ச்சி.

குறிப்பு- உள்ளிட்டுப்பொருள், பேச்சு நூல் என்பவற்றி லிருந்து எடுக்கப்படும் சுருக்கம்.

- தமிழ்ச்சொற்களிற் பல குறிப்பாகப் பொருள் உணர்த்துவன்.

குறியீடு- அடையாளம், (முற்றுப்புள்ளி முதலியவற்றின் தொகுப்பும் குறியீடு என வழங்கும்.

- (பெ) இன்று எழுத்தாளர் பலரும் தமிழ்மையை ஆக்கண்களிலே குறியீடுகளையும் (Symbols) படிமங்களையும் (Images) கையாள்வதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர்.

குறைவு- (தொ.பெ) குறைதல்

- தொ.பெ) நிதிப் பற்றாக்குறைவால் அரசு, குறை நிரப்பு முன் மொழிவை நாடாளுமன்றத்தில் வெளியிட்டது.

(குறைதல் தொ.பெ குறைந்தது, குறைந்து-வி சொ)

- (குறைச்சல் என்பது தொழிற்பெயர். குறைத்தல் என்பதன் (பிறவினை) மொழியடைப் போலியாகப் பேச்சு வழக்கில் வழங்குவது)

(குறைத்தான், குறைத்த, குறைத்து, வி. சோ.)

கூறுபாடு - (தொ.பெ) பாருபாடு

(தொ. பெ) ஒரு முழுப்பொருளின் கூறுபாடுகளைப் பின்னங்கள் என வட்சொல்லால் வழங்கும் வழக்கம் கணிதவியலிலே காணப்படுகிறது.

சறுக்கல் - (கொ.பெ) வழுக்கல்

(தொ. பெ) கிணற்றியிலே சறுக்கி விழுத்த முதியவரின் கையெலும்பில் முறிவு ஏற்பட்டது.

(சறுக்கு - தொழிற்பெயர். சறுக்கீயது, சறுக்கீய, சறுக்கீவி, கொ

சிறார்- சிறுவர், சிறுமிகள்

(பெ) சிறாரை அன்பாலேயன்றி அதட்டலால் வழிப்படுத்தல் கூடாது.

சிறுசொல் - இழிப்புனா

(பெ) சிறுசொற் சொல்லிய கிளங்கெழுவேந்தரை நெடுஞ்செழியன் தலையாலங்கானச் செறுக்களத்திலே முறியடித் தான்.

சிறுமை- கீழ்நிலை, கிற்றியல்பு

(பெ) மகாத்மாகாந்தி மக்களிடையே சிறுமை, பெருமை பாராட்டாது எவ்வோரையும் ஓரேவளக்கயான அன்புடன் நடத்தினார்.

சிறுவன்- பாலகன் (வ.சொ)

(பெ) சிறுவனாயினும் அவனது நுண்ணறிவு அவனைப் பெறி யோரும் மதிக்க வைத்தது (சிறுவன் - சிறுமி)

சூராவளி- புயற்காற்று

(பெ) சூராவளியாற் பெருமரங்கள் பல அடிசாய்ந்து வீழ்ந்தன. (துறை, துறைக்காற்று என்பதையும் சூராவளிப் பொருள் தரும்)

செறுவர்- பகவர்

(பெ) செறுவனையும் மன்னிக்கும் பண்பு இன்று செல்லாக்கா சாக்கிட்டது.

(செறுவார் என்பதும் இப்பொருளையே தரும்)

சொற்றியன்- தவணை

(பெ) மழைக்காலத்தில் சொற்றியன்கள் நீர்நிலைகளிலே இரவு முழுவதும் கத்தி ஓய்ந்து இறந்து போவதும் உண்டு.

தறுகண்- கொடுமை, விரம்

(பெ) பேராண்மையென்பது தறுகண்ணாயினும் பகைவனுக்கு இடையூறு வருங்காலத்தில் அவனுக்கு ஊராண்மை செய்வதே சிறந்த அறமாகும்.

தறுகுறும்பு- தீமை

(பெ) பெரியோஸர மதிக்காது தறுகுறும்பு செய்வதே தொழி லாகக் கொண்ட வெற்றிவேலன் முதுமைக் காலத்திலே தன் செயல்களுக்காய்க் கழிவிரக்கம் கொண்டான்.

தாறு- அங்குசம் (வ.சோ)(தோட்டி த.சோ)

(பெ) யானையெப் பாகன் தாறுகொண்டு யானையை நேரி வழியில் நடத்தினான்.

தாறுகோல்- செல்வை முடுக்கும் கோல்

(பெ) வண்டியோட்டி மாடுகளைத் தாறுகோல் கொண்டு விரைவாகக் கெல்ல வைத்தான்.

தாறுமாறு- குழப்பநிலை (ஏறுமாறு எனலும் ஒன்று)

(பெ) கூட்டத்திலே குழப்பம் உண்டானதும் மேடையிலிருந்த பொருள்கள் தாறுமாறாக வீசப்பட்டுக் கிடத்தன.

திறத்தர்- இயல்பினர்

(பெ) இவர் இன்ன திறத்தகர் (திறத்தினர்) என அறியுமுன் அவரோடு நட்புக் கொள்ளல் அறியாமை.

திறவுகோல்- திறப்பு

(பெ) வீட்டுக் கீழைகளைக் கொலைத்ததால் வீட்டினர் செய்வதறியாது தடுமாறினர்.

திறவோர்- நன்மைக் கூறுபாடறிவோர் (புறநானுறு பாடல்- 192)

(பெ) திறவோரின் அறிவுறைகளைச் செலிமடுத்து நடப்பதால் நன்மையே விளையும்

திறன்- இயல்பு, பண்பு

(பெ) சிலாபதிகாரத்திலே ‘கணாத்திற முறைத்தகாதை’ மது ரைக் காண்டத்தில் உள்ளது.

திறாணி- (வ.சொ) திராணி, வல்ளம்

(பெ.) மனத்திராணியின்றிச் செயலில் இறங்கினால் விளை
வது திறமயே.

துறட்டி- (யானையைக் கெலுத்தும்)தோட்டி

மதங் கொண்ட யானை பாகனின் துறட்டிக்கும் அடங்
காது வீறுகொண்டு அவனை யும் தும்பிக்கையாலே
தூக்கி விசியது,

துறவி- சந்தியாசி (வ.சொ)

(பெ) யாவுந்துறந்த துறவிக்கு வேந்தன் துருப்பு.

(துறத்தல்- (தொ. பெ.) துறத்தான், துறந்த, துறந்து
- வி. சொ.)

துறு- நெருக்கம்

வ. செ.) துறுப்படை கண்டும் துளங்காத (நடுங்காத) நெஞ்
சினராய் எம்மூர் நின்றனர்.

(துறுத்தல்- தொ. பெ. -துற்றான், துற்றிய, துற்றிவி)

துறைவன்- நெய்தல் நிலத் தலைவன்

(பெ) துறைவனின் தேர்ச்சுவட்டை நோக்கி நின்று அவன்
நினைவாலே தலைவி வாடினாள்.

தெறுதல்- (தொ.பெ) அழித்தல்

(தொ. பெ.) பக்கவரைத் தெறுதலும் தமரைக் காத்தலும்
ஆட்சியாளரின் கடனாகும்.

(தெறுந்- பக்கவர், தெறுத்தான், தெறுத்த, தெறுத்து
(வி. சொ.)

தோறும்- ஓவ்வொன்றும்

இ. செ.) பஸ்னிதோறும் மாணாக்கர் ஆசிரியர் நாளைச் சிறப்
பாய்க் கொண்டாடினர்.

நறவம்- தேன், கன்

(பெ) நறவம் மாந்திய நட்பி வெறி கொண்டான்.

நறுக்கு- ஒலைத்தான்டு

(பெ) ஒலை நறுக்கில் ஆசிரியர் எழுத்தானி கொண்டு எழுதினார்.

நறுக்கு- (நி) வெட்டு

(வி) வேண்மாள் கயிற்றை இரு தண்டுகளாய் நறுக்கினார்.
நிறைவு- முழுமை

(தொ.பெ.) போதுமென்ற மஜநிறைவு ஒருவருக்குச் செல்வத்து
ளைலாம் தலையாயது.

நிறைவேற்றம்- முடிப்பு

(பெ) நிறைவேற்றம் தம்மால் எக்காலத்தும் முடியும் என்று
கருதிப்போலும், அவர் நிறைவேற்று மேலாண்
மைச் (மேலாண்மை- அதிகாரம்) சணாதிபதியாய் ஏர
உயல்கின்றார்.

(சணாதிபதி- மக்கள் தலைவர்)

நிறு- சாம்பர், (விபூதி, துகள், புழுதி)

(பெ) * சந்தரமானது நிறு என்று சம்பந்தர் திருநீற்றின் பெரு
மையைப் போற்றிப் பாடினார்.

நூறு- பய்பத்து (100×10)

(பெ) எமது கழக உறுப்பினர் என்னிக்கை நூறு
,, - அழி

(வி) பகைவரை லீரர் நூறினர்
(நூறுதல்- தொ.பெ.)

நொறுங்குதல்- உடைந்துதூளாதல்

(பெ) குண்டு வீச்சினாலே தமது வீடு நொறுங்குதல் கண்டும்
அவரால் ஒன்றும் செய்தல் இயலாது போயிற்று.
நொறுங்கியது, நொறுங்கிய, நொறுங்கி -வி. சொ.
(தன் விளை)

நொறுங்கினான், நொறுங்கிய, நொறுங்கி- வி.சொ
(பிறவினை)

பிறங்கல்- சிறுமலை

(பெ) யாழிப்பாணத்திலே பிறங்கல் என்று எதுவும் இல்லை
(அரசன், உயர்ச்சி, ஓலித்தல், ஒழுக்கம், ஒளிசெய்தல்,
மலை, நிறைதல், பெருமை க.த.அ)

பிறங்குதல்- உயர்தல், ஒலித்துதல்

தொ.பெ.) மாலீரன் நெப்போவியனின் புகழ் உலகெங்கும்
பிறங்குதல் கண்டு ஜரோப்பிய நாடுகள் பொறாமை
கொண்டன.

பிறங்கினான், பிறங்கிய, பிறங்கி என்பன பிறங்கு என்ற
விளையடியாகத் தோன்றின. பிறங்கினான்- உயர்ந்
தான்.)

பிறர் தும்மவர் அஸ்லாதவர்

(பெ) முறைசெய்வோர் தமர், பிறர் என்ற வேறுபாடு நோக்காளி நிறைகொண் போன்று முறை செய்தல் வேண்டும்.

பிறவி- பிறப்பு

(பெ) பிறவிப் பெருங்கடலை நீத்த வல்லவர் இறைவனின் திருவிள்ளான புணையைப் பற்றியோடே.

பிறழ்வு- மாறுபாடு

(பெ) கொடித்த உறுதிச் சொல்லினின்றும் பிறழ்ந்து செயல் புரிவோர் மக்கள் என்று கொள்ளத்தக்கவரவளர்.

பிறவில்- பிறங் மதனவி

(பெ) பிறவில் விழையாத பேராண்மையே மிகவும் உயர்ந்தது என்பது வள்ளுவர் முடிபு.

பிறல்- கீழிதல்

(பெ) அவனுடைய வேட்டியின் பிறல் அவனை நாணமடையச் செய்தது.

(பிறகு,- (தொ. ரெ. (பீறியது, பீறிய, பீறி-வி. சொ)

புறணி- புறங்கூறல்

(பெ) எப்பொழுதும் எவ்வாய் பற்றியாவது புறணியளப்பது அவரின் தொழிலாய் விட்டது.

புறவம்- புறா

(பெ) புறவங்கள் வசயிலாய் அஞ்சல் அனுப்பும் வழக்கம் முன்பு நிலவியது.

“ காடு

(பெ) புறவஞ்செல்ல நேரிட்ட நள்ளும் தழையந்தியும் இரவைப் பாழுடைந்த மண்டபமோன்றிற் கழிக்க என்னவினார்.

பெறுமதி- பொருளின் (விலை) மதிப்பு

(பெ) ஒரு பொருளின் பெறுமதி அதன் பயன்பாட்டளவு கொண்டே உறுதி செய்யப்படும்.

பேறு- (பெறுவது) நன்மை

(பெ) “இத்தகைய தலைவர் ஒருவர் எமக்குக் கிடைத்தலை நற்பேறே” என்று செயலாளர் தலைவரைப் பாராட்டிப் பேசினார்.

போறை- சுமை, பாரம்

(பெ) தன்நலமுடையோர் பூமிக்குப் போறையாவர்.

,, - **பொறுமை**

(பெ) எந்தச் குழநிலையிலும் சிற்றங்க கொள்ளாது பொறையுடையவராதல் எல்லார்க்கும் எளிதன்று,

போறை- பொந்து

(பெ) மரப்போறையினுள்ளே முயல் சென்று ஒளித்தது.

மறதி- மறத்தல்

(பெ) “நான் ஏற்றவை யாவும் மறதி வாய்ப்பட்டொழிற் தன்” என்று அந்த முதறிஞர் கவலையோடு கூறினார். (மறத்தல், மறப்பு - தொ. பெ, மறத்தான், மறத்த, மறந்து வீ. சொ)

மறவி- கூர்றுவன்

(பெ) மறவிக்குத் தப்பி நிலையாய் வாழ்ந்தவர் எவருமில்லை.

மறவன்- வீரன்

(பெ) சங்கிலியன் ‘மாணங்காத்த மறவன்’ என்று போற்றப்படுகின்றான்.

மாறுபாடு- ஒவ்வாமை

(தொ. பெ) கருத்து மாறுபாடு கொண்ட இருவர் எப்போதும் தாம் கொண்ட முடிவே பொருத்தம் என்று வாய்ச் சண்டையிடுகின்றனர்.

மீறு- நீ அவன் கட்டளைக்கு எதிராக மீறிச்செல்

(யீ) தமசு கட்டளையை மீறிய பணியாகளை இவ்வத் தலைவர் ஒருத்தார்.

முறுகல் - முரண்பட்டுப் போராடற்கான தொடக்கநிலை.

(பெ) தேசிய இனக்களிடையே முறுகல் நிலை ஏற்பட்டு இன்று அது போராட்டமாய் உருவெடுத்துவிட்டது.

முறுவல் - சிறுநகை

(பெ) எந்தேநரமும் முறுவல் பூத்த முகத்துடனேயே மலர்விழி காட்சிதருவாள். (முறுவல் மூர்ள் எனவும்படும்)

வறட்சி - நிரப்பசையற்றதன்மை

(தொ. பெ) மழையின்றி வயல் நிலங்கள் வறட்சியுடன் காணப்படுகின்றன. (வறஞ்சுதல், வறளல், வறங்கடது, வரண்ட, வறண்டு - வி. சொ)

வறிது - இயலாமை, பயனின்மை

(பெ) தன் உள்ளத்தினுள்ளே கவலையை மறைத்த வண்ணம் கோவலனின் பெற்றோருக்கு முன்பு கண்ணகி வறிதே முறுவல் பூத்தாள்.

விறலி - பாடினி, (பாணர்குடிப்பெண்)

(பெ) விறலி பற்றிய செய்திகள் சங்கநால்களிலே காணப்படுகின்றன.

விறலன் - திறமை பொருந்தியவன்

(பெ) எமது அச்சகத்திலே பணிபுரியும் பொன்வண்ணன் அச்சுத்துறைகள் யாவிலுமை விறலன்-

(விறலோன - தின்மையுடையவன், சமனக் கடவுளால் அருகன் ஆசிய பொருள்களையும் தருக் க. ட. அ.)

விறுதா - பயனில் முயற்சி

(பெ தி. சொ) அவன் முபற்சிகள் யாவும் விறுதாவாயின

வீறாப்பு - வீரம்

(பெ) "உம்முடைய வீறாப்பை என்னிலே காட்ட வேண்டாம்" என்று அழுதனை நோக்கி ஏழிலன் சிறத்துடன் கூறி காளன்.

வீறு - பெருமை

(பெ) வீறுடைய தமிழ் மறவர் வெற்றியில்கலையேல் வீரச் சாவு என்ற குறிக்கோளை உயிராய்க் கொண்டனர்.

வெறி- சினம், கள்ளுண்ட மிதப்பு

(பெ) கள்ளாகுந்தி வெறிகொண்டவன், தண்ணைப் பழித்தவர் மீது சினவெறி கொண்டெழுந்தான்.

வேறல்- வெல்லுதல்

(தோ. பெ) கோறலும் (கொல்லுதலும்) வேறலும் (வெல்லுதலும்) போரிலே இயல்பாய் இடம்பெறுவன்.

வேறு- மற்றுத்

(பெ) “இருவேறு உலசத்தியந்தை, திருவேறு தென்னியரசத் தும் வேறு” என்பது திருவள்ளுவரின் கூற்று.

அடுக்குத்தொடர் (ஒலிக்குறிப்பு)

ற, ர

கரகரப்பு- தொண்டையிப்பு

தொண்டைக் கரகரப்பினால் துளி அவதிப்பட்டான்.

கறகறப்பு- (விரைவாகப் போருளை இருக்கும்)
ஒலிக்குறிப்பு

பள்ளிக்குச் செல்ல மறுத்த மகனைத் தந்தை ஏற்கர
வென்று இழுத்துச் சென்றார்.

கறுகறு(ப்பு)- மிகுந்த கறுப்பு

திருமாலின் உடல் கறுகறுவென்றிருந்தது.

கிறுகிறு(த்தல்)- தலை கழுவதல் (தலைக்கற்று)

நண்பன் குறிய செய்தியால் எனது தலை கிறுகிறுத் தது.

,, -விளைவு

தமையங் பின்னாலே தம்பி கிறுகிறுவென்று நடந்து சென்றான்.

குறுகுறு(ப்பு)- சிற்றுடி பெயர்த்துக் குழந்தை நடப்பதைக் குறிக்கும் ஒலிக்குறிப்பு

குறுகுறு நடந்து சுறுங்க நீட்டி வந்த குழந்தை யைத் தாய் வாரி கூலைத்துக் கொண்டாள்,

“ மனத்தைக் கவரும் (குழந்தையின்) வடிவைக்
குறிக்கும் ஒலிக்குறிப்பு
பாவனையளின் குழந்தை குறு குழவென்று காட்சி
தச்சது.

“ மாக்கான்றின் வருத்துகை
குற்றமுள்ள நெஞ்சம் குறுதறுக்கும்.

சரசர(ப்பு)- சுகுதகனின்மீது மிதிக்கையில் எழும் ஒனி
மரத்துன் கீழ் விழுந்து கிடந்த சுகுகள் விலங்குகளின்
கால்களிலே மிதியுண்டு சரசரத்தன.

சறுசறுப்பு- விரைவாகவும் திறமையாகவும் செயல்
புரிந்தல்,
எப்பெருமூதும் மகிழ்ந்து சறுசறுப்பாகவே ஏதனையும்
செய்வான்.

தறநற(ப்பு)- (விரைவாக இழுத்துச்) செல்லல்
சமக்க முடியாத பொதியைத் தம்பி தரையிற் போட
தே தம தறவென்று இழுத்துச் சென்றான்.

திருதிரு- குற்றும் வெளியானதும் உண்டாகும் கையறு
நிலை

கையும் களவுமாகக் காவற்றுறையினரிடம் பிடிபட்ட
கள்வன் திருதிருவென விழித்தான்.

துருதுரு- கவர்ச்சியும், உற்சாகமுமாயிருத்தல்
மலர்மங்கையின் குழந்தை தருதுக வென்றிருந்தது

நறநற- பல்நெநுமுதல். சப்புதல் (ஒலி)
சினமிதுதியாலே குமரன் பற்களை நறநறவென்று நெரு
மினான். (நெறு நெறுவென்றும் ஒர்ந்து.)

சொற்சொறுப்பு- முராடாயிருத்தல்
செவளி கொண்டு செவழுன் மரத்தின் மேற்பட்டை சொற்
சொற் ப்பாயிருத்தது.

பரபரப்பு- அஸமதியின்மை (அவசரப்படுதல்)
அஸமதியின்றித் தவித்த மக்களைப் பார்த்து “ ஏன்
இந்தப் பரபரப்பு? ” என்று தாய் கேட்டார்

புறுப்பு- மனதின் ஒவ்வாகமையை (இடைவிடாது)
மெல்லக்கருதல்

தந்தையின் கண்டிப்பை ஏற்காது அதேபொழுது எதிர்த்
துப் பேசவும் முடியாது அவர் இல்லாத இடத்தில்
மகன் புறுப்புத்தான்.

மொறுமொறுப்பு- போகிப் பூரித்திருக்கும் உணவின்
மேற்பகுதி

மொறுமொறுப்பாயிருந்த வெதுப்பியை (பானை) என்
தமிழ் விரும்பி உண்டான்.

விறுவிறுப்பு- தொய்வின்மை

நேற்று நடைபெற்ற நாடகம் முதலிலிருந்து முடிவு
வரை விறுவிறுப்பாயிருந்தது.

பிழை திருத்தம்

பிழை	திருத்தம்	பக்கம்
அரிவான்	அரிவன்	4
உரவுடையவனால்	உரவுடையவனானால்	10
உருக்குவி	உருக்கி	11
ஏறல்	ஏறல்-மேற்செள்ளல், கூடுதல்	12
சொல்லுதல்	கொல்லுதல்	18
‘சாறி’ என்ற சொல்லீன்		
கீழ்ச் சிரை குரங்கு என்பதைச் சேர்க்க		19
உரைப்பதிகுயை	உரைப்பகுதியை	20
வைத்திருதாற்	வைத்திருந்ததாற்	25
பொருக்கப்பட்டுப் பொறும்	பெருக்கப்பட்டுப் பெறும்	27
ஒர	ஒரை	27
அளவாற்	(அளவாற்)	28
பொரித்து	பொரித்து-வி	29
பொருத்தினான்	பொறுத்தினான்	29
பொருத்திய	பொறுத்திய	29
மாணாக்கனுக்குச்	மாணாக்கனுக்குக்	34
மேடை	மேடை,	34
தீக்கடைக்கோல்	தீக்கடைகோல்	35
அரதனம்	அரதனம் (பெ)	35
அரவிந்தம் (வ.சொ)	அரவிந்தம் (வ.சொ)-தாமரை	36
அடிச்சுவடி	அரிச்சுவடி	37
எழுப்பல்	எழுப்புதல்	37
தொடக்கம்	பதினான்காம் நூற்றாண்டு	
எற்பமே	தொடக்கம்	39
உரஞ்சுதலாலே	எற்படும்	40
-வெளியில் எடு	உரசுதலாலே	40
வெள் ஸெருக்கும்	உருவு-வெளியில் எடு	41
கூற்றுவகை	வெள் ஸெருக்கம்	41
அக்கரணங்களாகக்	கூத்துவகை	43
தமிழிழத்தில்	அக்கரணங்களாகக்	43
கராசரம்	தமிழிழத்தில்	47
காவியத்தின்	கராசரம்	48
காண்டாம்	காவியத்தின்	49
	காண்டம்	49

பிள்ளை	விருத்தம்	பக்கம்
இணையை	இனியை	50
பாலைநில	பாலைநிலம்	51
அளவில்	அவாவு	51
கணயக்ருடன்	கண்டவக்ருடன்	53
ஏற்கப்படுகின்றன	ஏற்கப்படுகின்றன	54
தலைவிதிப்படி	தலைவிதிப்படி	55
முன்று	முன்று	56
நீரமப் பொருள்	நீரமப்பொருள்	56
தன்	தமது	57
பருப்பும்	பருப்பம்	68
பெண்ணம்பலம்	பொண்ணம்பலம்	69
பரம்பல்	பரப்பல்	69
பிரமேயமின்றிப்	பிரமேயமுமின்றிப்	70
ஒவ்வோர்	ஒவ்வோர்	70
இடக்கரடக்கல்	இடக்கரடக்கல்	71
பொருள்படும்	பொருள்படும்	72
போன்னை	போன்னை	75
மார்பு	மார்பு	75
ஒருவியும் நீங்கியும்	ஒருவியும் (நீங்கியும்)	76
காய்ந்துப்	காய்ந்துப்	76
கூற்றுவன் சாவு	கூற்றுவன், சாவு	77
கீழிறங்கள்	கீழிறங்கள்	78
ஒருங்கணி	ஒருங்கணி	78
வருணாணோ	வருணாணோ	79
புரியபுல் புல்லின்	பசியபுல்லின்	80
விளைவு	விரிவு, அகற்றி	80
விருத்தாப்பியம்	விருத்தாப்பியம்-முதுமை	81
பதியராய்	புதியராய்	81
கடவுளுள்	கடவுள்களுள்	83
சேர்ந்துள்ளது	சேர்த்துண்டால் அது	87
குணக்குறியிகான்	குணங்குறியிலான்	89
Smbols	Symbols	89
தூற்றிலி	தூற்றி	92
பீறுகை (தொ.பெ)	பீறுகை (தொ.பெ)மேலெழல்	94
தன்நலமுடையார்	தந்நலமுடையோர்	95
வரண்ட	வறண்ட	96

பெரும்பியன் கல்லூரி
நாலகம்

தொடர்: T-79

திடி:

யா/பூனியன் கல்லூரி

நூலகம்

இலக்கம்: T-74

திட்டி: / /

UNION COLLEGE
TELLIPALAI

ஈ/புதியன் கல்லூரி
நூலகம்
புதைய... T-74
பெறினால் விடுவதற்கு மனம்